

گاگهش ئەم دهفتهرهی تایپ کردۆتهوه



که‌ریم دانشیار

وه‌فاییی

(1844 - 1902)ی زایینی



ژیانی وه‌فاییی

میرزا عه‌بدولرعه‌حیم ، نازناوی شیعر و ئەده‌بییاته‌که‌ی وه‌فاییی، کورپی مه‌لا غه‌فووری کورپی مه‌لا نه‌سپووللا، ساڵی 1844ی زایینیله شاری سابلاغ (مه‌هاباد) له دایک بووه. خویندنی سه‌ره‌تایی و زمانی عه‌ره‌بی و فه‌قییایه‌تی له شاره‌که‌ی خویدا ته‌واو کردوووه و هه‌ر له‌ویش موڵه‌تی

مه‌لايه‌تیی وه‌رگرتووہ. به‌لام پیشه‌ی مه‌لايه‌تی و حوجره‌داری و مزگه‌وتی وه‌لا ناوه و هه‌ر ته‌نیا پیشه‌ی دهرس گوتنه‌وه‌ی هه‌لبژاردووہ و وانه‌ی به‌ مندالانی شاره‌که‌ی گوتۆته‌وه.

وه‌فایی هه‌ر له‌ سه‌رده‌می لاویتی‌ه‌وه شیعری گوتووہ و شیعره‌کانیشی به‌ نیو‌خه‌لکدا بلاو بوونه‌ته‌وه. شیخ عوبه‌یدیلای نه‌هری شیعی وه‌فایی به‌ دل بووه و له‌ ریگی شیعره‌وه ناسیویتی و خو‌شی ویستووہ. هه‌ر به‌م هویه‌شه‌وه لیی نزیك بوته‌وه و بانگه‌یشتی کردۆته‌هه‌کاری و له‌ باره‌گاکه‌ی خویدا کردوو‌یه‌ته‌ه سکرته‌یری خو‌ی. وه‌فایی وه‌ک مورید و، شیخ وه‌ک موراد به‌ بی‌یه‌کتر هه‌لیان نه‌کردووہ و له‌ مال و له‌ سه‌فه‌ردا هه‌ر پیکه‌وه بوون. وه‌فایی شیعی بو‌گوتووہ و شیعی بو‌خویندۆته‌وه و له‌ نامه‌نووسین و نامه‌ خویندنه‌وه‌شدا هه‌ر یاریکاری شیخ بووه.

وه‌فایی جاریک له‌ گه‌شت و سه‌فه‌ریکیدا ده‌چیته‌ه سلیمانی و سالی 1898 ده‌گه‌ل شیخ سه‌عیدی هه‌فید سه‌فه‌ری ئه‌سته‌مبول ده‌کات. له‌ دواگه‌شتی دا، سالی 1900 دیسان ده‌چیته‌وه سلیمانی و سالی 1901 و بو‌جاری سییه‌م ده‌چیته‌وه هه‌ج. له‌و کاروانه‌ سه‌فه‌ره‌دا، شیخ سه‌عیدی هه‌فید، سه‌ید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا، شیخ مسته‌فای شیخ عه‌بدولسه‌مه‌دی قازی و حاجی توفیقی پیره‌می‌رد. ی ده‌گه‌ل ده‌بن. ته‌نانه‌ت له‌ گه‌رانه‌وه به‌ره‌و نیشتمانی‌شدا هه‌ر ئه‌و هاورپیانه‌ی ده‌گه‌ل ده‌بن. به‌لام ئه‌مه‌ سه‌فه‌ری ئاخری وه‌فایی ده‌بیته‌ و له‌ بیابانی شامدا تووشی نه‌خو‌شیی دیت و سالی 1902 ی زایینی هه‌ر له‌وئ کۆچی ئاخیرینی ده‌کات.

پیره‌می‌ردی شاعیر ده‌لی: "من به‌ ده‌ستی خو‌م (وه‌فایی) م‌ناشتووہ".

۱

لهسه رپووت كازيبه زولفت وه لا به  
 كه ساديق بي تولوعى ئافتابه  
 دل و دين ههرچى بوو قوربانى تو بوون  
 ههتا كهى ئيدى ئهم ناز و عيتابه؟  
 بلا بهو رپووته نهيلوفهر نهسووتى  
 به مهرگى من سهرى زولفت وه لا به  
 له عهكسى عاريزت فرميسكى چاوم  
 گولاوى رپووته هم خويناوى نابه  
 وهره بنويينه خوت، بمكوته قوربان  
 به دينيك كوشتنى عاشق سهوابه  
 وهره بنواره بهرمى عالمى دل  
 چ خوش دهوريكه هوشيارى خهرايه  
 نهگهرچى نالهيه ههر زهوق و شهوقه  
 نهگهرچى گريهيه عهينى سهوابه  
 به نالينى دلى سووتاوى عاشق  
 ههموو ههر نهغمهيه چهنگ و روبايه  
 به چاو و گهردهن و رپووخسارى ساقى  
 ههموو ههر شاهيد و شمع و شهرايه  
 گوتم: با قيمهتى وهسلت به دل بي  
 به ماچيكيش له زارى خوت پهزا به  
 كهچى فهرمووى: دلت نهشكى "وهفايى"  
 نهوه سهودايه، زهرپريكيش حيسابه

گەردەشى چاوت قەرارى ئاشقى مسكىن دەبا  
 ساحىرى چاوبەستە ، ئارى، دل دەكىشى دىن دەبا  
 قىبلەكەم بەو زارى ھەر وەك خونچە بۆيە پىكەنى  
 تا بلين خەندەى بە گول بى، ئابرووى پەروين دەبا  
 من گوتم گرتى حەبەش كەعبەى جەمالت! ئەو دەلى :  
 كاروانى ميشكە بۆ شارى گول و نەسرین دەبا  
 گەر ببىنى تاقى پەيوەستى بروت فەرھادى چىن  
 رۆحى شىرىنى بە قوربانى بە سەد نالین دەبا  
 پىچ و تاوى زولفى خاو و رەمز و غەمزەى سىحرى چاو  
 ئەو لە لايى روح دەكىشى، ئەم لە لايى دىن دەبا  
 نەشتەرى چاوى حەبىم دى بە سىنەمدا دەچى  
 مەرھەمى نازى تەبىم بۆ دلى خوینىن دەبا  
 من وەھا مەستى گولەندامم كە نازانم ئەبەد  
 ھۆشى من دوگمەى تەلا، يا ساعىدى سىمىن دەبا!  
 تا "وہ فایى" لەو دەرە بىت و بچى، مەنعى مەكەن  
 سوورمەبى خاكى دەرت بۆ چاوت پىر ئەسرین دەبا

سەرى كۆلمت لە نىو زولفى سىيا دا  
 ئىشارىكە لە نوورى شەو چىرا دا  
 سجوودى برده ئەبرۆت پۆژ لە سەر پووت  
 شەوى دىنى كە تۆ زولفت وەلا دا  
 ئەمن چاوم لە پۆژ دا پىر لە خوین بوو  
 كە ئاوينەى جەمالى خۆت جەلا دا  
 شەو و پۆژ ھەر لە فىكرى زارى تۆ دام  
 بەھىچى عومرى شىرىنم بە با دا  
 ئەرى پۆحم بە لىوى پىر لە خەندەت  
 ئەرى ھۆشم بە چاوى سورمە سا دا؟  
 لە بەر تاقى برۆت بمرم چ نابى  
 كە من شا بم لە بن بالى ھوما دا  
 مورادى پۆحمە بۆيە " وەفایى "  
 بە دل ماچى لە غونچەى لىوى نادا

۴

تابى سهرى كولمت بوو كه وا زولفى به با دا  
 يا پوژى ويسالت شهوى هيجرانى وهلا دا ؟  
 خالى دهمته يا مهگهسى حوققهيى شهككه  
 يا خو حهبهشى زاده له نيو ئابى بهقا دا ؟  
 خوينين جگهرن تاليبي ئهو زاره دوو عالم  
 ئهو جهوهههه بؤ هيچه به دوو عالمى نادا ؟  
 ههر تاره كه وا مهسكهنى بارى دل و پوچه  
 سه د پوحي به با دا كه به داو پهرچه مى بادا  
 بازارى شكا وهك دلى زارم گول و نافه  
 تاتاي سهرى زولفى كه بهسهر عاريزى دادا  
 ئهو زاره كه وا ههر به تهبهسوم ههيه حالى  
 پيريكه دهلى گا له بهقا گا له فهنا دا  
 چهيرهت زهدهيى نييرگس و ئهبروته " وهفايى "  
 كافر نييه ، وا مهسته له ميحرابى دوعا دا

۵

بیا ای جان من ساقی فدای ساغرت بادا  
 ئەمان سووتام ئەمان جامی له نۆبهی دهوره بهم لا دا  
 هوا خود نافه می ریزد، صبا مشک ختن بیزد  
 مه‌گهر دیسان به دهم بادا حه‌ببیم په‌رچه‌می بادا ؟  
 گدا و بزم شاهان؟! ما و وصل او هیهات !  
 له بهر وهی ئاره‌قی کولمی له باتی مهی به مهی نادا؟  
 پریشان کرد چون بر چهره دو زلف عنبیرین، گفتی :  
 به‌هاریک سونبولی تاتای به باری یاسه‌مه‌ن نا دا  
 عرق بر گردن و خط بر عذار و خنده در لعلش  
 ده‌لیی شه‌کهر له‌مه‌ر عه‌نبر، له گه‌ل ئاره‌ق له مینا دا  
 به چشم اشکبارم عکس روی و موی جانان بین !  
 شه‌و و پۆژ، پۆژ و شه‌و ههر دوو له نیو عه‌قدی سوره‌یا دا  
 بهای بوسه‌ی نا‌کرده جان باشد به چشم ما  
 دهمت وا بیینه - چاوم - قه‌ت بووه گه‌وه‌هر له ده‌ریا دا ؟  
 فغان و گریه‌ی دل از غم روی تو در زلفت  
 ده‌لیی بو‌گول ده‌نالی شه‌و، له نیو بولبول له سه‌حرا دا  
 " وه‌فایی " تا منم گریان و سوزان در پی یارم  
 ته‌مه‌ن‌نام ههر له یاره گهر به ئاو و ئاورم دادا

هه‌رچی له سه‌ر تو گه‌را، شاد بوو به ده‌وله‌تی پرووت  
 زولفی شکسته بویه ده‌ستی له دامه‌نت دا  
 سه‌د روچ نه‌گه‌ر فیدا که‌م ناگه‌م به خه‌تی خالت  
 من نائومی‌د و مه‌حرووم هیندوو له گولشه‌نت دا  
 زولفت له‌پیی که‌وت و خه‌ت، هات به ته‌مای قه‌تلی دل  
 ئاخر به ده‌سته‌تی خو‌ت گرتت به کوشنتت دا  
 ئه‌ی نه‌وبه‌هاری جوانی، روحمی به حالی بولبول  
 نه‌وه‌ک سه‌رمای هه‌ناسه‌ی له گول و یاسه‌مه‌نت دا  
 ئه‌ی خه‌ت به زولفی دولبه‌ر، تو بوویه فیتنه‌یی دل  
 دل بی خه‌م و خه‌یال بوو هاتی به گرتنت دا  
 وا تیمه‌گه‌ عه‌زیزم کوشتمت و ناهومی‌د بووم  
 ده‌ستم نه‌گه‌ر نه‌گه‌ییی خوینم له گه‌ردنت دا  
 به قسه‌م بکه "وه‌فایی" بمره هه‌تا‌کوو ماوی  
 وه‌سلی به‌قا به ئایات ئه‌وا له مردنت دا



له و شاره خه دهنگی سه نه میکم له جگهر دا  
 شوخی که غه می ئاوینه داری به قه مهر دا  
 خه ملیوه وه کوو گول به سهر و بهرگی به هاری  
 خوی گول، ده می گول، چه بکه نی گولناری له بهر دا  
 بو زه وقی ته که للوم که ده می هاته ته به سسوم  
 خه ندهی له ده می خونچه و ته عنه ی له شه کهر دا  
 شه ریانه له سهر مولکی دلّم خه مزه وه و نازی  
 بو ییکه به جووت دین وه کوو نه شتهر به جگهر دا  
 گه نجینه ته له سمی هه یه به و چاوه له سهر هیچ  
 وه جهی چیه ئاشوفته یه زولفت له که مهر دا  
 تیرت که قهراری جگهرم بوو وه دلّم کهوت  
 تا روژی حه شر داغی خه ده نگت له جگهر دا  
 مالیکه هه موو وه قفه له شوخی سهری کوّلمت  
 عومریکه هه موو سهرفه له نالینی سه حهر دا  
 ههر له حزه وه فایی وه کوو بولبول که ده نالی  
 کهس مه نعی نه کا عه شقی گوله ندای له سهر دا

۸

مه‌ششاته که شانە‌ی له سه‌ری زولفی سه‌نه‌م دا  
 ئاشوفته‌گیی حالی وه‌فایی له قه‌له‌م دا  
 قوربان وه‌ره سه‌یریکی دڵ و عالی می دڵ که  
 هه‌ر زه‌وقه به دڵ، شه‌وقه له سه‌ر، ئاهه له دم دا  
 ئاوینه‌یی دڵ وا له جه‌لادا به ته‌جه‌للا  
 دیوانه‌یی پروت که‌ی له هه‌وای شه‌وکه‌تی جه‌م دا؟  
 بو‌خاتری خه‌ندیکی به ره‌نگی گول و باران  
 عاشق ئه‌وه‌تا هه‌ر کولی گریان‌ی له ده‌م دا  
 خه‌نده‌ی گولی زارت که نه‌بوو باعیسی مه‌ستیم  
 بو‌چی دلی من ده‌ستی له گولزاری ئیره‌م دا ؟  
 ئاخ‌ر سه‌گی خاکی ده‌ری تو‌بووم به جودایی  
 مروه‌ت نه‌بوو تیغت له سه‌ری سه‌یدی هه‌ره‌م دا  
 روحم به نیساری قه‌ده‌مت! بو‌چی ده‌ره‌نجی؟  
 روحم که به من بایه، وه‌کوو دڵ ، چیه‌یه؟ ده‌م دا  
 وا عاشقی زار و که‌مه‌ری تو‌یه وه‌فایی  
 له نیوه وجودیکه له به‌ینی دوو عه‌ده‌م دا

كاكۆلى به دەم باوه كه بادا به به دەن دا  
 بازارى شكا نافه به سەر چين و خوتەن دا  
 توركانه گۆلم پەرچەمى كه وتۆتە عوزارى  
 وهك سونبولى ئاشوفتە له سەر بەرگى سەمەن دا  
 تا هەورى بەهاری نەبزوت، خونچە نەپشكووت  
 بۆيە دەگرئ خەندە به سەر گريه‌ی من دا  
 گۆيا وهكوو من به و قەدە سەوداييه زولفت  
 سەرگەشتەيه وا تا بەرى پيٽ چين و شكەن دا  
 من كوشتە، ئەوتۆ به و دەمە شیرينه مەسحى؟  
 من تەشنە ئەتۆ ئاوى حەياتت له زەقەن دا  
 هەيشتا دلەكەم سەرخۆشە ناييٽەوه سەر خۆ  
 ساقى به كەرەم دويننيكه جاميكي به من دا  
 زولف و روخ و ليو، عاريز و خەت، زايقە بەخشن  
 وهك زوهره به شهو، مەى له قەدەح، گۆل له چەمەن دا  
 كەى بەستەيي زەرپيکه دوو و سەت بەرقى لوئالى  
 ئەو خەندە مەگەر موعجيزەيه وا دئ به دەهن دا ؟  
 بۆ پۆژى نيسارى قەدەمت ئەشكى وهفایى  
 مرواريبه. پەرودە له نيو كانى يەمەن دا

۱۰

لیوی ئالت دهلین عاشق له سووتان بهردهدا  
 زه پرپیهک نووره بهلی ئاگر له ئینسان بهر دهدا  
 من له سیرپی حیکمهتی چاوت عهجهب ماوم ، عهجهب!  
 ئه و نهخوشه خوینی قهلبی من به موژگان بهر دهدا  
 ئه ژده های زولفت ته له سمیکه له سیجری بابلی  
 میهری ئاگر شوعله دهگری، ماهی تابان بهر دهدا  
 هیندوویی خالت وه نیو باغی جه مالت که وتوو  
 باغه وان خانهی خهرا بی! بوچ گولستان بهر دهدا ؟  
 لیوی یاقوتت ئه گهر قووتی رهوانی عاشقه  
 پیم بلئی وهجهی چیه ئاگر له ئینسان به دهردا؟  
 زاری تو گولزاره خو، بوچ ئاوی حیوانی ههیه؟  
 سهروی تو ئازاده، بوچ نارنج و پوممان بهه دهدا؟  
 لیوی ئال و چاوی کالت بوونه فیتنهی دین و دل  
 حهقیهتی - بیللا - وهفایی دهست له ئیمان بهر دهدا

۱۱

" ما رأيت الليل ان من لحظه صار الغدا  
 فى الذوايب وجهك أم فى الدجا شمس بدا  
 قهت نههاته دهست و جارئ نهبووه ئارامى دلم  
 تا قيامت داغى زولفانت له جهرگى ئيمه دا  
 بمكوژى، سهد جار دهرم كهى، پرووى من و خاكى دهرت  
 كيف يخرم سائل من بابك حاز الندى؟  
 ئاگرى عيشقت له روحم بهربووه سهر تا قهدهم  
 وهك نههستان ههر دهسووتيم مات و خاموش بئ سهدا  
 دل به مهحزى روئيهتى زولفت به پروو دا كهوت و مرد  
 مرد و نهمزانى: نه گهنج خستى نه مارى پيوه دا؟  
 چهند به ناز ديئت و دهچئ سهرخوش و شوخ و شهنگ و مهست  
 ئهى گولئ نازدار، ئيلاهى، باى خهزانت لئ نه دا  
 باغ ده بئ ههر گول فروش بئ، يار كه ديته پيکه نين  
 " با " ده بئ عه مبه ر به با دا، ئهو كه زولفان با ده دا  
 دين و دل، سه بر و قه رارم چوته ريگاي يهك نه زهر  
 تو بليئ ئهو شوخه وا سه مهسته قهت بيته ره دا؟  
 بوچ بروم لئ تيك ده نيئ، پرووت و هره گيري چاوه كه م!  
 كابه كه ج بوو؟ قبيله گورا؟ ماچيكم له و ليوه دا؟!  
 دهست و دامان زولفه كهى كهوتوته بهر پيئ و ده لئ :  
 تو خه نئ، من بئ نهوا، تو پادشاه و من گه دا  
 خهنده بهو شيرينييه، دم بهم نمونهى حيكمه ته

قەت وەفایى نەبوو وە خۆش بى .. خەبەر دەى نۆرەتەدا !

۱۲

بە خۆپرايى نىيە سووتاوى پرووتە عاشقى شەيدا  
 لە پرووتى ديوە جيلووى تاتەشى (سینا) لە سینەى دا  
 گوتم: عەقدى سورەبیا ماھى من تونگی شەكەرنەى بوو  
 كەچى بو پراستی ئیعیجازى خۆى یارم لە خەندەى دا  
 عەسای فەتھى مووسا كۆل بوو بە موعجیزەى شكافى كرد  
 كە فیرعەونى خەتى ھات و ئیحاتەى توورى كۆلمەى دا  
 درۆت فەرموو حەزم بى نایەلم، گەر پراست دەلپى سا دەى!  
 فەرەنگى قەومى دەجال - ئەى مەسیحا - دەورى كەعبەى دا  
 لە سینەمدا چ شیرین دل دەنالپىن بە مەحزوونى  
 وەرن لەو شیوہ گوى بگرن بە شین و شیوہنى نەى دا  
 مەكەن مەنعى وەفایى چونكە سەرگەردانى جانانە  
 لە سەر دینى كە شیخی خانەقا بردى كە تۆبەى دا

۱۳

ههركه دى جهننهت به پوودا زولفى پرتابى شكا  
 تارى سونبول، حورمهتى گول، بهرگى سىرابى شكا  
 ماهى شهوئارام به خهنده هات نيقابى كردهوه  
 ئاسمان نهزمى سورهييا، شهوقى مههتابى شكا  
 كارگا خاكى بهسهر، وهستا به پوو و سینه و بروت !  
 نرخى قاقوم، قهدرى خهز، بازارى سنجابى شكا  
 دهورى توورى كولمى دا فيرعهونى خهت چارهى نههات  
 ئهى دهريغا! سهرد كهپهت موسا به بى تابى شكا  
 تاقى پهيوهستى بروت وا بوو به قيبلهى خاس و عام  
 كهعبه گهر بو خوى بزاني پشتى ميحرابى شكا  
 كهس نييه لهو نوكته حاليم كا وهفايى! دولبهرم  
 خوى دهى هيينا، ئهمن گهزتم، دلى بابى شكا !

۱۴

غه مزه دهی زولفم به غه مزه ی چاوی چهیرانم دهکا  
 بهستهیی داوم خه دهنگی تیره بارانم دهکا  
 عاشقی زارم له سهر هیچ نهو نیگاره ده مکوزئی  
 تفلئ نادانم له سهر ماچی له گریانم دهکا  
 داعیهی ئاوینه دینی کوفره نهک پوحمیکی بی  
 حه قیه تی بهو چاوه کالانه که تالانم دهکا  
 یاری من هه رگیز له قه تلئ عه شقان په پروای نییه  
 چونکه روومهت شه معه بویه هه ز به سووتانم دهکا  
 ئاو له چاوانم له بهر زولف و عوزارهت دینه خوار  
 دووکه لی نهو مه جمهره هه ردهم له گریانم دهکا  
 من ده لیم: یاقووت و په یحان خه تتی کامیان خو شتره؟  
 نهو به عه بیاری ئیشاره ی له عله ی خه ندانم دهکا  
 قامه تی تو نه خلی تووره، ته لعه تی تو نووری توور  
 ده مبه ده م وا وه جهی جیلوهت مه ست و چهیرانم دهکا  
 فیکری زولفت عیلله ته، وه سفی ناکه م قهت به دل  
 نوکته گوئی پیشه مه هه ودای په ریشانم دهکا  
 پروو له نه بروی تووم دهکا چاوت به موژگانی، که چی  
 قیبله نیشانم ده دا، کافر موسولمانم دهکا!  
 پیم ده لی: بگری وه فایی، گهر نه سیری لیومی  
 یه عنی مرواریم ده وی، چی نرخ ی مه رجانم دهکا؟



۱۵

نه سیمی بایی نه ورۆزی شه میمی عه بهری هیئا  
 به ریدی عاشقان دیسان په یامی دل بهری هیئا  
 نه وید ئه ی عاشقانی دلفگار! یار هاته سه ر خه نده  
 سه لا، ئه ی بولبولان! دیسان دره ختی گول بهری هیئا  
 مه گه ر پی که وته زولف و پرووی حه بییم بایی نه ورۆزی؟  
 حه یاتیکی به دونیادا و بو ی گولعه مبهری هیئا  
 به فه تخی دل ده لپی یار زولف و سینه و پرووی وه ده رناوه  
 له نه سرین و گول و سونبول به هار هات له شکهری هیئا  
 ده لپی چاوی منه هه وری به هاری ده م به ده م ده گری  
 ده لپی ئه ی منه به رقی دره خشان ئاوری هیئا  
 هه وا چوو پر به دامانی ده ر و ده شتان، گولی کیشا  
 سه با هات پر به جه یبی کو هساران عه نبهری هیئا  
 له نیو به زمی وه نه وشه و جو که ناران، لاله په یدا بوو  
 به تاریکی خزر بو چه شمه شای ئه سکه ندهری هیئا  
 که ئیسلامی به هار فتوای جیهادی کافری ده ی دا  
 سنه و بهر نیزه، گولبون گورز و سو سه ن خه نجهری هیئا  
 نیسار ئه فشان به پایه ندازی سولتانی به هار هاتن  
 سه مه ن دیبا، شه قایق ئه تل هس و گول مه خمهری هیئا  
 له شایی داره، گول مه سنه دنشین بوو هاته پشکووتن  
 چه مه ن ته ختی زومورود، گول له یاقوت ئه فسهری هیئا

له بهزمی نیږگس و نهسرین به دهفعی چاوهزاری گول  
 وهنهوشه دهسته دهسته عوود و، لاله مهجمهري هیئا  
 له مهیخانهی چهمن بهزم و تهره بیان گرت قهدهح نوشان  
 شهقایق باده، زهنبهق شیشه، نیږگس ساغهری هیئا  
 له چههچهی ساز و نهغمهی عندهلیبان سووت ههموو دونیا  
 سه دایی تارزن، ئاوازی خوشخوان، ئاوری هیئا

حیکایاتی غه ربی پییه بولبول جومله خو کردی  
 ده لئی چاپاری ئیران پوژنامهی ئهخته ری هیئا  
 به شهوقی روویی لاله و گول له باغان وا چراخانه  
 ده لئی باغی جینان ئه مسال بهری خوړ و پهری هیئا  
 له گولشه ندا په یاحین مهست و شادابی هه وای خوشن  
 ده لئی ریزوانه بو ئه هلی به هه شتی که وسه ری هیئا  
 شکوفه و گول به خهنده و عیشو ئارامی دهروونیان دا  
 به هار بو خهسته کانی خوئی چ شیر و شه ککه ری هیئا؟  
 به زهره و سووره وه خه ملیوه بو دامادی بولبه ل هات  
 وه رهق میعجهر، ئهرز گولگونه، شهونم زیوه ری هیئا  
 ههموو کهس چاوه پروونی لیک ده کهن وهک سوورمه یان دیبی  
 مه گهر بادی سه با خاکی گوزاری دل به ری هیئا  
 چ دل بهر؟ ئافتابی ماهروویان و شه کهر لیوان !  
 به خه ندیکی له سه حرا گول له ده ریا گه وهه ری هیئا  
 به بی شاباشی سه ر، به قسه ی وه فایی گول چرا نابی  
 که بولبول هه ر زمانی هه ن، وه په روانه ش سه ری هیئا

بۆله بی جانان - به چاوت! - من ئەوا بوومه که باب  
 "دوستان ساقی کجا تا در دهد جان شراب؟"  
 شهو به رۆژ ئالاهه یا سونبول له دهوری بهرگی گۆل  
 "یا پریشان گشته بر روی تو زلف پر ز تاب؟"  
 تا بزنان رۆژ و شهو ههر دوو له لایهک دینه دهر  
 "زلف و روی خود عیان کن بر فکن بند نقاب"  
 زهوقی خهنده و شهوقی جیلوهی تویه هیرانم دهکهن  
 "شهد و شکر بین که ریزد از تکلم آفتاب"  
 ماچی لیوت ئەو دهمهی خوشه که بییه پیکه نین  
 "خوش بود گل بشگفد بلبل شود زو کامیاب"  
 مهوجی گریانم گهیشته پرووی و چاوی لی نه کرد  
 "سیل برگلشن زد و نرگس نمی خیزد ز خواب"  
 لهو دهره مهکوژه چونکه شیئی زولف و پرووی تۆم  
 "عاشقم صید حرم! سوادایی و مست و خراب"  
 قهت به مفتی دامه نی ئیدی وهفایی فرسه ته  
 "گۆشه ی گلزار و جام باده و بانگ رباب"

ئەلئەمان سەر تا قەدەم سووتام و جانانم نەھات  
 چاۋ لە سوورەمەي خاکی رپی بووم، راحەتی جانم نەھات  
 خال و خەت گولزار و، رەنگی شوخی بی باکم نەدی  
 زولف و پروو هیندوو فەرەنگی شاھی خوبانم نەھات  
 ئەي عەجەب گریام وەکوو هەوری بەھاران و کەچی  
 پیکەنینی ئەو گولەي کاکۆل پەریشانم نەھات  
 چاوی خوینین غەرقی پرروین بوو لە بی میری گولم  
 مات و حەیرانم لە سەرچی ماھی تابانم نەھات  
 حەلقەیی زونناری زولفی بوو بە میحرابی دوّعام  
 تورکی کافرکیش و یاری نامسولمانم نەھات  
 تەشنە لەب دیوانە بووم، سەرگەشتەیی زولماتی خەم  
 دل بەری بالآ بلندم، ئابی حەییوانم نەھات  
 کەعبەیی روحم ، حەبیبی من ، عەجەب پەیدا نەبوو  
 قیبلەیی دینم، تەبیبی دەردی پەنھانم نەھات  
 نەي سیفەت نالینمە، بولبول تەریقەت شینمە  
 شای شەکەر لیوان گول و ئەگریجە لەرزانم نەھات  
 بوو بە خوین غونچەي دلّم، نەمدی هەوای خەندەي گولم  
 سووت دەر و ژوورم، سەدای بەرقی بەھارانم نەھات  
 چەند بە چەند گریام هەوای عیشقم لە سەر خالی نەبوو  
 غەرقی توفان بووم کەچی تەسکینی سووتانم نەھات

وہک وہفایی تابہکھی بگریم بنالینم بلیم  
 ئهلئلمان سہرتا قہدہم سووتام و جانانم نہہات

۱۸

نیگارا ئھی بہ غہمزہ ئافہتی دل، چاوی بییمارت  
 ئلمان سہر تا قہدہم سووتام لہ دووری نووری دیدارت  
 دہسا پوحمی وہفادارم! بہ حالی داد و ہاوارم  
 کہ وہک بولبول دلی زارم دہنالی بو گولی زارت  
 سہرم ناوی ئہگر نہیخہم بہ حہلقہی پہرچہمی خاوت  
 دلّم ناوی ئہگر نہیکہم بہ فیدیہی چاوی عہیبارت  
 ئہسیری زولفی خاوی توم، شہیدی رہمزی چاوی توم  
 ئہمن گیراوی داوی توم، لہ سہد جی دل بریندارت  
 شہیدی نازی توم و داغداری باغہوان ئھی گول  
 لہ دووری تو بنالینم یان لہ سہر بیادی ئہغیارت؟  
 ئہمن نہمدیوہ ہندوو باغہوانی باغی جہننہت بی  
 بہ شیرینی چ دلکیثہ؟ بنازم خالی پوخسارت!  
 لہ لایی شہککہرستانہ، لہ لایی ئاوی حہیوانہ  
 ئہگر گول بی ئہگر خونچہ، لہب و زاری شہکہربارت  
 وہفایی دوور لہ وہسلی تووہ پہبہندی تہلسمیکہ  
 لہ سہر گہنجی جہمالت کہوتہ داوی زولفی پہشمارت

دیسان به هه‌وری نیسانی دونیا پره‌نگی ژهن‌گاری گرت  
 گول زهرد و سوور هاته ده‌ری دشت و سه‌حرا و کو‌ساری گرت  
 دیسان به نه‌غمه‌ی زیر و به‌م، بولبول ده‌لی به دهرد و غه‌م  
 له تاوی غونچه‌ی گول‌به‌ده‌م، ساز و سه‌متوور و تاری گرت  
 به‌و خاتره‌ی گول ده‌که‌وئ، به‌خه‌نده هه‌ستی له خه‌وئ  
 هه‌وری به‌هاری ناسره‌وئ، شیوه‌ی عه‌شق و دل‌داری گرت  
 گول له باغاندا جو‌شاوه، په‌نگ په‌نگ سه‌ف سه‌فیان کی‌شاوه  
 لاله ده‌لیی دل ئی‌شاوه، که‌ناری جو‌بیاری گرت  
 سه‌دای سی تار له‌و خواره دئ، ئاهه‌نگی تاره دیاره دئ  
 یا سه‌وتی قومری و ساره دئ! به‌زمیان پویی گول‌زاری گرت  
 بولبول هاتبوه حال‌ی مردن، به‌رگی خونچه‌ی وه‌لا بردن  
 تا تیر ده‌بی له ماچ کردن، خار گه‌رده‌ن و بازاری گرت  
 لاله سه‌رتاپی خو‌یناوه، جه‌رگی به‌چهند جی سوتاوه  
 دل‌ی هه‌ر وه‌ک من شیواوه، داغی زولف و پووی یاری گرت  
 هه‌تا نه‌گریم نارپوا سه‌برم، دامانی یار که‌نگی بگرم  
 له به‌ر عومری قومری بمرم، سه‌روی له نیو که‌ناری گرت  
 یاران نه‌که‌ن بازی نه‌زه‌ر، به‌رده‌نه سه‌یدی بازیکه‌ر  
 زورم دی بازی به‌خه‌به‌ر، شابازی ده‌وله‌ت یاری گرت  
 پوژیک‌ی پیری مه‌یکه‌ده، فه‌رمووی دل‌ت به‌هیچ مه‌ده  
 ئه‌و دل‌ه پر له مه‌فسه‌ده، عه‌کسیکی پووی دل‌داری گرت

غافل بووم جارئ له ناکاو، رهنگی غهیریکم کهوته چاو  
 قهلبی سهلیمی ناتهواو، نهخۆش بوو لیم ئازاری گرت  
 کاری دلم چل پۆژه بوو، نهک بیکاری و دهروژه بوو  
 مهقسوودی من پیروژه بوو، ئەو پۆیی بووتیماری گرت  
 ئەو نهفسی بی ههواایی من، سهرکهش بوو بی رهزایی من  
 جامی جیهان نومایی من، سهرزهدده بوو غوباری گرت  
 له سهه تاقی بروی جانانه، شهیدای زولفی پهريشانه  
 سهوادا سهه و دل دیوانه، قیبله‌ی بهردا زونناری گرت  
 پییری من و دوستی خودای، پروحم فیدای شهرت و وهفای  
 دیسان له بهر نووری زیای، ههه دوو دونیا ئەنواری گرت  
 لهو سههبایه روحی دلّه، ئاره‌قی پرووی بهرگی گوله  
 زانی دلم بی حاسله، دهستی دلی بیماری گرت  
 له سایه‌ی پۆژی هیممه‌تی، وهفایی بوو به جهنه‌تی  
 نه‌خلی سنه‌وبه‌ر سووره‌تی، بار بار به‌ری گولناری گرت

۲۰

گولەندام ئەى تەنافى گەردەنم زولفى پەريشانى  
 علاجى، چارەيى، پرحمى، ئەمان دەستم بە دامانت  
 غەربىيى تۆم، نەخۆشى تۆم، بە گوشەى چاوى بيمارت  
 ئەسيري تۆم، شەهيدى تۆم، بە نووكى تيزى موزگانى  
 ئيشارەت ئافەتى پرحم، كەلامت غارەتى دىنم  
 تەبەسوم سىحرى ليوانى، تەكەللوم رەمى چاوانى  
 مەگەر سەر تا قەدەم زولفت وەكوو من خاو و شيواوہ؟  
 كە سەرگەردان و سەودايە لە سەر چاكي گەربىبانى  
 دەليى شەككەرفروشى شارى ميسرە وا بە شيرىنى  
 بنازم! خالى هيندووى تو له گوشەى ليوى خەندانى  
 ئەگەر دل بوو ئەگەر دىن دام بە سوورمەى چاوهكان، ئىدى  
 بەسم سەوداسەر و ريسوا بكە تو و دىن و ئيمانى  
 تەليسى بابلە سىحرى حەلالە، رەنگى رەيحانە  
 شكەنج و بەندە، يا خو جىي دلانە زولفى سەر شانى  
 بە ئازادى لە كن خوئى شوهرەيە، من مات و حەيرانم  
 گول و نارنجى بەر هينواوہ خو سەروى خەرامانى  
 لە بەر چاوت بگريهەم، يان لە دەست تو داد و هاوار كەم  
 لە بەر نەپرەنگى مەستان، يان لە سىحرى رەنگى دەستان؟  
 دلەم سەودازەدەى بالاتە، خۆم دلدادەيى ئەبروت  
 بە بالآ دل بە لاگيرت، بە ئەبروؤ خۆم بە قوربانى  
 لە دادى من بپرسە جارى ئەى سولتانى عيشوہ و ناز!



به ناهق بۆچی بمکووژئ ئیشارهی چاوی فهتتانت؟  
 وهفایی كهوته ههلقهه زولفت، ئیدی مهیده بهر موژگان  
 كه من كوشتهی تهنافت بووم، چ لازم تیره بارانت؟

۲۱

یار هاته ته به سسوم به هه ناسهه منی مه بهووت  
 گول گول به نه سیمی سه حهری خونچه ده پیشکووت  
 وا زولفی له سه رگه رده نی لاچوو به هه ناسهه  
 شه وه جری به یان بوو كه نه سیمی سه حهر ئهنگووت  
 هارووتی دلّم هات و له چاهی زه نهخت كهوت  
 سه رگه شته له دووی خه مزه به دوو نه رگسی جادووت  
 ئه برۆت مه ده دی زه لفه له کیشانی دلّاندا  
 بوئیكه وه ها خه م بووه شاهین و ته رازووت  
 سه ف به سته هه موو مونته زیری ئه مر و نیگه هه  
 قوللابی موژه ت ، زولفی ره شت، گو شه یی ئه برۆت  
 هه ر بیكه له لایی به ته مای قه تلّی وه فایی - ن  
 تابووری حه به ش، له شکه ری چین، عه سکه ری هیندوت

بهس بی جیلوهی زولف و خالان! ئاشقی پوخساری خۆت  
 ئال و والای خولدی ناوی تالیبی دیداری خۆت  
 زولفهکان دینی و ده بهی، بی خه م له کوشتهی چاوهکان  
 شهو ده چی، پوژ دئ، ده میکی نایه سه ر بیماری خۆت  
 هه ر په گیکم دهنگ و ئاوازیکی لیڈی پر خرۆش  
 ئورت بهرداوه ته عالم به موسیقاری خۆت  
 با به جاریک تیکنه چی کاری دل و دین، پوحه کهم!  
 وا په ریشانی مه فهرموو زولفی عه نبه رباری خۆت  
 په بیه ندی زولفی تۆم ، مه حرومی پرووی خۆتم مه که  
 با به داغی تۆوه نه مرئ بولبولی گولزاری خۆت  
 دل به تیغ، گیان بهنده فه رمان، له شکری ناز بوچی بی؟  
 پادشاهم! بی خه تا ویران مه فهرموو شاری خۆت  
 دهستی خۆم دا زولفه کهت، مه مکووژه خو کافر نه بووم  
 قیبله کهم هه ر توی به دل، بمبه خشه بهو زونناری خۆت  
 ده مبه دهم ناله ی وه فایی دئ له هه لقه ی زولفه کهت  
 جاریکی نابی بپرسی حالی شهو بیرداری خۆت؟!

نامه‌وی عه‌یشی جیهان حاشا له فیرده‌وسی به‌رین  
 تۆی مورادی دین و دونیام، ناری خۆت ئه‌نواری خۆت  
 گاه‌به‌یاری، گاه‌به‌دیدار، دل ده‌کی‌شی و دین ده‌به‌ی  
 هه‌ر ده‌مه‌ی نه‌وعی ره‌واجی پی‌ده‌ده‌ی بازاری خۆت  
 گاهی موت‌ریب گاهی ساقی، من فیدای زولفو پوخت  
 کفر و ئیمان لیک‌ده‌ده‌ی سه‌رخۆش به‌نه‌غمه و تاری خۆت  
 زولفه‌کان دینی و ده‌به‌ی بی‌خه‌م له‌کوشته‌ی چاوه‌کان  
 شه‌و ده‌چی پۆژ دئ ده‌میکی نایه‌سه‌ر بیماری خۆت  
 هه‌ر په‌گی‌کم ده‌نگ و ئاوازیکی لی دئ پر خورۆش  
 ئاورت به‌رداوه‌ته‌عه‌له‌م به‌موسیقاری خۆت  
 با به‌جاری تیک نه‌چی کاری دل و دین، پووحه‌که‌م!  
 وا په‌ریشانی مه‌فه‌رموو زولفی عه‌مبه‌رباری خۆت  
 پایه‌نه‌ندی زولفی تۆم، مه‌حرپوومی روی خۆتم مه‌که  
 با به‌داخی تۆوه نه‌مرئ بولبولی گولزاری خۆت  
 دل به‌تیغ، گیان به‌نده فه‌رمان، له‌شکری ناز بوچییه؟  
 پادشاکه‌م! بی‌خه‌تا ویران مه‌فه‌رموو شاری خۆت  
 ده‌ستی خۆم دا زولفه‌که‌ت مه‌مکوژه خو کافر نه‌بووم  
 قیبله‌که‌م هه‌ر تۆی به‌دل، بم به‌خشه به‌و زونناری خۆت  
 ده‌م به‌ده‌م ناله‌ی وه‌فایی دئ له‌هه‌لقه‌ی زولفه‌که‌ت  
 جاریکی نابئ بپرسی حالی شه‌و بی‌داری خۆت؟!

۲۳

ئارەق پووی داگرتی لەبەر پیکەنینت  
 شەونم لە گۆل باری پوژی گرت پەروینت  
 تۆ خودا زولفت لادە تا تیر کولمت ماچ بکەم  
 رپی بولبول با نەگرئ لەو باغە پەرژینت

زولفت خەتاکار بوو چاوتی بە روو داخست  
 با بچین ماچ کەین دەستی شای چین و ماچینت  
 چاو بازە ی چاومەستە، لەو بادە ی ئەلەستە  
 دەستم بگرە هەستە، تۆ و دین و ئایینت

کەوتومە نیو زولفت بو خۆت بگرە دەستم  
 کافر نەبووم بی ئیمان، تا بییمە سەر دینت  
 شەو تا سەحەر وەک گۆل دل پر لە خویناوم  
 یاخوا شەمال بیئی، بۆنی عەرەق چینت

قوربانی ئەو رەنگەم دونیای رەنگاند رەنگ رەنگ  
 بەو رەنگە ی بی رەنگە ی رۆخسارە ی رەنگینت  
 زولفت پووی داپۆشی، ئەبرۆت عەرەق ناکە  
 پوژیان لی کردمە شەو، بەو مانگ و پەروینت

رەحمت پیمدا نەهات شیرین - خوداگیر بی  
 روخی بو تۆ دانا فەرهادی مسکینت  
 بۆچ هەر وەفایی شیت بوو وەکیوان کەوت؟  
 سەد خوسرەو و فەرهادە بو لیوی شیرینت

له ژیر زولفی سیا پرووی خسته‌دهر چاوی له دونیا کرد  
 شهوی دی، سوبدهم گویا ده‌ری مه‌یخانه‌یان وا کرد  
 به ئاو و پ‌هنگ و پرووی، حو‌ری. به زولف و کاکو‌لی، غیل‌مان  
 گول‌او‌یان دا به مه‌یخانی، غوباریان عه‌مبه‌رئاسا کرد  
 به پ‌هنگی چاوی خو‌ی ساقی له‌با له‌ب جامی مه‌ی گی‌را  
 به ته‌رزی زولفی خو‌ی مو‌تریب ده‌ماده‌م چه‌نگ و نه‌ی چا‌کرد  
 خه‌رامان شاه‌ی شاهان هات، هیلاکی دین و ئیمان هات  
 به زولف و پرووی تابان هات، که کفر و دینی یه‌غما کرد  
 له جیلوه‌ی قامه‌تی به‌رزی، له عیشوه‌ی زولفی سه‌د ته‌رزی  
 زه‌مین و ئاسمان له‌رزی، سجوودی پرووی دل‌ارا کرد  
 شه‌که‌ر خه‌نده‌ی گول‌ی زاری دل‌ی هی‌نامه هوشیاری  
 مه‌گه‌ر گول‌فه‌ندی لی باری، که‌وا بی‌ماری ئه‌حیا کرد؟  
 هه‌زار تای زولفی وه‌ک سازیک، به ناز بوو نه‌غمه په‌ردازیک  
 که هه‌ر سازه‌ی به ئاو‌ازی دوو دنیای پر له غه‌و‌غا کرد  
 له عه‌کسی شو‌خ و شه‌نگیکه، جیهان گول گول به چه‌نگیکه  
 هه‌ر ئه‌ور‌اقی له پ‌ه‌نگیکه، به‌یانی حوسنی یه‌کتا کرد  
 وه‌نه‌وشه و گول له باغان بوو، له باغان شه‌و چراخان بوو  
 مه‌گه‌ر دار‌وی نه‌ساغان بوو، به پروو دا زولفی تاتا کرد؟  
 له تاتای زولفی شه‌و‌گاری، دره‌خشا نووری رو‌خساری  
 له هه‌ر هه‌لقی‌کی سه‌د تاری، هه‌زار خورشیدی به‌رپا کرد  
 غروری حوسنی خو‌ی وابوو، ده‌می پر خه‌نده کرد و چوو

که بو خۆی رازی خۆی فەرموو، وهفایی بوچی ریسا کرد؟  
 ههوا بوئیکی چینی په‌رچه‌می کرد و وه‌کیوان کهوت  
 سه‌با عه‌تریکی خونچه‌ی زاری هینا و پرووی له سه‌حرا کرد  
 نیشانیکی له ئه‌نواری جه‌مالی خۆی به شه‌م به‌خشی  
 سه‌رانسه‌ر گیانی په‌روانه‌ی پری سووتان و سه‌ودا کرد  
 نه‌سیمیکی له باغی حوسنی خۆی هینا به گول دادا  
 سه‌راپا بولبولی زاری پری ناله و ته‌مه‌ننا کرد  
 که‌مان ئه‌برویی په‌یوه‌ستی، به غه‌مزه‌ی چاوه‌که‌ی مه‌ستی  
 که دای تیریکی سه‌ر ده‌ستی، له جیسم و گیانی ئاوا کرد  
 مه‌گه‌ر موزگانی نه‌شته‌ر بوو، هه‌کیمی چاوی دل‌به‌ر بوو  
 که خوینی دل‌می پئی ده‌ر بوو، نه‌خۆشی خۆی موداوا کرد؟  
 گوتم ئه‌ی شوخی چاو مه‌ستم، خه‌راب و ئاشق و مه‌ستم  
 به ره‌حمه‌ت بگه‌ره‌ها ده‌ستم، خوماری ئاشکارا کرد  
 دل‌ی دا دل‌شکستی خۆی، هه‌لستا هات به ده‌ستی خۆی  
 به جامیکی ئه‌له‌ستی خۆی، وه‌فایی شیت و شه‌یدا کرد

دیسان نه سیمی به هار، نه رم نه رم هاته خوار  
 دونیای زیندوو کرده وه به ئه مری په روه ردگار  
 به ئاه و گریان دیسان، هاته وه هه وری نیسان  
 جگهر پر ئاو و ئاور، وهک ئاشقی بیقهرار  
 ههوا له بهرگی گولان، ته بهق ته بهق عهتری سوو  
 سه با له بوئی یاسمه ن، چه مهن چه مهن موشکبار  
 هاته وه بایی وه زان، بوو به به زمی نیو ره زان  
 کانی به تاو هاتنه ژان، وه نه غمه کهوت ئابشار  
 نمهک فروشی داغان، کردیانه شه و چراخان  
 سووره گولی رهز و باغان وه نه وشه یی جوئیبار  
 سه مهن عهتری به با دا له نیو چه مهن گول گولاو  
 عه بیر عه نبه ری هیئا، وه نه وشه میشکی تاتار  
 فریبی دین و دلان له په رده بووکی گولان  
 سه بر سه بر هاته دهر به ناز و مهست و خومار  
 دین و ده چن وه حش و سل ده ستبه ندیانه پر به دل  
 ناروهن و سه رو و گول له شایی بووکی به هار  
 له نیو به زمی گولستان، به سه ر، به پی، به دهستان  
 هاتنه سه مایه مهستان، نه و مهسته کانی گولزار  
 لاله و گول بی سهدان، شه هیدی عیشقی خودان  
 ئه م به ته نی پر له خوین ئه و به دلی داغدار  
 گول کهسک و زهره د و شینه، بهرگی زموره دینه

نهخش و نیگای چینه، دهشت و دهمه ن کوھسار  
 ههواى گولانیان بزوت، هاتنه باغی تاق و جووت  
 فاخته و عندهلیب، بولبول و کهبک و ههزار  
 هاتنه چهمن کهف زه نان، خوښ نهفەس و نهغمه خان  
 قومریی و دوراچ و سار، به ساز و سه متوور و تار  
 بایی سه با مهست و چوست، هه ر وه کوو شاهید په رست  
 دهستی له پرووی گولان خست، بهر بووه بووس و که نار  
 زولفی رهشی سونبولان، خستییه سه ر پرووی گولان  
 ئایه تی نار د بو دلان، حاجییی له یل و نه هار  
 بو ده رسی ئه ربابی دل، په ر په ری ئه وراقی گول  
 هه ر ده رسی عیشقه حاسل، سه رمه شقی ئامووزگار  
 وه نه وشه و گول خه ملیوه، عبیره ته چی نه دیوه  
 له یاقووت و له زیوه، فهزا به خه تی غوبار  
 باغ نییه مایخانه یه، پر مه ی و په یمانه یه  
 هه ر شه م و په روانه یه، له بهر چاوی هووشیار  
 غهیری ئاوی زور و کهم، به زه مزه مه ی زیر و بهم  
 ده خوینن به هه موو ده م، هه عریفه تی کردگار  
 وه فایی ئیدی به سه، عیشق و هه وای مه ردره سه  
 بینووسه ئه م هه نده سه، ببه خه ت و خالی یار



بايي نه ورؤزي ئەوا هات، گول وه شان و عه تر بار  
 وهك شه ميمي پرووي دل بهر، وهك نه سيمي زولفي يار  
 گول قه راريكي به بولبول، دابوو ديسان بيته باغ  
 زور نه چوو بايي وه عده، هيناي نه ويدي به هار  
 وهك شه هيدي زولف و پرووي دل بهر له سهر يهك كه ورتوون  
 تا قيامت مات و بيده نگ و خه موشن لاله زار  
 بووي وه نه وشه و سونبوله سه حراي سه راسهر، تو ده ليئي  
 باي سه با عه مبهر ده باريني له ده شت و كو هسار  
 مه يلي كرده جو يياران سه روي گول پروخساري من  
 جه ننه تيكي دي كه يه ئەمرو كه ناره ي جو ييار  
 سه ربه سه ر زيكر و حه دي سي گول شهن و سه رو و گوله  
 نه غمهي گول بانگي بولبول، ده نكي قومري، سه وتي سار  
 بوو به مايه ي سو زي جه رگ و دوودي ئاهي ئاشقان  
 گول به پرووي ئاته شين و سونبول به زولفي تابدار  
 باغ ده ليئي مه يخانه يه، پيري موغان گول، مه يفرؤش!  
 لاله سه رخؤش، ئه رغه وان په يمانه كي ش، ني رگس خومار  
 گول به ناز و عيشوه خه ندان، بولبولي ئاشوفته حال  
 نه غمه په رداز، مه ست و حه يران، دل فيدا و جان نيسار  
 وه سل و گريان قورب و هيجرانه ته ريقي ئاشقان  
 فه سلي گول بو يه له سه ر چاوان و هها ئاو ديته خوار

هەر گۆلئ پرهنگيكي بۆنى پرهنگ و بۆى دلبر ده دا  
 پرهنگى بئ پرهنگى ته ماشا كه ن! به چاوى ئيعتبار  
 بۆ تهنى دل مردووان كارى مه سيحايى ده كا  
 سه بز و خورپرهم، دلگوشا، جانبه خشه ده شت و كوھسار  
 عه ترى به ردا خونچه ده م، نيرگس نيگاھى كرده وه  
 دوودى عوودى مه جمهرى باغ بوو ده فعى چاوه زار  
 ئه شك و ئاھى من هه تا بئ زورتر ئاسووده گيم  
 پراحتى روح و دلّه، ئاب و هه وايى سازگار  
 ده مبه ده م سه رو و سنه و به ر وا كه هه ر دئى و ده چن  
 ئاشقن سه و داسه رن مه جزووبى گول بئ ئيختيار  
 عيشه رته تى هه ر دوو جيھان دئنى وه فايى فرسه ته  
 گو شه يى گولزار و جامى باده و روخسارى يار

ئەي چىراي زولمەتكە دەي دىل، ئەي جەلاي نوورى بەسەر  
تۆ و جەمالى با كە مالت، ئافتابى يا قەمەر؟  
شەو ئەگەر تۆ ماھتابى، ئىنتىزارى تا بەكە؟  
پۆژ ئەگەر تۆ ئافتابى، بۆچ لە ھەوران نايە دەر؟  
جىلەويەكت پىر بە عالەم بۆ شەھيدان عومرى نوئ  
خەندىەكت پىر بە دونيا بۆ نەخۆشان گول شەكەر  
ئاب و تابى پروتە مايەي سووتن و گريانى من  
گا غەريق و گا حەريقى ميھەرى پروت وەك نيلوفەر  
ئاوى چاوم بۆتە مايەي سووتن و گريانى من  
گا نەخۆش و مەست و حەيران، گا بە ھۆش و باخەبەر  
وا فيكار و رەنجەر پۆم كافر بە حالى من نەبى  
بى قەرار و ئەشكبار و ، دور لە يار و دەر بەدەر  
ھىند لەبەر ئاورى فيراق و ئىشتياقت مامەوہ  
بوو بە كۆي زووخال دەر وونم، بوو بە خوئىن گيان و جگەر  
دەستى من دامانى زولفت با لە پروت مەحروروم نەبم  
رەوشەنە موشكىل گوشاي شەوزىندە دارانە سەحەر  
دوئىنى دەيفەرموو بە ھەويىي وەسلئى پوخسارم مەبە  
تا وەكوو زولفم نەبى، گەردەن كەچ و دەستەو نەزەر  
سەد شوكر ھىنامىيە بەر ئەبرۆ لە قەيدى زولفى خۆي  
پاشى عومرىكى دريژ بالئى ھوماي ھاويشتمە سەر  
حۆرى عەين، پوحولقودوس، يا خۆ مەلايك، يا پەرى  
يا ئەتۆ بووى وا خەرامان ھاتى پۆحم ھاتە بەر؟  
خۆش بە ناز فەرمووى وەفايى عومرى خۆي ھىچ رابوارد  
يان بە قوربانى دەم بوو يان بە سەرگەردى كەمەر

شهو له خهودا من چرا بووم دلّ چرا بوو گيان چرا  
 ئه‌ی له‌بهر عه‌يشی شهوی دی گيان چرا جانان چرا  
 گه‌ه فریشته، گه‌ه پهری، گه‌ه حوړی عه‌ین، گاه‌ی مه‌له‌ک  
 گه‌ه قه‌مه‌ر، گه‌ه موشته‌ری، گه‌ه پوژ، گه‌ه‌ی ره‌خشان چرا  
 په‌نگ به په‌نگ زولفی دره‌وشان دهم به‌دهم پرووی خو‌ی نواند  
 چل چرا یا شهو چرا بوو، یان به سه‌د په‌نگان چرا؟  
 پرووی له تاتای زولفی ده‌رخست هاته سه‌ر پرووی مه‌رحه‌مه‌ت  
 نه‌وبه‌هار بوو، شهو به‌هار بوو، وا که دایيسان چرا  
 پروو له حه‌لقه‌ی تاری زولفان، دهم له فرقه‌ی پیکه‌نین  
 وه‌ک له کن کانی حه‌یات‌ی، شهو هه‌زار تابان چرا  
 په‌ونه‌قی حه‌وت ئاسمان و زینه‌تی پرووی زهمین  
 هه‌ر وه‌کوو بو شانشین و مه‌نزلی شاهان چرا  
 تاب‌ی سونبول، تابشی گول، نیم نیگاهی چاو خومار  
 نه‌شه‌ه به‌خشه، جان فه‌زا، وه‌ک شهو له مه‌یخانان چرا  
 عه‌کسی پرووی ئارایشی زولف و خه‌ت و خالان دهدا  
 وه‌ک له گول‌شه‌ن گول چرا بی، سونبول و په‌یحان چرا  
 شه‌وقی دامی پرووی دهمن کرد، دیم شه‌وم لی بوو به پوژ  
 من ده‌سووتام، من عه‌جه‌ب مام. من چرا بووم یان چرا  
 دلّ له لای‌ی، تن له لای‌ی وک نه‌یستان ئاوری گرت  
 مه‌سجید و ده‌یر و کلیسا ماوه پر تابان چرا  
 دار و به‌رد وه‌ک من ده‌سووتا، ده‌ر نه‌ما، هه‌یوان نه‌ما  
 زاهیر و باتین چرا بوو، ده‌ر چرا هه‌یوان چرا  
 زولفی تو و روخساری تو‌یه، یان شه‌وم پوژی ویسال؟  
 پرووی تو و بالایی تو‌یه، یان له سه‌روستان چرا؟

من ئەوا مەست و نەزان بووم، بۆ لە داخی باغی پرووت  
 گۆل وەکوو بولبول دەسووتا تەرزى پەروانان چىرا  
 ناگەهان دولبەر نەهان بوو، بوو بە پۆژى رەستەخيز  
 كەف زەنان مەيخوارە، ويران مەيكەدە، گريان چىرا  
 شەعشەعەى خورشيد نيهان بوو، لال و كەر بوو نەيلەفەر  
 مات و خاموش ما وەفایى وەك سەحەرگاھان چىرا

۲۹

پييم بلى گۆلى بەھاريم لە تۆ تا بەكەى جودا بىم؟  
 وەرەو بە شەرتى جارن، پۆژى سەد جارت فيدا بىم  
 خالى چاو و گۆشەى ئەبرۆ، دوو دينيان كردم لە سەر تۆ  
 يا بىمكە پيرى مەيخانە، يان موريدى خانەقا بىم  
 سەرەكەم فيدات عەزىزم، وەرە زيز مەبە لە سەر دل  
 سەرە پاىبەندازى تۆيە. دلە مالى خۆتە تا بىم  
 شەو بە تاي زولفت شيواندتم، پۆژ لە تاوا سووتاندم  
 چ خودا لە تۆ ھەلدەگرى بە شەو و بە پۆژ عەزابم  
 نەفەسى مۆلەتتى بەدە عومرم، بت بينم زولفەكەت بگرم  
 بە كەمەندى تۆو بمرم خوشترە تاوھكوو رەھا بىم  
 لە نيو مەنزەرەى دوو دەرى، خۆشە سەيرى مەوجى بەحرى  
 وەرە سەر چاوم عەزىزم، چدەكەى لە دلەى كەبابم  
 غەمزدەى نازى چاوت بىم مەيلى ئەبروى تۆ قەت نانيم  
 من كە ھات و قىبلەم گۆرى، يا خودا كافر بى جەلادم  
 بوويە گۆلباغى گۆلەكەى من، سارپىژ بوو داغى دلەكەى من  
 پوھمت كرد بە حالم گۆلەكەى من، بەندەى بالام سەت شا بىم  
 داد لە بەر حوسنى فيتنە جو! دلەم دا زولف و ئەبرۆى تو  
 لە لايى زوننار بە دۆشم، لە لايى روو بە ميحرا بىم  
 سەگەكەى رپپازى لەيلى وەرە سەر دوو چاوى مەجنون  
 چاوم ئەورۆژە لى روونە خاكى بەرپيى ئاشنا بىم  
 غەرەزم چونكە پەنھانە وەرەزيم لەو جيسم و جانە  
 مەرەزم مەرگى دەرمانە، ھەر ئەزم بۆ خۆم حيجابم  
 خويىنى گرتم چاوى بازى، جگەرى بريم تيرى نازى  
 دەلى من مەستم سەرخۆشم، جگەرە مەزەى شەرابم

دهمه كهت به دلّ وا بینه، توّ خودا دلّم مه شكینه  
 جیّ به جیّ روحم بستینه، من كهوا عاشقیكى چا بجم  
 وهره توورى سینای دلّ، با به دلّ بی دیداری گولّ  
 كه دلّ و دلّ بهر بوونه يهك، چ ئاره زووی جه و اجم  
 خوش بهو دهمه ی گولّ پشكوت، شهككه دهبارى له یاقوت  
 لیّم لاده وهفایی دیگوت: توّ گه دا من شا بوّت نا بجم

۳۰

دهمیك ساقی دهمت بینه دهخیلی چاوهكانت بجم  
 به جامیك دهستی من بگره، فیدای پیری موغانت بجم  
 له دوو لا مهست و چهیرانم، به قووهی جرزبه نازانم  
 نه سهرگهردی سهرو گهردهن، نه قوربانى له بانّت بجم؟  
 چ خوشه وهجهی سهرو و گهردن، به دینی قومریی و بولبول  
 دهمیك شهیدای قهد و بالآت، دهمیك شیتی دههانت بجم  
 له نیشانهی پهپه ی جهرگم نه وهستا تا نه گه بییه دلّ  
 به قوربانى خهدهنگی دهست و بازووی چاوهكانت بجم  
 شفای دام غه مزه كهی چاوت كهوا خوینی دلّی گرتم  
 به قوربانى موداوايی چهكیمی حالزانت بجم  
 به بیئ ئیمدادی خالی گهردنت دهردم شفای نایه  
 مهگه ر بیم دهست و دامانى گه لاویژی به یانّت بجم  
 له وهسلّی پرووی توّ كردم حیجابی پیچشی زولفت  
 ههتا كهی دلّ شكستهی دهرد و تهعنه ی باغهوانت بجم  
 موقیمی خاکی ده رگه ی توّ چه ریمی جهننه ته جیگای  
 به لوتفی توّ چ كه م نابی منیش ریژه ی سهگانّت بجم  
 به زولفی پر له هاواری دلّان كهوتووم، دهسا روحمی  
 ئه مان سهرقافلّه چی قوربانى زهنگی كاروانت بجم  
 لهوئ پوژئی كه پرووت واكرد و لیّت پرسیم، ههتا دهمرم  
 به بوّی جهننه ت ده بیئ من ههر له سه ر رازی نیهانت بجم  
 بروّت تیكنا، دهمت ویكنا، له ده ریای لوتفی توّ دووره  
 به قوربی قابه قهوسه بین و مه قامی لامهكانت بجم  
 ئه من كورد و دلّ ئوفتاده، ئه توّ شوخ و عهره ب زاده  
 مهگه ر بمرم به بهختی خوّم دهمیكى هاوزمانت بجم !

بهیادی زولف و پرووی تو وهک وهفایی هەر دهنالینم  
دهبی تا پوژی مهحشر تازیهدار و رهوزهخوانت بم

۳۱

خوشا پوژی له عالم دهر بهدەر بم  
له نیو ئهوزاعی دونیا بیخه بهر بم  
له بهر بی تاقهتی دیوانه ئاسا  
له غهواسانی دهریا بی خه بهر بم  
شه و پوژی له چولی هەر به ناله  
حهریفی شه ورهوی بادی سه حهر بم  
نه زانی هیچکس ناو و نیشانم  
ئه گهر ئاقل ئه گهر ئاشوفته سهر بم  
له هەر لا با بسوورینی غوبارم  
له هەر جیگایی پیویسته سوپهر بم  
چرا بی هه لکری، جانا له نیو دل  
له پرووناکی دلی یارم خه بهر بم  
له بهر چاوی ته رم سورانی برزی  
گههی بی دایک و گاهی بی پدهر بم  
خودا خوم چون بسووتینم به جاری  
له دهر د و داخی ئه حوالم بهدەر بم  
شهوی هەر تا کوو پوژی هەر بنالم  
به گریان دهست و دامانی سه حهر بم  
چ ریگهی چاره نابینم وهفایی  
مه گهر سهر تا قدهم غهرقی نه زهر بم

ئەگەر بىي يادى زولف و چاوه كەت يەك لەحزە سابىر بىم  
 ئەسىرى بەندى كافر كوشتەيى بىيادى ساحىر بىم  
 ويسالى خالەكەى لىيوت حەياتى ئاشقە ئەمپرۆ  
 بە حەققى ساقىيى كەوسەر بلا لەو بەزمە حازر بىم  
 نىگاہى گەرمى تاراجى ھەموو دەرد و غەمە وەك مەى  
 كوشندەى مىحنەتە قوربانى نەشئەيى دەورى ساغر بىم  
 بە جەزبەى خالى پووت بەلكوو بە باغى حوسنى تۆ شاد بىم  
 دەبىي من ھەر لە سەر ئايىنى ئىبىراھىمى ئازەر بىم  
 كەمەندى زولفەكەى تۆ بىمگىرئ من ئاشقى پووتىم  
 موارد و مەتلەبىكى دىكەم نىيە، دوور لە تۆ كافر بىم  
 وەكوو پەروانە دەگىرىم و دەسووتىم دوور لە زولفى تۆ  
 ھەتاكەى من لە داخى تۆ حەرىقى ئاو و ئاور بىم؟  
 بە خەندىكى دلى بىمارى ئەو چاوانە مەشكىنە  
 لە ئەم گولفەندە مەحرۇوم مەفەرموو، بەلكوو چاتر بىم  
 وەفایى! گەر بە ھەويای وەسلى زارى، دل مەدە زولفى  
 مەحالى ئەقلە جەمعیيەت، كە من ئاشوفتە خاتر بىم



ئەى حۆققەيى شەھد و شەكەرت ئاوى حەياتم  
 مردم به به دەن بېنەو به و ئاوه، حەياتم  
 ئاسك كه دهكا جيلوه چ شيرينه نيگاهى !  
 يه عنى به فيداى غەمزەيى دوو چاوى سياتم  
 سهودايى زولفى سيههت نيم به ههوايى  
 تا پۆژى وهفاتم به تەماى ميهر و وهفاتم  
 بپروانه چلۆن عەكسى عوزارت له دلى دام؟!  
 پەروانه به دل سوختهيى شەوقى چراتم  
 هەر چاوه نوآرم كه گوتت ديم و نههاتى  
 ياره ب مهدهدى! ساليكى رپى هات و نههاتم  
 دل جيلوه گهه و جى قەدهمى تو بووه ديدەم  
 هەرچه نده كه دوورم، به دل و ديدە له لاتم  
 سهرگه شتهيى سيرپرى دەمى توّم بهم پرووخه دايم  
 گويا كه ده قيقه شومەرى پۆژ و سه عاتم  
 به و رهنگه دلّم داوه به سيحرى سهرى زولفت  
 تا دل ههيه مومكين نييه له و داوه نه جاتم  
 گرتوومى قولاپى موژه بو خزمەتى ئەبرۆ  
 يه عنى كه وهفايى وه ره من قيبله نوماتم

ئەى نەشئەى خەندەى زارت شىرىن كارى حەياتم  
 عىشوەى زولف و عوزارەت موژدەى شەوى بەراتم  
 فەرمووت تۆم نەمرى نايىم، نازىم نەبىتە سەر جىم  
 وەعدەكانت بەخىر بى، ھەر چاوەپىيى وەفاتم  
 خۆزگەم بەوھى لە دووى تۆ، ھەر دەنوارپىتە پووى تۆ  
 مردم بە ئارەزووى تۆ، قوربانى ئاشناتم  
 بە تىرىك دوو نىشانە، شايانى شای توركانە  
 قوربانى دەست و بازووى ئەو چاوەى سوورمەساتم  
 ئەو تىرەى دات لە جەرگم، دەرکەوت ئاسارى مەرگم  
 فەرمووت كە دىيى، بە سەر بى، بەختم نەبوو نەھاتم  
 چى عىشقى تۆى لە دلدا، دەستى لە ئاو و گل دا  
 داغى شىواوى پووتم، كوشتەى رەقس و سەماتم  
 تىرت قەرارى دل بوو، ئارامى دا بە جەرگم  
 با دل دلئى نەمىنى، ئەوجارەكەش فیداتم  
 ئەى ساقى خەراباتى، قەترىك ئاوى حەياتى  
 ئامان دەستى منت بە دامان، سووتاوى نىو زولماتم  
 ساقى چاوت بنوینە، زوھد و تەقوام بستىنە  
 قوربانى جامىك مەى بى، ھەموو سەوم و سەلاتم  
 موترىب ھادى پوحانى، لىدە تارى سوبحانى  
 شاباشى سۆزەى نەى بى، ھەموو جومعە و جەماتم  
 پىشىكى گىژ و وىژ بى، بە پىا دوور و درىژ بى  
 موشكىل ئەو پووشە وشكە، بىتە ماىەى نەجاتم  
 دل پىر خەو و خەيالآت، دەم بە زىكر و موناجات

زەحمەت بە پوژی تاریک ، خوښ بئى وهخت و سهعاتم  
 دەمىکه دل بلاوه، بهو زولفه پى بهداوه  
 يا خودا به پروت گوشا بئى، غهريبي دوور ولاتم  
 نه مزانى گول دەپشکووت، شيرين به ليوى ياقووت  
 يا تو به خهنده فهرمووت حوققهى شههد و نه باتم  
 گول عهترى خوى بلاو کرد، دونياى پر له گولاو کرد  
 لال بوو زوبانى بولبول، كوشتهى زات و سيفاتم  
 خوښ خوانى ماجليسى گول! بينهوه جوښ روح و دل  
 بئى حاله زور وهفايى فيداى دهنگ و سه داتم  
 ۳۵

نيگارا ! دل بهرا ! ناميه ره بان ! يارى جه فاکارم  
 به زارى كوشتمت ! تاكهى ده فهرمووى من وه فادارم ؟  
 ده ليى مورغى شه باهه ننگه له دهورى سوبحى ديدارت  
 له حهلقهى زولفى تو دئى ده م به ده م نالهى دلى زارم  
 به دهردئى موبته لا بووم جاهيل و دانا كه هيرانن  
 مه گهر چاوى نه خوښى تو م ، نه مه خمورم نه هوشيارم ؟  
 كه هى سوتاوى ئه برؤتم، كه هئى پابه ندى گيسو وتم  
 له لايهك پروو له ميحرا بم، له لايهك پروو به زوننارم  
 نيشانهى قاتلى ناميه ره بانم زاهيره يه عنى :  
 فه ره ننگى خهت و زهنگى زولف و هيىندوو خاله دلدارم  
 به تاى زولفى و چينى تورپه دين و دل ده با چاوى  
 ده ليى من خانه وادهى ئاهوانى چين و تاتارم  
 وه سيبهت بئى كه مردم تهخت و تابو وتم له عه ره كهن  
 ههتا عالم بزنانن من شه هيدى قامهتى يارم  
 وهفايى دوور له تو په يوهسته حالى شين و گريانه  
 له بهر چاوت به سه د جئى وهك نيشانهى دل بريندارم

۳۶

گا ده گرييم گا ده سوتيم غه رقى ئاو و ئاورم  
 ئاخ له بهر بهختى سيا! نازانم ئەز بوچ نامرم؟  
 هەر كه دوت بينم ده لئى تو شهم ، منيش پهروانه تم  
 تا سهراپا نه بمه كوى زوخال قهت ئارام ناگرم  
 هەر ره گهم تاريكه نالهى دئ له شهوقى پرووى تو  
 عه نده ليم، موتريم، خوشخوان، گولئى راموشگهرم!  
 زولف و پروو، بالآ و ئەبرؤ ، خهت و خال و چاوى كال  
 لهو ته له سمى ههوت خوانه ، موشكىله رۆح ده ربه رم  
 عه كسى زولف و پرووته مايهى جوششى گريانى من  
 چبكه م ئاخو چاو پراوى دوودى عوودى مه جمهرم  
 ههقمه خوئى بگريم له بيدادى خهت و جهورى نيگات  
 من كه گيرؤدهى فه رهنك، يه خسيرى ده ستى كافرم  
 پيگه نينت جه زبى كردم بو سهرى زولفى سيات  
 توتى شيرين كه لام پابه ندى داوى شه ككهرم  
 گا په ريشانى روخ و گا دلشكستهى قامه تم  
 هەر له زولفى تو ده چم سه رگه شته و سه و داسه رم  
 گهر به ناز هەر ده مكوژى با تير ببينم چاو كه ت  
 ليم گهرئ جارئ به كووچهى مه يفروشان رابرم  
 دوور له تو زور بئ قه رار بووم تا به لوتفى چاوى كال  
 زه حمه تت دا بهر ته ببيان هاتى ئەمرو چاترم  
 حاسلى سهير و سلووكم بوو به خه ندهى زارى تو  
 گا به قا، گاهى فه نا، گه ه غاييب و گه ه حازرم  
 زاهيد ئينسافت هه بئ، تو چت له رهندي باده خور؟

تۆ و بههشت، تۆ و حوور و غيلمان، ئەمن و چاوی دلبەرم

۳۷

بە گۆلزاری ئیرم - قوربان - دەپرسی گەر لە ئەحوالم  
 نەخۆش و سەخۆش و مەست و خوماری چاوهکەي کالم  
 پەريشانم، بلاوم، تیک شکاوم، خاو و شیواوم  
 دەلیی شاماری زولفی تۆم لە دووی تۆ شیت و عەودالم  
 بە نازی چاوهکەي بازی، کە بازی دام هەتا پیر بووم  
 دەترسم هەر بە بازی بمکوژی ئەو یاری مندالم  
 نە داغی جەرگی خۆم زانی، نە مایەي بەرگی خوینیم  
 شەهیدی دەستی عیشقم، لالە رەنگم، من کەر و لالم  
 دلەي بی هۆش و گوشم مودەتیکە هەر دەنالینی  
 خودا پوحمی بکەي بەو مورغی حەپسی بی پەر و بالم  
 بفرموو با پەريشانم نەکا زولفت لە سەر پرووی تۆ  
 ئەمان یا کاشفی زولمەت، دەخیل ئەي شەوچرای مالم  
 بو خۆت سەرمەشقی زولف و دەرسی بالات داوم ئەز چبکەم  
 نیشانەي دەسخەتي خۆتم ئەگەر ئەلفم ئەگەر دالم  
 ئەمن ئوفتادە بووم تۆ خۆت بە رەحمەت دەستگیرم بووی  
 پەشیمانی نە شیوهي تۆیە ئەي خورشیدی ئیقبالم  
 ئیشارەي چاو و عیشوهي زولفەکەت بوون، مورشیدی پریگام  
 ئەگەر دەیری موغان قیبلەم، ئەگەر زوننارە بەرمالم  
 بە تیغی غەمزە ئەمن و تەرکی پرووی تۆ، قەت مەلی قوربان  
 ئەگەر قیمەم بکەن هەر رۆژ پەرستم، هەر بە یەک حالم  
 ئەمن هەر تۆم دەوی، من چم لە رۆح و چم لە دین داوہ  
 بە قوربانی تەماشاییکی تۆ سەد جارەن سەر و مالم  
 لە تاو دەدری دلای دیوانە خوین دەگریم و نازانم  
 نە خستەي چاوکەي مەستم، نە رەنجەي پەنجەکەي ئالم

بەمەرگی من بە پەمزیکی بلی بەو چاوه حالیم کا  
 ئەتۆ نازادر و بیماری، ئەمن بۆچ زار و بی حالیم؟!  
 گوئی: بۆ کوئی دەبەهێ پۆخت وەفاییی دەورەیان گرتی  
 نیزامی پەرجەم و سەربازی زولف و عەسکەری خالم

۳۸

نەخۆش و مەستی دوو چاوی کالم  
 بە غەمزەهێ چاوت بە خەندەهێ زارت  
 فەرمووت چلۆنی؟ چ بلییم ئازیزم!  
 بە یادی چاوت چوومە خەرابات  
 من مورغی قودسی لە لامەکان بووم  
 شەویکە تاریک، پێیەکە باریک  
 بە تیری نازت بپراوه جەرگم  
 وەک من بە چاوت یەخسیری زولفم  
 خۆش بەو دەمانە گۆل گۆل دەپشکووت  
 سەبا دەخیلیم هەتا کوو ماوم  
 دەمیکی بابی دەوای دەردم کا  
 وەفاییی چیدیت لە سەر بگێری؟

هەقم بە دەستە ئەگەر بنالم  
 بردیان بە غارەت خەو و خەیاالم  
 دور لە زولفی تۆ، کافر بە حالیم  
 لە پەهەنی مەهێ دان خەرقە و بەرمالم  
 ئیلاهی پەحمی شکستە بالم  
 هەر بە هومیدی چرای جەمالم  
 بۆ چاوی بازت نەماوه حالیم  
 کەس وا ناگێری بە داوی زالم  
 شەکەر دەباری پرسیت لە حالیم  
 بلی بە زاری بە پوو بە خالم  
 بۆ چاوی کالی گەلی بی حالیم  
 نەما لە سەر تۆ نە سەر نە مالم

تا بایی خهزان دایه گول و بهرگی رهزانم  
 سه د جی وهکوو بولبول له جگهر داخی خهزانم  
 وهک بهرگی گولم دی که به با چوو به ئهسیری  
 کر که وتم و شیت بووم، عبهسام، لال بوو زمانم  
 قومری وهره ههر تا دهمرین پیکهوه بگرین  
 تو سهروی رهوانت چوو ئهمن روحی رهوانم  
 بولبول وهره تا روحی من و توئه بنالین  
 تو باغی گولانت چوو ئهمن داخی دلانم  
 ئهی مهعدهنی شیر و شهکه، ئهی گولبه و دلبه  
 ئهی تازه گولی داره گولی باغی جینانم  
 کهس سپرپی دهم و عیشقی میانی نهدهزانی  
 ئهشکم بووه غه ممازی ههموو رازی نیهانم  
 تو چونکه له لهیلا گهلی شیرین تری بوئه  
 مهجنوونی دهر و دهشتم و فهراهادی زهمانم  
 ئیشم ههموو نالینه له ئیشی دلی ریشم  
 کارم ههموو گریانه له بهر دهردی گرانم  
 بو گهردهنی تو بوومه ئهسیری سهری زولفت  
 من مورعی شهو ئاو ییزم و ئاشق به بهیانم  
 گیان بهخشه دهلین ماچی دهمت وهختی ته به سووم  
 تا کهی بمرم موعجیزه ی ئهم سپرره نه زنم؟!  
 جهزبه ی نیگه هت هوشی نه هیشم - به پرووی تو!  
 قیبلهم چوو تا مهستی مهیی پیری موغانم  
 فهرمووی که له گهل هاتنم تو روح بده چاوم!  
 سا ساقی دهسا جامی که ههر وا نیگه رانم

چاوت به نیگه کردن و زارت به تهبه سووم  
 هاتن به تهمای غاره تی ئه قل و دل و گیانم  
 ئه و دهسته سواریکه ئه میش تازه به هاری  
 ئه و راوکه ری چالاکه ، منیش کاس و نه زانم  
 کیو هاته سهدا و ناله به هاواری وه فایی  
 جاریکی گوئم گوئی بده ناله ی سه حه ری من

۴۰

به جاریکی تهماشای تو، فیدات بی هم دل و دینم  
 ئه گهر سهد جار قیامت بی ده میکی ههسته بت بینم  
 له غه مزه ی چاوه که ت ده تکئی له جهرگم خوین و نازانم  
 نه خهسته ی په نه جی بازم، نه بهسته ی دهستی شاهینم!  
 مه گهر زولف و روخت وهک لاله حالی بی که من بوچی  
 جگهر سووتاو و سهرتاپا غه ریقی مه وجی خوینیم  
 وه کوو نه ی کون کونه جهرگم له تاو هیجرانی تو بویه،  
 به سوژی نه ی ده سووتیم و به ناله ی نه ی ده نالینم  
 ئه تو سه روپکی په نگینی، له سه ر چاوان چ شیرینی  
 له بهر چاوم نه روئی چاکه حه یاتم غاره تی دینم  
 گوتم دا روومه نتت وا بینه بگرم زولفه که ت، فه رموی  
 بلا گول تیک نه چی بولبول نه سووتی، چت له په رزینم؟  
 به باغم گووت: به رهنگ و بو ت مه نازه زهرد و سوور بووه  
 ئه گهر بارم هه موو سونبول بی تاییک زولفی ناهینم  
 کوشنده ی من نه بوو هیچ کهس مه گهر سه ر دایه ره ی حوسنی  
 له روژی حه شری خوینی خوم له چاوی مهستی ده ستینم  
 له باتی خوینی خوم، وهک زولفی، ته سکینم به هیچ نایه  
 مه گهر دهستی شکسته ی خوم له گهر دنی زهردی وه ربینم  
 شه کهر قه دری نییه قوربان، ئه گهر شیرین نه بی، یه عنی:  
 ده بی تو ش لیوه که ت بی نی ئه گهر من روچه که م بینم  
 به نازی چاوی بازت وهک وه فایی که و تمه نیو زولفت  
 ئه ویستاش مه ست و مه خمووری شه رابی جامی دوشینم  
 له داخی زولفی یار و عاریزی وهک لاله سووتاوم



به رهنگی لاله بویه داغدار و غهرقی خویناوم  
 دوو چاو مهسته بی باده، مه لاییک پروو و پهریزاده  
 پهری دیوانهیی کردووم، مه لاییک دهستی لییداوم  
 له سهودای خهتی یاقوتی لهب و کاکوئی رییحانی  
 وهکوو زولفی شکسته، تیکشکاو و خاو و شیواوم  
 له بهر چاوت که رهمزی نوکته بازی مهکته بی حوسنه  
 وهها مهستم له رهنگی حهرفی مهعنا، وهک له وحی شور اووم  
 له نیو سهیلی سروشک و سۆزی دلّ حهیران و مه بهووتتم  
 له دووری توّ عهجهب ماوم ، نه خنکاوم، نه سووتاوم  
 عوزار و زولفی توّ - بی شک - شهو و رۆژ پیکه وهن ئه ماما  
 شهو و رۆژ پیکه وه؟! لهو وهجهه من حهیران و داماموم  
 ته له سمی بابله، سیحری هه لاله - قهت رهها نابم  
 وهفایی یا به داوی زولف ، بیان به رهمزی چاوه گیراوم

۴۱

كه ههستا و به زولفی رووی داپۆشی، ئەمن بهو داخهوه سووتام  
 ئیلاهی! ئەی رەقیب، له رۆژی قیامهت دا ببیه پیناوم!  
 قهراری دا به روح تیری نازی چوو له قهلبم دا  
 مهپرسن چهند ئەمن لهو ههسرهتهی دل پر له زوخاوم  
 دهمیكه ههر له توئی ئاوری دهروون و ئاوی چاوم دام  
 له دووری تو عهجهب ماوم؛ نهسووتام؛ نهخنكاوم  
 تهبیبیكم نییه دهردی دهروونم بی و موداواي كا  
 ههتا ماوم به هومییدی شيفا ههر چاوهپیی ماوم  
 دلّم بو تو دهسووتی، دیدهكهه بو تو دهبارینی  
 دهمیك وا بی، ئەمان با جیت له نیو دل، پیت له سه ر چاوم  
 ئەتۆ روحت دهوی ئەمنیش ئەبهد ههر تالیبی وهسّم  
 مهكه مهنعم، له دووری چاوكانت پیر و خهرفاوم  
 به روح جویایی وهسله رهمزی چاوی، باوهپیم نایی  
 له مهردووم هیند خیلافی وهعهده من دیتوومه ترساوم  
 له لایی بارشی چاوم، له لایی سۆزشی جهرگم  
 نه پیی دهمرم، نه پیی دهگرم، كهبابی نیوه برژاوم  
 له سۆزی گریه جهرگم رهش بووه، چارهه چیهه.. چبكهه؟  
 وهكوو ماسی به نیو ماوم، نه سووتام و نه خنكاوم  
 بهبی تو قهت نهژیم، شادیم نهمیئی، دیده بی نور بم!  
 دهمیك ئارامی روحم به، ههیاتم، عومرهكهه، چاوم!  
 له دهست ئەو شوخه وا زولفان به ناز دینی و دهبا، هاوار!  
 وهفایی رۆژی لی کردوومه شهو، عومری به با داوم

۴۲

گولەكەم دەلین ئەوا دئی، ھەموو وەختی چاوە چاوم  
 ئەى خودا تۆ بلیى وەھا بى، بىتەوہ پووناكى چاوم؟!  
 سەبەبى زولفى شىواوہ، حوسنى پرووى مەدەدى پىداوہ  
 من كەوا پۆژم بۆتە شەو كە بە پۆژى رەش دامام  
 تا بزەنن تۆ گولزارى، پوستەى سەر جوپبارى  
 بە خەندە ھاتى بەخىر بىى، قەدەمت سەر ھەر دوو چاوم  
 خوینی من بە گەردنى زولفت بە ئىشارەى چاوەكانت  
 من ئەگەر شكاوہ پىشتم، من ئەگەر جگەر براوم  
 بە سەرى خەدەنگى نازت، جگەرى برىم چاوى بازت  
 بە ھومىدى نازىكى وىم، ئەگىنا ئەمن نەمام  
 دللى خۆم ئاور تىبەردا، تا لە تاي زولفان پرووى دامى  
 شەو ھەتا نەگەرپام بە چراوہ، شەوچرا نەھاتە بەرچاوم  
 ئەتۆى نوورى شەوبىداران، ئەم بۆ وەك شەم داىبىسىم  
 ئەتۆ گوللى شاي گولزاران، ئەمن بۆ غەرقى خويناوم؟  
 كە دەللى شەيداي گىسوومى، چ دەكەى لە سەرى سەوداىبىم؟  
 كە دەللى پەروانەى پروومى، چ دەكەى لە دللى سووتاوم؟  
 شەو و پۆژ كە دەلین دوو بانن، ھەر يەكن بۆ دوون يەك بانن!  
 من لە دوو لاوہى بروى تۆ دا، ھەيرانى دوو زولفى خاوم  
 ئەى شەمال، ئەى شفاى نەساغان، وەرە تۆبى و خالى پرووى يار  
 بە گول و وەنەوشەى باغان، بگەيىنە دۆعا و سلاوم  
 گلەيى لە چاوى كالتە، كە موعىنى زولف و خالتە  
 دللى پىر لە دەرد و داخم، سەرى پىر لە تەلەسم و داوم  
 نە بە وەسللى تۆ سرورم، نە بە دوورى تۆ سەبوورم  
 گىژ و سەرگەردان و ھەيران، ھەر وەكوو ماسى سەر ئاوم

به نیگای تو و ئاره‌قی پروت دل و دینم چوو، نازانم  
 نه خوماری شه‌رابی ساقیم، نه مه‌ستی عه‌تری گولآوم  
 هه‌قه وه‌کوو وه‌فایی شیت و شه‌یدا و سه‌حرایی  
 مه‌له‌کان خوین نیشان دام، په‌رییان ده‌ستیان لیدآوم

۴۳

یار هاته‌وه ده‌ست و دلی خوّم گرت و به‌سه‌ر چووم  
 گیان قابیلی جانان نه‌بوو نه‌مزانی به‌سه‌ر چوم  
 فه‌رمووی چ که‌سی؟ که‌وتمه به‌ر پیی که‌وه‌فاییم  
 قوربان چ بوو عومریکه له‌له‌ت بووم و له‌لات بووم  
 ده‌ستی له‌سه‌ری دام و دلی دامه‌وه فه‌رمووی  
 خوښ هاتی! به‌خیر هاتی، وه‌لی روحه به‌های پرووم  
 وا خستمی چاوی، که‌به‌ناز زولفی وه‌لا دا  
 شه‌و پۆیی، به‌یان به‌ر بوو، ئه‌من هه‌ر له‌خه‌وا بووم  
 یارایی موژه و تابی برۆی توئی نییه‌ جه‌رگم  
 به‌و تیر و که‌وانه، نه‌فه‌رامه‌رز و نه‌برزووم  
 ماچی ده‌می، خه‌نده‌ی ده‌مه‌که‌ی سیرپری به‌یان کرد  
 ئه‌و جه‌وه‌ه‌ره‌ وا فه‌رده‌ نه‌مه‌وجوده‌ نه‌مه‌عدووم  
 زه‌رپریکی له‌سیرپری ده‌می توّم برد و نه‌زان بووم  
 چه‌یرانی که‌مالاتی فه‌لاتوون و ئه‌ره‌ستووم  
 مومکین نییه‌ به‌و نیرگسه‌ من بی‌مه‌وه‌سه‌ر حال  
 من ده‌ربه‌ده‌ری پرووتم و سه‌وداسه‌ری گیسووم  
 له‌و زولفه‌ - به‌غه‌مزهی نیگه‌هت - نیمه‌ره‌هایی  
 من به‌سته‌یی نیو داوی په‌ریزاده‌یی جادووم  
 فه‌رمووی له‌کفر لاده‌ موسولمان به‌، وه‌فایی!  
 دیوانه‌مه‌به‌، ده‌ست مه‌ده‌ زولفم، ئه‌وه‌تا پرووم!

دهريغا باي خهزان دايه بههاري شوخ و په عناکه م  
 له ئيزهاري عه مهل کهوت ئافتابي عالم ئاراکه م  
 وه رهق ريژان، خهزان کهوته پهزان، وه زعي چه مهن گوړا  
 به سهر چوو فه سلې گولگه شت و ته ماشاي باغ و سه حراکه م  
 خهزان هات و چه مهن چوّل بوو له نه غمه ي بولبول و قومري  
 دريغا! حه سره تا! بو گولعوزاري سه رو و بالاکه م  
 له گريان ئاسمان داماني سوور بوو شيني گيړاوه  
 مه گهر گيړاوه يا ماييل به شامه پوژه رووناکه م  
 ئه ديمي به ختي من په ش بوو ته رازوو وا ترازوه  
 ده بي مهيلي به تائييف کردبي ته ئسيري شه عراقه م؟  
 له من دوور بوته وه خورشیدی ئه وجي مه عريفه ت، شايد  
 به تيغي غه م سه ري خوّم هه لگرم هه مرهنگي جه وزاکه م  
 له من وه حشي بووه ئاهوو خورامي لاله روخسارم  
 مه کهن مه نعم که هه ر وهک شيت و هاران روو له سه حرا که م  
 به مه روومي له گه ل به ختي سيا دا ماوه فرميسکم  
 له تازيه ي هيجه رته ي خورشیدی عه له م وا سوپه بياکه م  
 وه فايي پيت بلیم دونيا و دينت بوچي به ره هه م بوو  
 ده ليين رووي له سه ر دونيايي قبيله ي دين و دونياکه م  
 نيشات و عيشه رته ي دونيا به نه شه و قووه تي چاوه  
 ئه من چبکه م له دونيادا که رووي نووري بيناکه م!  
 که تو رووي، له بهر چاوم کوره ي خاکی به ئاودا چوو  
 له پاش تو ئه ي گولي نه وره سته خاکی کوئ به سه ر داکه م؟  
 خو شا به و روژه عه کسی په رته وي حوسنت وا له سينه م دا  
 ئه وي ستاش مه ست و مه خمووري ته جه لelai روژه "حربا" که م

به یادی پیکه نینی تو که ده گریم و ده بارینم  
 ده بیته مهنه عی شیر و شه کهر شورای ده ریا کهم  
 که ده گریم بو جه مائی تو دیاره ئه شک و ئاهی من  
 له خورشیدی ده داتن ده م، ستاره ی شامی یه لدا کهم  
 به یادی تو یه وا ده مده م خرۆشی ئاه و ناله ی من  
 له تاو گولشه ن ده نالی عه نده لیه شیت و شهیدا کهم  
 فه له ک خانه ی خه رابئ به زمی مه ستانی وه ها تیک دا  
 نه ما داری له سه ر به ردی به ده ری سه ر چوو ئاوا کهم  
 له ژیر بالی هوما جئ بازی شاهی قه سری شاهان بووم  
 ده ریغا! ئیستی ویرانه ، سیسار و جو غده جیگا کهم  
 له نالین که وتووم بو ده ستی یاری مو تریب و مه جلیس  
 وه کوو تاری گوسه سته تیکچوو به ند به ندی ئه عزا کهم  
 دلّم بیهۆش و خوینباره له دووری نیرگسی ساقی  
 سوراحی که وتوو ده گری، ده لی کوا باده په یما کهم  
 شکا پشت و دلّی من بو وه فاتی پیری مه یخانه  
 به چه رخیکی فه له ک وای کرد نه جامم ما، نه مینا کهم  
 له سه ر چه وزی ده روونی، چی به سه رهات هاتوچووت قوربان؟  
 کوا ده م که وسه ر و خولد و خورام و نه خلی تووبا کهم؟  
 سه دای یا چه یی ده رویشان، نه وای یا هووی دلیشان  
 له ده وری خانه فا دا بوو به جیسم و ئیسمی عونقا کهم  
 هه تا که ی قه لبی من ده ره م بی ئه ی ئیکسیری خاکی من؟  
 له خاکی کوئ موقیمی پیم بلّی، قوربانی ئه و خا کهم  
 له سه ر خاکی ده رت قوربان، هه تا من بم هه تا سه ر بی  
 ئه گه ر تا جی سکه نده ر بی سه رم ناوئ له سه ر نا کهم  
 هه تا پوژی ئه به د قوربان، له سه ر عه هدی قه دیمی توّم  
 به هه شتم لی چه رام بی گه ر به بی پرووی توئی ته مه ننا کهم  
 ئه من شاییم به تو بوو؛ چونکه شاهی خه م په وینم بووی  
 که من شاییم له دلّ پو بیوه، ئیدی دلّ به کی شا کهم  
 جه نازهم دی سه ری پرا کرد و فه رمووی گویم له ناله ت بوو  
 ده ریغا! جئ به جئ بوو، هاته جئ ته عبیری روئیا کهم  
 خودا بو خوی ده زانی مهنه عی نووری خودایی بووی  
 ده ریغا! نه خلی ئه یمن، مه زه هری نووری ته جه للا کهم  
 نه سیمی فه یزی تو دین و دلّی دووباره ئیحیا کرد  
 ده ریغا! وه ک مه سیجا با عیسی ئیحیایی مه وتا کهم

دهليلی تالیبان بووی، بۆ خودا، وهک پوژ هوهیدایه  
 دهريغا! مورشیدی دهوران و خورشیدی هوهیداکهم  
 له سایه‌ی تو گه‌لی کهس بوونه عاریف، رپی خودایان گرت  
 دهريغا! عاریفی ریگه‌ی خودا و ئەهلی ته‌قواکه‌م  
 موریدانی ده‌ری تو‌م دی به‌ چاوی خو‌م، له ئینس و جان  
 دهريغا! بۆ ئیمامی ئینس و جان، مه‌ولایی ئەولاکه‌م  
 به‌لایه‌ک هات و پپی گپرا، به‌ بایک نووری کووژاوه  
 دهريغا! شه‌مسی عیرفان و چرای تاریکه‌ ریگاکه‌م

له‌ هه‌لقه‌ی تالیبان وا هه‌ر ده‌باری نوور له‌ ته‌شریفت  
 دهريغا! بۆ سه‌ر و سه‌ره‌لقه‌یی ئەولادی "تاها" که‌م  
 ئەمن نادان و نه‌مزان، ئەری بۆچ عاریف و عامی  
 وه‌کوو په‌روانه سووتابوون له‌به‌ر شه‌معی شه‌وئاراکه‌م  
 له‌به‌ر چاوی نه‌زانان ساحیر و زه‌ندیق و کافر بووی  
 دهريغا! پیری "به‌ستام"، قوتبی "خه‌رقان" غه‌وسی به‌غداکه‌م  
 به‌ داوی دانه بۆ گپرا، به‌ ده‌ریای عیلمی ئەسماوه  
 له‌به‌رچی هاته‌خوار ئاده‌م له‌ سه‌ر فیرده‌وسی ئەعلاکه‌م  
 په‌نای بۆچ برده‌ به‌ر دار ئەو که‌ ده‌یزانی ده‌بی شه‌ق بی  
 نه‌ ئاخر ساحیبی ئایات و موعجیز بوو زه‌که‌ریا که‌م؟  
 له‌ سپرپی نووری چاوانی عه‌جه‌ب بی نوور و حیکه‌مت بوو  
 بلای بۆچ پیری که‌نعانی ده‌گریا، نووری عه‌ینا که‌م؟  
 سوله‌یمان خاته‌می ون بوو له‌ قودره‌ت ماوه، نه‌یفه‌رموو  
 بلا سه‌خه‌ری به‌ ئاو داده‌م بلا ئاسه‌ف له‌ ده‌ریا که‌م  
 که‌لیم ئیستا نه‌بوو، بۆچ چه‌ند هه‌زار مه‌عسوم له‌ سه‌ر وی چوون  
 ده‌بی جوابی چ بی پوژی جه‌زا، گوستاخه‌ مووسا که‌م  
 له‌به‌ر قه‌ومی مونافیق بوو ده‌بی هه‌لبی که‌ ده‌یزانی  
 مه‌قامی خو‌ی وه‌کوو پوژ پوونه "پوحه‌اللا" بی عیسا که‌م  
 سه‌حابه‌ بۆچ شکا؟ بۆچی شه‌هید بوو گه‌وه‌ه‌ری پاکی  
 محمد باعیسی بوون، شاه‌ی تاج و ته‌ختی له‌ولا که‌م  
 شه‌هیدی ده‌ستی کافر بوون که‌ ئەکسه‌ر ئەولیا بی دین  
 جه‌وابی مودده‌عی چ بده‌م؟ سکووتی بی حه‌دی ئینشا که‌م  
 نه‌ ئاو موختاره‌ برۆینی، نه‌ ئاور تا بسووتینی  
 نه‌ خاک چی پییه‌ بینوینی، ئەگه‌ر سه‌د جاری به‌ر با که‌م  
 عه‌ده‌م باری سه‌بوکباره‌، وجودیکی حه‌قه‌ دیاره‌

بۆ خۆی فهعال و موختاره . خوداوهندی تهواناکهم  
 به منیهاجی خهلیلی ههق، به میعرابی رسولهالله  
 دهبی ههر بیته جی ئهمر و ئیرادهی ههق تهعلاکههم  
 ئهتۆ چووی بۆ جهواری ههق، ئهمن مام ههبس و زیندانی  
 غهمی بهندهت ههبی ئهی سهیید و سهردار و مهولاکههم  
 به سوورهت گهرچی لیم دووری، به مهعنا بهرقی مهستووری  
 بهلی بهر چاو و مهنزووری دهلیی تۆی نووری بناکههم  
 له کوئی بتبینمهوه، شاد بم به رووی تۆ، بییه سهر چاوم  
 مهگهر چاوم له دل بی سینهکههم ئاوینه سیماکههم!  
 دهمت بییه دلّم مهشکینه دهستم بگره ئهو جارەش  
 به هوشیاریم دهیه ساقی، که نهپرژئی جامی سههباکههم  
 غهریب و بی کهس و ئاواره کهوتووم، دوور له پۆحی خۆم  
 به دهردی بی دهوا کهوتووم ، پهفیقان کوا مهسیحاکههم؟  
 خوداوهندا! پهحیما! قادرا! ئامورزگاری خۆم  
 کهریم و حهیی و غهفار و قهدیم و فهرده یهکتاکهم  
 به ههققی نووری وهجهی پاک و بی مانهند و بی میسلت  
 به ئیسمی ئهعهزمی خۆت ئهی خودای سهنتار و داناکههم  
 به سهرمهستانی بادهی ساغیری عههدی ئهلهستت کهی  
 به قهتریکی نهجاتم دهی له دهست خۆم پوو له دهریاکهم  
 وهفایی بیکهس و داماره پابهندی تهلهسمیکه  
 مهدهد یا پۆحی غهسی ئهعهزم و شاهی بوخاراکههم  
 به ههققی نووری موتهلهق، جهددی ئهمجهر، شاهی لهولاتان  
 ئیمامی یهسرهب و قیبلهی مهلایک، ماهی بهتحاکههم  
 به ههققی چار یار و ئال و ئهولادی نهبیوللا  
 به ئهنسار و موهاجیر قائیدانی قیبله گومراکههم  
 به پۆحی خواجهگانی نهقشبهند و قیبلهگاهی خۆم  
 غهریب و جانسپاری کهعهبه قوتبی دین و دونیاکههم  
 به قووهی جازیبهی دلتان وهفایی دهست و دامانه  
 چ نابئی گهر له سایهی ئیوه قهتعی ماسوهللا کههم



ئەى پەرتەوى حوسنت ھەموو پەنگى گولەباغان  
 نەشئەى نەزەرت زەوقى دل و شەوقى دەماغان  
 ئەسما و سىفاتن بە تەجەللا لە وجودت  
 يا شەو بوو ئەتۆ ھاتى لەمەت کردە چراخان  
 تۆ ھاتىيە گولشەن بە سەر و زولفى بلاوت  
 زۆر پىئ نەچوو پۆيى لە چەمەن لالە لە داخان  
 زولفت بە ھەناسەم گەيە سەر سىنەيى بازت  
 زستانە گولستان بووہ پا بەستەيى زاغان  
 ئەو کولمە کە ئارايشى سەد دايارە زولفە  
 گول شەوقى بە سەو داوہ چراخانە لە باغان  
 لەو راستەيى بازارە چ نەدانە بە دلى من  
 ھەر مەرحەمەتى تۆيە خەرىدارى ئەشاغان  
 سەد نەشتەرى غەمزەت لە دلّم دا ، کە پەمت کرد  
 قانونى تەبىبانە کە بپرسن لە نەساغان  
 سووتاوہ دەروونم ، وەرن ئەى موتريب و ساقى  
 تۆ ليدە لە تەنبوور و ئەتۆ پىرکە قونناغان  
 چارەى نىيە ديوانەيى پرووى تۆيە وەفایى  
 سەد سال ئەگەر بىبەنە سەر پير و وەجاغان

ئەو چاوانەى وا خومارى نازن  
 ھاتەدەر وەك رۆژ شای شەكەر لىوان  
 دەستى ھىنادەر پىي لە سەمادا  
 ئەوانەى عاشقن بە چاۋ و زارت  
 موتريبان، موقريبان دەم بەدەم گۆيان  
 دل دەنالينى رۆح لە شيوھندا  
 دەنگى من، سەوتى تۆ بۆ بەزمى خوسرەو  
 چەنگ و نەى، عوود و دەف، تارى شەھنازن  
 ئەمن و تۆين بۆ رۆخ و گەنجى پەنھانى  
 كەمەندى ئاسكان، ھاتوچۆى بازان  
 قەفەسى بەدەنم تەنگ و تاريكە  
 ۋەفایى نازى بە تاۋى زولفت  
 بە ئىما ئىمانم لى دەخوازن  
 غەمزەكە و رەمزكەى توركى پيش تازن  
 چاۋمەستى چاۋبەستن يان سىحربازن؟  
 تا ئەبەد سەرخۆش و مەھرەمى رازن  
 بولبوولان، قومريبان نەغمە پەردازن  
 قودسيان ئينسيان چەند خۆش ئاوازن؟  
 تەلىسم و تەوق و گولبرين و بازن  
 ھەمووى بۆ خاترى چاۋەكەى بازن  
 بازى دل و مورغى گيان، ھەردوو پەروازن  
 سەرتاپاي ئازاي مارانە گازن

ئهري خهندهى دهمت ئارامى دل، كانى حهياتى من  
 لهسه ر چى زيز دهبى، پوخت دهوئ؟ هانئ حهياتى من !  
 گووت ديم و، نههاتيه سهر گرفتارى سهرى زولفت  
 له گهل بهختى سيا چ بکهم؟ دياره خو نههاتى من!  
 من و سهوداى سهرى زولفت له سهر تاقى بروت! حاشا  
 عهزيم ئههلى قيبهلم، کافرى دووره له زاتى من  
 به خهندهى زار و عهکسى زولف و پووت خووش بوو دلّم، سهد حهيف!  
 دهقيقه ژمارى خووشى چوو شهو و پوژى سهعاتى من  
 له لايئ روخ دهبا عيشوهت، له لايئ دلّ دهدا خهندهت  
 عهيزم ههر به دهست خووته حهياتى من و مهماتى من  
 له دوورى تو به دهفتهر نايئ شهرحى مهجهراى چاوم  
 ئهگهر دهرياي ئهعهزم بي ههموو سورخى دهواتى من  
 دهسووتيم تهرزى پهروانه، دهنالينم وهکوو بولبول  
 سهراسهر بوته ميجمهر، بوته گولشهلم، شهش جيهانى من  
 چ خووش پرووى دادههينا، زولفى ئهفشان کرد به دلداريم  
 ئيلاهى قهت نهکهى پوژ بي شهوى قهدر و بهراتى من  
 ئهمن کهوتوم له بهر گريان، دهلي دهستى من و دامان  
 سهبا گهر بوويه خوين دامانى يار، بگري له باتى من  
 دلّم جهزى نيگاهت خستيه زولفان، ئهى خودا روحمى  
 به بهندى جادووان وا کهوت غهريبي دوور ولاتى من  
 بلا مهعلووم بي کوزراوى کيم ياران وهسييهت بي  
 چراغى توربهتم ههر دهستهگول بي پاش وهفاتى من  
 ئهمن چى و زوهدى سوڤيانه، من و گووشىكى مهبخانه

به قوربانى نىگاهيكت هموو سهوم و سهلاتى من  
 به خهنده رپوى له زولفان خسته رپوو، فهرموى: وه ره يه عنى  
 وه فايى! شه و چراغى پي دهوى ئاوى حياىتى من

٤٨

له و رپوزه وه دوور بوته وه سايهت له سهرى من  
 سووتاوه له تاوت هموو گيان و جگه رى من  
 جه رگم هموو لهت لهت بوو به سيلاوى سروشكم  
 چ بكم كه به دهريا چوو له عل و گوهرى من  
 ده يفه رموو له سهر خاكى ده رى خوئى كه منى كوشت  
 جه ننهت به سه بو خوئى شه هيدى نه زه رى من  
 قهت وا ده بي خاكى به رى پي تاجى سهرم بي؟  
 ئه و ده ولته ته بو من نييه ئه ي خاك به سه رى من!  
 زولفت كه وه كوو شامى غه ريبانه له وي دا  
 حالى چييه داخوا دل كه هى ده ربه ده رى من؟!  
 وه ك بولبه كى شهيدا به هه زار نه غمه ده ناليم  
 جاريكى گولم گوى بده ناله ي سه حه رى من  
 ديم هاته عه يادته ده مى پر خهنده بوو يه عنى  
 رپو و دلى بيماره ده واى گولشه كه رى من  
 بي نووره دل هينده له سهر يه ك مه شكينه  
 رپوو وا بكه شه و قيكي بداته فه نه رى من  
 زولفت سه به بي جه زبى دل بوو به بروئ تو  
 كافر بووه بو قبيله يى من راهبه رى من  
 خو ش به و ده مه ساقى له ده رى مه يكه ده فه رموى:  
 ئه و جامه له من بگره وه فايى به سه رى من

خهتی ئازادی ئەو پۆژە بە من دا دلستانی من  
 که سهوری قامهتی ته شریفی هیئا باغی گیانی من  
 ئەری ئەی وهسلی گولزارت حه یاتی جاویدانی من  
 ئەری ئەی چاوی بیمارت ته بیبی میهره بانی من  
 که سرپی حیکمهتی زاری به عه کسی زولف و چاوی که وت  
 چ زوو شیوا به جامیک باده، عه قلی نوکته زانی من؟  
 دوّعی رهد و قه بوول دهره ق به زولفی کرد و گیرا بوو  
 ئیلاهی تیک نه چی عومری دریزی باغه وانی من!  
 به عیشه ی زولفه که ی توّم دا هه موو سه بر و قه راری خوّم  
 به نه شئه ی چاوه که ی توّ چوو هه موو تاب و ته وانی من  
 سه ری زولفت چیه؟ عومری دریزم، توولی ئامالم  
 قه دی به رزت چیه؟ سه روی چه مه ن، پوّحی ره وانی من  
 له کن توّ هات له چه رخی حه وته مین رابرد و نه مزانی  
 عه جهب مام بوّج نه گه بیبه عه له می بالآ فوغانی من  
 ئەگه ر مه جنونی توّ نیم له یله که ی بی مه یله که م بوّچی:  
 له هه ر کووچیک و بازاریکی دایه داستانی من؟  
 له سه ر چاه ی زه نه خدان دی و ده چی روحمی نیبه زولفت  
 فه ره نگ ی پوژ په ره سته، کافره زیندانه وانی من  
 له داخی خالی سه ر لیوت دلّم پر خوین و خویناوه  
 که هیندوو زاده بوّته مه حره می رازی نیهانی من  
 نه خوّشی چاوه که ت، خوینی وه فایی بوّته ده رمانی  
 فیدات بم، زیز مه به، ها بمکوژه دهردت له گیانی من

۵۰

جیلوهی سه‌با، له‌نجه‌ی شه‌مال، بۆنی زولف و خالی یار دده‌ن  
 یا نه‌ویه‌هار دینی به‌بار، میشکی ته‌تار بۆی نه‌سته‌ره‌ن  
 په‌نگی وه‌نه‌وشه‌ی ده‌شت و راغ، عه‌تری گولی سه‌حرا و باغ  
 عاله‌میان کرده شه‌و چپراغ، وه‌ک زولف و پرووی دل‌داری مه‌ن  
 به‌که‌سک و سوور، باغ دهر و ژوور، پپر بوون له‌نوور، وه‌ک کیوی توور  
 له‌به‌ر زهوور که‌وته‌ه‌زوور، نزیک و دوور ده‌شت و ده‌مه‌ن  
 بورقه‌ع به‌سه‌ر، ئەتله‌س له‌به‌ر، گول هاته‌دهر، وه‌ک بووکی ته‌پر  
 کاکول به‌دۆش، عه‌بنه‌ر فرۆش، پیمگوت ئەتۆش؟ دیم غه‌فله‌ته‌ن  
 گیسوو بلاو، به‌نازی چاو، هات له‌ناکاو، به‌قه‌سدی پراو  
 جوغد و هوما هۆشیان نه‌ما، که‌وته‌نه‌سه‌ما، چوونه‌عه‌ده‌ن  
 زولفی وه‌شانند، پرووی خووی نواند، عه‌تری وه‌راند، پیمی نواند  
 که‌سی نه‌هه‌یشت، بانگی ده‌هه‌یشت: بو کییه‌وا وه‌جه‌ی حه‌سه‌ن؟  
 ئەو زولف و پرووی مانگه‌شه‌وه، خووش ده‌یگوت و ده‌ییبیسته‌وه  
 ویم مه‌که‌وه، ده‌تویمه‌وه؛ ئاسک چاوم، ناسک به‌ده‌ن  
 ئەو دولبه‌ری موعه‌نبه‌ری، ئەو موشته‌ری هه‌ر وه‌ک په‌ری  
 خووی پیم نواند، دل‌می ستاند، هۆشمی پفاند، به‌مه‌کر و فه‌ن  
 ئەو خال و خه‌ت هه‌یندوو فه‌ره‌نگ، وه‌سل و هه‌جران شه‌هد و شه‌ره‌نگ  
 پپر شوور و جه‌نگ، لیم هاته‌ده‌نگ، غه‌مزهم خه‌ده‌نگ، زولفم په‌سه‌ن  
 چین چین له‌سه‌ر پرووی وه‌ک شه‌که‌ر، زولفی عه‌نبه‌ر به‌ستیان چه‌مه‌ر  
 تابووری چین، هاتن به‌قین، خووش داوه‌رین، باغی سه‌مه‌ن  
 زولف و نووری، پرووی بللوری، بخووری شه‌مع‌ی کافووری  
 خالی سیای، چاوی شه‌هلای، نافه‌ی خه‌تای، ئاهووی خوته‌ن  
 خه‌نده‌ی ده‌می، بۆی په‌رچه‌می، چاوی بازی، نازی که‌می  
 شه‌هد و شه‌که‌ر، میسک و عه‌نبه‌ر، یه‌غمایی دین، تاراجی ته‌ن

به غه مزه كان، به رهمزه كان، به قهوسى ئه برؤى چاوه كان  
 تير و كه مانى توركه كان، سهيدى دلان به چاو ده كه ن  
 نرخ و به هاى، مشكين هه وداى، نافهى هه ر تاى زولفى سياى  
 بازا رى چين، مولكى سه با، ختتهى خه تا، شارى ده كه ن  
 له على له بى، خو ش مه شره بى، زولفى شه بى، گو ي غه بغه بى  
 قووتى ره وان، ئارامى گيان، ئاوى حه ياتى مه رد و زه ن  
 ئه برؤ كه وان، گيسوى كه مه ند، زارى به خه ند، بالا بله ند  
 هه م سايه بان، هه م سوره جان، هه م ناره وان دوو ناره وه ن

ره قس و سه ماى زولفى دووتاي، له بهر هه واى بالاي به لاي  
 هه ر وه ك بولبول به رۆح و دل، بو داره گول كه وته شيوه ن  
 يه غما ده كه ن وه ك توركه كان، ده رمان ده كه ن وه ك ته ببينان  
 وه ختئى ده روا ئارامى گيان، وه ختى كه دئ ته سكينى ته ن  
 حه لقه ي گيسوو تاتاي لاچوو، له سه ر سينه و عاريز و رو و  
 شه و چوو سه حه ر، ديم هاته ده ر، شه مس و قه مه ر، سه رو سه مه ن  
 له هه ناسه ي ئه و دل به نده ي، فرقه خه نده ي ئه و ده م قه نده ي  
 به باى به هار ده تگوت به بار، گول دينه خوار بو نيو چه مه ن  
 گيسوو دراز، وه ك تئلى ساز، به چاوى باز، ده يگوت به ناز:  
 چاوى پراو، جه رگى پراو، سينه ي سووتاو په يدا بكه ن  
 ئه تو چ ره نكي ئاورى؟ ده مي ك گولئى ده مي ك شه مى  
 هاوار كه يارى ده مده مى! فه رياد له دو ستى ريشه كه ن!  
 ئه تو نه نوور نه ئاده مى! ده مي ك ديوى ده مي ك په رى  
 هاوار له يارى سه رسه رى! فه رياد له دو ستى دل شكه ن!  
 ئه ي شه و چراى زينده دلان! ئه ي ره نك و بو ي باغى گولان!  
 نازيم تو خو ش، ده مر م به لام هيندم به سه تو م بييه كه ن  
 جاريك وه ره به ر په نجه ره، رۆحم به ره يا دل به ره  
 تو پادشاى مو شك ل گوشاى، من بئ نه وا يان ذوليه مه ن  
 دل پار هيه، ئاواريه، بيچاره يه، مه يخواره يه  
 مو تريب بلئ ساقى وه ره، جامي ك بده ن، تاريك ليده ن  
 خاكي ده رى مه يخانه تم، ته شنه ي دوو سئ په يمانه تم  
 جانانمى، په روانه تم، تو ي شه و چراغى ئه نجومه ن  
 بئ موحتسب وه ختئى خو شه، بئ گو فنگويى بئ غه شه  
 له و ساغيره وا دل كه شه، كامئ به دل، جامئ به مه ن

تارى دەمادەم خۆشترە، جامى پەياپەي باشتەرە  
 كوا جامى جەم؟ كوا تاجى كەي؟ ھەي مەي بدە، ھەي نەي بزەن  
 ئاخىر زەمانى ھىجرەتە، دەرو و دووكانى فېترەتە  
 وەخت و ئەيامى غېرەتە، تۆ دىگوشا، من موحتەجەن  
 خۆزگەم بەوھى بە نەشئەي مەي، بە دەنگى دەف، بە بانگى نەي  
 دەگرئ ھاموون، ھەر وەك مەجنون، دل غەرقى خوون، پووت و پەبەن  
 خۆزگەم بەوھى سەودا سەرە، سەرتاپا زەخمى خەنجەرە  
 ئا و بئ ئاور، بئ خەبەرە، (فانى فيللا) بئ جئ و مەسكەن  
 گرىيە و خەندەي زۆر و كەم بئ، سۆزى سېنەي دەماو دەم بئ  
 شادىي شىوون، خۆشىي غەم بئ، ساغ و كوئىرى سىرپ و عەلەن  
 جەرگى ھەموو جئى نەشتەر بئ، خوئىنى جەرگى كە بئ دەربئ  
 ھەتا حەشرئ خوئىنى ھەر بئ، سەوداسەر و خوئىنىن كەفەن  
 سەيرى ئافاق و ئەنفوسى، بەحسى لە سەفحەي دل نووسى  
 گا بەتھايى گاھى قودسى، پەرەو بئ پئ، خۆش خوو بئ تەن  
 شىخىكى ئاشنايى بئ، خودايى بئ، وەفايى بئ  
 (توجھو فەينەما) بئ ، بئتە سەما دار دەوون



ئەى دۆل وەرە وشيار بە ئاوايە رېگاي ئاشقان  
 مەھوى جەمالى يار بە، ئاوايە رېگاي ئاشقان  
 لەم لاوہ گريهى ناي و نى، لەو لاوہ خەندەى جامى مەى  
 ئاگر لە عەلەم بەر بەدى، ئاوايە رېگاي ئاشقان  
 جاري لە چاوان بگرە خەو، بگرى بە نالەى نيوہ شەو  
 تا بيته دەر خورشيدى نەو، ئاوايە رېگاي ئاشقان  
 شورى دۆل و سۆزى دەررون، زووخاوى جەرگ و مەوجى خوون  
 خويىنى گەش و فرميسكى روون، ئاوايە رېگاي ئاشقان  
 تا دۆل نەسووتى دەم بەدەم، فانى نەبى سەر تا قەدەم  
 پەروانە قەت ناگا بە شەم، ئاوايە رېگاي ئاشقان  
 ئاشق دەبى مەستانە بى، خاكي دەرى مەيخانە بى  
 ساقى لە کن پەيمانە بى، ئاوايە رېگاي ئاشقان  
 گەر دلگوشا بايى سەبا شەرحى دلّم بو گول نەبا  
 عومرى عەزىزم چوو بە با، ئاوايە رېگاي ئاشقان  
 سووتا دەررونم سەربەسەر، خويىن دله گيان و جگەر  
 جسميکە بى ئيسم و ئەسەر، ئاوايە رېگاي ئاشقان  
 ديسان لە سەر عەهدى ئەلەست، جامى لە جانان بگرە دەست  
 ھەر تا ئەبەد مەخمور و مەست، ئاوايە رېگاي ئاشقان

۵۲

ئەي رەفيقا وەرنە ياريم زور زەليلم و دلشكاو  
 گيان و دل مەحروقي نارم، ئاخ لە بو تيرپك دراو !  
 ئاخ لەبو تيرپك دراوان، نووري دل، بينايي چاوان  
 مەرھەمی دل كو كراوان، موميای پشتی شكاو  
 كوا رەفيقيكي تەواو بی، شیر مەرد و دەست بلاو بی؟  
 ساحیبي چایی و پلاو بی، حاتەمی دەوران بە ناو  
 زير و زيو فيكر و خەيالمه، دايك و باب و مام و خالمه  
 دولبەری سەد مانگ و سالمه، لازم و مەلزوم كراو  
 زير و زيو بابي هەتيوان، غەوس و قوتبي هيچ نەديوان  
 ئاخ كە لە منيش بوته ميوان، دين و دل بوى دانراو  
 هەر كە پارىكى دەبينم، ديتە كول جوشي گرینم  
 دادەنيم ئيمان و دينم، ديمە ئيكلام و سلاو  
 ديمە ئيكلام و سلاوان، زير و زيو بينايي چاوان  
 پراحتی جەرگ و هەناوان، گەر بە "سيها" بی تەواو  
 چا و زيرم بو وەدەر نين، سویند و موسحافم لە بەر نين  
 خەنجەر و شیرم لە سەر نين، عاشقم عاشقی دراو  
 عاشقم عاشق بە زيرم، ئەي خودا چاوان دەگيرم  
 پر بکەي خورجین و تيرم، دا منيش بيمه بە پياو  
 قەت كەست دی تەرزى من بی! ساحیبي منداڤ و ژن بی  
 دەستمايهی کير و گون بی! پرووت و قووت و كەس نەماو؟  
 غەرقى دەريايی پيا بی، مەستی تۆبەي دوو هەوا بی  
 عاشقی ميسکين وەفا بی ئەي خودا بيخەي لە داو !

۵۳

بۆچی هه‌ودای زولف و دل حاکم له پرووی جانانه بوو  
 ئەو پەریشانییە هەموو تەقسیری سووچی شانە بوو  
 موددەتیک بوو نووری چاوم چوو بوو، رۆژم ببووە شەو  
 پرووی درەخشانی له بەر زولفی پەریشان وا نەبوو  
 زولفی لادا هەر بە هوممید بووم کە رۆژ ئاوا ببی  
 مالی من ویران بوو عومرم چوو، رۆژ ئاوا نەبوو  
 قەترە قەترە خوینی چاوم یە کدەم ئارامی نییە  
 رۆژیکی بۆ کاروانی عەشقان ئاوا نەبوو؟  
 وەک چرا سوتام و رەحمییکی بە حالی من نەکرد  
 جاریکی لوتفی له لای ئەو یارە بی پەروایە نەبوو  
 زولفی لادا خالی پرووی دەرکەوت و هیچ پرووی بی نەدام  
 شەو چوو ئەستیرەیی بەیان هات، رۆژی من پەیدا نەبوو  
 لەوحی مەحفوزم لەبەر چاوی بە سەت دل خویندەو  
 غەیری بیماری نەسیبی عاشقی شەیدا نەبوو  
 بەستەیی زەنجیری زولفی تۆم نیگای! رەحمەتی!  
 ئەی تەبیبی میهرەبان! ئامان دلم دیوانە بوو  
 یا نەخۆشی چاوی تۆم، یا بی قەراری زولفی تۆ  
 عاشقی بیچارە قەت بی دەرد و واوہیلا نەبوو  
 وا بە دەردی چاو و داخی زولفی تۆ حالم نییە  
 وەک نەخۆشیکی پەریشان چی گۆتم هیچ وا نەبوو  
 پەپەری ئەوراقی دل پەر خوینی وەک گۆل کردوو  
 دەفتەریکە پەر لە خوین هەر ئەو بوو چی تیدا نەبوو  
 قەت بە چاوی سوک تەماشای رەند و پرووتیکی مەکە

ئەى بەسا ئاورى نېھانى موھلىكى سەد خانە بوو  
 ھەر دەمىكى مەزھەرى دیدارى وادى ئەيمەنە  
 خۆ تەجەللای مەنھەسىر بۆ سىنەبى سىنا نەبوو  
 باغەوان بۆ خۆى كە ھات ئارائىشى گولزارى دا  
 خارى مسىكن تۆ بلىى چ بكا گولى رەعنا نەبوو!  
 ئەى فرووغى زولمەت و نوور! تۆ چراغى دىن و دل!  
 رەحمەت، وەبزانە ئەم ویرانە ھەر ئاوا نەبوو

گول بە با، سونبول بە تاراجى خەزان چوو عاقىبەت  
 ھەر گولىك لافى لە رەنگ و بۆت نەدا ریسوا نەبوو  
 گەر ئەتۆ لوتفیکى بفەرمووى بى زمانى من بەسە  
 مەیلی تۆ بوو، وەرنە ئادەم عالمى ئەسما نەبوو  
 تا بە ئاھ و نالە نەگریت، فەیزى رەحمەت زەحمەتە  
 بى نەسىمى بەرق و باران جۆششى دەریا نەبوو  
 شای گولان سولتانی خوبان ئەوشۆ ھات دامەن كەشان  
 پۆژ و شەو، خورشید و زولمەت، گەنجى نیو ویرانە بوو  
 بانگى نۆشانۆشى ساقى، دەنگى موتربىب، دەنگى تار  
 قووتى گيان، پۆحى رەوان، ئارامى دل قەت وا نەبوو  
 دل بە دل بەر، گيان بە گيانان، شاد و خورپرەم كەف زەنان  
 وەسلې بولبوول، بەزمى گول، شایى شەم و پەروانە بوو  
 خالى گوشەى چاوەكەى فەرمووى وەفایى پیت دەلیم  
 " تا نەبوومە خادىمى مەىخانە، كارم چا نەبوو! "

شههیدی خه نجهرت ئه و رۆژه عومری جاویدانی بوو  
 مه لئی په روانه خو سووتاوه، مه رگی زینده گانی بوو  
 به تیرئ خو له عه له م بووه چاوت، ئه ی شه هیدت بم  
 له کن خو ئه و فه رهنگی زاده عه یینی ناته وانی بوو؟  
 سه ر و مائی به بی دادی حه به ش پاماله، ئه ی سه د حه ییف!  
 شه هی حوسنت که دايم چه تری سونبول سایه بانی بوو  
 له بهر ته ئسیری خه ندهت من که سووتام ئه و ده مه زانيم  
 به لایی خه رمه نی من هه رچی بوو به رقی نیهانی بوو  
 به خو رایی وه کوو په روانه من سووتام و نه مزانی  
 ئه وه ی ئیمه ی له داو خست، ئیلتیفاتی سه ر زمانی بوو  
 به به دمه سستی ده ترسیم بیته دیوانی خودا فه ریاد!  
 که سی وه ک من شه هیدی چاوه کانی نوکته زانی بوو  
 ئه من ئه و رۆژه لیم مه علووم بوو که عبه ی دین و دل گیرا  
 که وه ک تابوری هیندوو له شکری ئه گریجه، سانی بوو  
 له بی گول، زاری گول، ئه ندامی گول، پوخساری گول، بهر گول  
 هه تا که ی من بلیم سه ره به سته جه لادم فلانی بوو؟  
 به هه ر سیحریکی بوو هه ر وه ک وه فایی کوشتمت، ئاخه ر  
 ئه گه ر ئه ندازه یی نازت، ئه گه ر نامیه ره بانی بوو

۵۵

ئه‌ی له سایه‌ی سه‌ری زولفت به نیگا و خه‌ت و پروو  
 به‌سته‌یی داوه، چ تاووسه، چ شه‌هبازه، چ قوو  
 مه‌ستی ئه‌و نیرگسه کاله‌م ده‌گریم بو له‌بی تو  
 شووشه بو جامی شه‌رابم، کولی گریه‌م له گه‌روو  
 مه‌مه‌ده به‌ر هه‌لقه‌یی ئه‌و زولفه له سه‌ر ماچی ده‌مت  
 له ته‌نافم مه‌ده مه‌مکوژه له سه‌ر هیچی نه‌بوو  
 تیک نه‌چوو قه‌ت سه‌ری زولفت له هه‌ناسه‌ی دلی من  
 دوکه‌لی ئه‌و شه‌مه هه‌رگیز به نه‌فه‌س واوه نه‌چوو  
 له دوو زولف و سه‌ری کولمانی عه‌جبه‌ب ماوم ئه‌من!  
 راسته ئه‌و نووره به‌لام نوور نییه دوو سایه‌ی له دوو  
 وه‌ره به‌و نیرگسه ، ساقی به فیدای گه‌ردیشتم  
 نه‌فه‌سی بی‌نه‌وه گه‌ردیش به وه‌فای جام و سه‌بوو  
 عاریز و زولفی، به خه‌نده به وه‌فایی ده‌فرۆشت  
 گول به تا، نافه به خه‌رمان، دوپر و شه‌ککه‌ر به قوتوو

به قهتلی ئاشقی شهیدا مهفهرموو  
 له باغی جهنهتولمهئوا مهفهرموو  
 له حوسنی تهلعهتی لهیلا مهفهرموو  
 له مهوجی جۆششی دهریا مهفهرموو  
 به تهشریفی دهمی عیسا مهفهرموو  
 له دووری ماهی شهو ئارا؟ مهفهرموو  
 به جهلادانی بی پهروا مهفهرموو  
 شههیدی قامهتی تووبا مهفهرموو

به چاوان غهمزه و ئیما مهفهرموو  
 که من کوشتهی جهمالی تۆم عهزیزم،  
 ئەتۆ موو سونبول و پروو ئافتابی  
 دوو چاوم دوور له تۆ، تۆفانی خویننه  
 دهمت وا بیینه، قیبلهه، تۆی تهبییم  
 من و یهک لهحزه شهو ئارام و تاقهت؟!  
 بو خۆت بمکوژه نهک بهو چاوه مهسته  
 وهفایی ئاشقی ئەندامی تۆیه

ئەى مایهیی سەد فیتنە بە دوو نیرگسى جادوو  
 ئەى ھەلقەیی زولفت پەسەنى گەردەنى ئاھوو  
 ئەى دەستە گۆلى باغى بەھەشتى بە مەلاحەت  
 ئەى پستە دەم و سەر و قەد و سلسلە گیسوو  
 خەت سەرشکەنى زولفى لە ئازارى دلان کرد  
 گەر تەربییەتى داوہ فەرہنگ چین بە خەتا چوو  
 رۆژ بۆوہ کزەى با لە خەيابانى گولاندا  
 زولفى بە ھەناسەم کە لە سەر عاریزی لاچوو  
 فەرمووی وەرہزم لەو غەرہزەى پەر مەرہزى ئەو  
 رازى مەرہزى چاوى کە پرسیم لە ئەرہستوو  
 خەندەى دەمى تۆ بۆیە شیفای دەردى دلانە  
 پەرورده دەگەل گۆلشەکەرە گەوہەر و لۆلوو  
 ئەو خالە چ شیرینە لە نیو ھەلقەیی زولفت  
 نەمدیوہ سوہەیلی یەمەنى بێتە تەرازوو  
 تۆرەنجە مەبە کوشتنى ھاسانە وەفایى  
 بەوہ غەمزە ئیشارت بکە، بەو چاوە بفرموو



عەزىزم، پۇخى شىرىنم لە من بۇچى كەنارى تۆ؟  
 ۋەرە سەر ھەر دوو چاۋى من كە سەروى جۇيبارى تۆ  
 لە سەر چاكي گرىبانت سەبا شىت بوو ۋەكىۋان كەوت  
 كە پىي كەۋتە خەيابانى گول و باغى ھەنارى تۆ  
 نەخۇشى چاۋەكانت بووم و خەندەى تۆ سەبوورى دام  
 شىفای بيمارى خۆت دا، گول شەكەر بارى لە زارى تۆ  
 لە لايى تارە داۋى دل، لە لايى مارە قەستى سەر  
 چ سىرىكە؟ عەجەب ماوم لە زولفى تار و ماری تۆ  
 خەنت ھىنا جەمالت پى نواند، كوا رەۋنەقى خالت؟  
 فەرەنگى ھات و كەبەى گرت و مەندى چوو لە شارى تۆ  
 رەگ و ريشەى دلّم ھەر دەنگ و نالەى عيشقى تۆى لى دى  
 بلى موتريب، ۋەرە ساقى، سەراپا بوومە تارى تۆ  
 بە چاوت كەوتووم، بۇ زارى تۆ ئاگر لە من بەر بوو  
 سپەندم ھەر بسوتىم چاكە من بۇ چاۋەزارى تۆ  
 گوتم: شىۋاۋى زولفم ، چاۋەكەت بەلكوو عىلاجم كا !  
 ئىشارەى داىە خال و يەعنى واىە داغدارى تۆ  
 نەخۇشى چاۋى تۆم بىھوودەىە دل دانەۋەى خالت  
 بە ئىفلاتوون عىلاجى ناىە بىللا دەدەدارى تۆ  
 جەمالت ئاھى من گرتى، خەتى سەوزت بە سەر دا كەوت  
 چەمەن رابورد و سەرما ھات و تىكچوو نەۋبەھارى تۆ  
 نىگاھى كرده من ھەستاۋە زولفى خستە پرووى فەرموۋى:

قيامەت ھات و پۇژ گىرا، ۋەفائى ھەر خۇمارى تۇ؟!

۵۹

ئەى جەننەتى عەيشى ئەبەدىم پىگوزەرى تۇ  
 نوورى نەزەرم، تانجى سەرم خاكى دەرى تۇ  
 بەۋ قامەتە خال و خەتى پرووى تۇ كە دەبىنم  
 ھەر گولشەنى فېردەوسە بە نەخلى شەجەرى تۇ  
 سەروى سەھى قوربان ئەگەر ئازادە ئەدى بۇچ  
 بادام و گول و سونبول و نەسرېنە بەرى تۇ؟  
 دەدرەۋشى لە نىو زولفى رەشت ئارەقى گەردەن  
 خۇ ھەر شەۋە پەيدا بوو ستارەى سەھەرى تۇ؟  
 نازانم ئەتۇ بۇچى بە لەب و قامەتى شېرىن؟  
 خونچەى شەجەرى، يانە گولى نەيشەكەرى تۇ؟  
 ئەۋ چاۋە كەۋا مەستە بە حوسنى پۇخى زىبا  
 داخۇ چ بكا فېتنەى دەورى قەمەرى تۇ ؟  
 تۇ خودا دەمەكەت دەرخە لە نىو تورپە بزەنم  
 تامى چىيە ئەۋ حەققەيى شېر و شەكەرى تۇ  
 خۇ سەيدى حەپەم قەتلى حەرامە! ئەدى زولفت  
 كافر كە نەبوو بۇچى منى كوشت لە دەرى تۇ؟  
 ئەۋ پۇژە بە زوننارەۋە من چوومە خەرابات  
 زولفت منى كىشا بە ئىشارەى نەزەرى تۇ  
 بو من كە نەبى ۋە عەدىيى دىدارى جەمالت  
 چ بكام لە بەھەشت و نەزەرى حوور و پەرى تۇ؟  
 قەت گول بە پۇخى تۇ نەبوۋە، سەرو بە بالات  
 سەروپكە رەۋان بەخشە گولى سىمبەرى تۇ  
 بو قىبلەيى لاي پرووتە ھەموو سەعىيى ۋەفائى

مردن به خودا عهینی سهفایه له دهري تو

۶۰

په نجهی له خه نه به ستووه، ئایا گولم ئه مرؤ  
 دهستی له دلّی کوشته یی خوئی خستووہ یا خو؟  
 باکی دلّ و پرووحم نییہ توّ زیز مه به قوربان!  
 ئه و روچه به سه رگه ردی سه رت بیّ وه ره وه توّ  
 په یوه سته غه ریقی ئه سه ری ئاگر و ئاوم  
 بوّ ئاوی روخت سینمه وهک مه جمه ری پشکو  
 توّ بی و سه ری خوّت مه مخه ره زیندانی جودایی  
 خوینم نییہ، ها! بمکوژه بهم خه نجه ری ئه برؤ  
 بولبول سیفه ت هه ر له حزه له دهوری گولّی زارت  
 نالینمه هه ی رؤ! گولّه کهم رؤ! .. دلّه کهم رؤ!  
 بوچی نه گریم هه ر ده مه بوّ حالّی وه فایی  
 گیان خه سته و دلّ ئاشق و دلّ دار له سه ر خو

به هاری عهیشی من زستانه ئیمپۆ  
 به خالی رووته تاوسانه ئیمپۆ  
 گولستان بۆم به خارستانه ئیمپۆ  
 سهراپا وهک قومارستانه ئیمپۆ  
 ئهویستا نهوعی شارستانه ئیمپۆ  
 له بۆ من ههر وهکوو کوستانه ئیمپۆ  
 ویلایهت پاکی باغستانه ئیمپۆ  
 هه موو میشه و چنارستانه ئیمپۆ  
 هه تیوی شاری کوردستانه ئیمپۆ

سهرابوستان خهرابوستانه ئیمپۆ  
 به زهردی پاییزی رهنگم دیاره  
 ژیانی عومره کهم بی تو زیانه  
 تهواوی زینده گانیم بی وجودت  
 که نارستانی عیشتت بۆ ته جه موول  
 هه تاوی خاکی گه رمینت به من چی؟!  
 گولی من بی نهزیره، تو ته ماشا  
 خه دهنگت کاری هه ژماری به مقیاس  
 وه فا مه زلوومی به یرووته به پووتی

که سادق بی تلوعی ئافتابه  
 ههتا کهی ئیدی ئه و ناز و عیتابه؟  
 به مهرگی من سهری زولفت وه لا به  
 گولای پرووته ههم خویناوی نابه  
 به دینیک کوشتنی عاشق سهوابه  
 چ خوش دهوریکه هوشیاری خهرا به  
 ئه گهرچی گریه یه عهینی سهوابه  
 ههموو ههر نه غمهی چهنگ و روبابه  
 ههموو ههر شاهید و شهمع و شهرا به  
 به ماچیکیش له زاری خۆت رهزابه  
 ئه وه سهودایه، زه پرپیکیش حیسابه

له سه پرووت کازیبهی زولفت وه لا به  
 دل و دین ههرچی بوو قوربانی تو بوون  
 بلا به و پوژه نیلوفه پر نه سووتی  
 له عهکسی عاریزت فرمیسکی چاوم  
 وه ره بنوینه خۆت بمکووژه قوربان  
 وه ره بنواره به زمی عالهمی دل  
 ئه گهرچی ناله یه ههر زهوق و شهوقه  
 به نالینی دلی سووتاوی ئاشق  
 به چاو و گهردهن و پوخساری ساقی  
 کوتم با قیمه تی وه سلت به دل بی  
 که چی فهرمووی دلت نه شکلی وه فایی

به لیوی تو و به چاوی تو کهوا هەر مهست و سهرمهسته  
 عهزیزم تا بهکهی ئەم خهستهیه هەر مهست و سهربهسته؟  
 له قوببهی سینه سووتاو دلم بهو ناره پر ناره  
 بروی پهیوهستی خستوومی منی وا خهسته پهیوهسته  
 به ئاه و گریهیی من پیکهنی، وهک بهرق و باران بی!  
 بههاران پسته خندان بی به ناز ئاهیسته ئاهیسته  
 ههتا زهنجیری زولفی تو هه بی ههر شاد و ئازادم  
 سهرم ههر داوه بهو داوه، دلم پابهسته بهو بهسته  
 بهلینم راسته من گهردهن کهچم بی رستی دهستی وی  
 قهلاده و رسته بو من پهچهمی ئەو سهروه نه ورهسته  
 قهد و قامهت قیامهت، "قهه قیامهت" تا بلین قامهت  
 برو ئەهی تازه گولدهسته، دهمیکی ههستا راوهسته  
 ببارینه گول و نافه به خنده داغی باغانه  
 سهری زولفت که دهه بهسته له دهه بهسته ئەمه بهسته  
 وهفایی مهجلیسی گهرمه چ خوشه بیی و ساقی بی  
 وهکوو گولدهسته بتگیژی به دل لهو دهسته بهو دهسته

سەرگەشتە و شىۋاۋە ۋە كوو سايە لە دووتە  
 گۆيا سەرى زولفت ۋە كوو من عاشقى پووتە  
 زەنگى و فەرەنگى سەفى كىشاۋە بە قەتلم  
 غەمزە و موژە دىن بۆ دلى ديوانە بە جووتە  
 ياقووتى لە بانىت بە كەرەم بىنە تەبەسسوم  
 بۆ تەن ئەۋەيە قووت و بۆ دل ئەۋە قووتە  
 نوورانىيە عالم كە لە سايە سەرى زولفت  
 سايە سەرى تۆ سايەيى مولك و مەلەكووتە  
 ھەرچى ھەيە جەننەت بە گول و نافە نەنازى!  
 ەكسى روخ و ەتري شكەن و تايەكى مووتە  
 غافل مەبە بۆ رابىتەيى گەردەن و چاۋى  
 مەى بگرە ۋە فايى كە ئەمە جام و سەبووتە

دل دهنالې دهم به دهم سووتاوی تاوی فیرقه ته  
 بولبوله بو پرووی گول دل پر له داخ و حه سره ته  
 چاو پر ئاو و دل پر ئاور، دل به دولبه ر چاوه ری  
 ئه ی خودا دهردی جودایی چه ند گران و زه حمه ته  
 روح له سه ر لیو چاوه ریتم ئه ی ته جه لای نووری توور  
 هیئده جاریک خو ت به دل بنوینه، مه رگم حه سره ته  
 ره مز و غه مزه ی یه ک نیگا هت قه لبی کون کون کردووم  
 بوومه جیی ده سریشی تورکان، بویه جه رگم له ت له ته  
 داغداری ئه لفی بالات با له رووت مه حرووم نه بی  
 من که فیلی وه سلې جه ننه ت هه رچی ئه هلی وه حده ته  
 زولفی له رراند که وته سه ر پوو، شادمان فه وجی دلان  
 قه ت له دو زه خدا ئه به د نین، جه نه تین ئه و ئوممه ته  
 قه ت چ ده رگای وا نیبه عالی، به شه رتی بچمه وه  
 با هه زار جورم و خه تا ، باز یار له سه ر پووی ره حمه ته  
 چاوی بازی کوشتمی، خه نده ی به ناز هیئامیه وه  
 سه د که بیمار و نه خو ش بی، پیکه نینیم شه ربه ته  
 با حیجابیکم نه مینئ لاده تاری زولفه کان  
 تا به که ی دل نامورادی وه حده ته له و کیسه ره ته!  
 گول به دهم بادی سه باوه پیکه نی خو ش بوو جیهان!  
 یا له ته ئسیری هه ناسه م عه تری به رقی خه نده ته؟  
 چاوه که ت ئه رچی وه کوو خو ت هات و ره حمی پیم نه کرد  
 ئاری ئاری مه ردومی نه وکیسه هه ر دوون هیمه ته



من پەريشانم لە بەر زولفت بە ڤوودا كەوتووم  
 زولف و ڤووی تۆ سونبول و گول، يا كە نوور و زولمەتە؟  
 ئەو بوتەي سەوداسەري كردووم بە زولفي بي ميسال  
 چاو غەزال، بالاً نيھال، ئەبرۆ كەوان، گول وە جەننەتە  
 ئەو گولەي شەيدا دلّی كردووم بە ليوی شەككەرين  
 عەنبەرين موو، نەستەرەن بوو، لالە ڤوو، مەھ جەبەتە  
 بو ڤوخي تۆ ڤوو بە ئەبرۆ وەك موژەت دەستەو دوّعام  
 ئەي چرای ميحراني ئەھلي قيبلة ڤۆژي ڤەحمەتە !  
 بو جەمالی تۆ منيش وەك زولفي سەرگەرداني تۆم  
 ئەي چرای ئيسلام و كافر وەختي مەردی و مروەتە !  
 مردم و نەمزاني ئەو ئاورەي مني سوتاند، چ بوو؟  
 حاسلی سەير و سلووكي عاشقان ھەر حەيرەتە  
 مردم و ھەرگيز نەگەيمە قيبلەيي تاقی بروت  
 ئاخړ ئەي قيبلەي مورادان تا بەكەي ئەم حەسرەتە؟  
 يار ئەوا بەيعی ويسالی ڤووی دەگەل تۆ كردووہ  
 جەننەتي داوہ بە روح، نامەرد وەفایي فورسەتە!

ئەرئ ئەي زولفەكەت سەر تا قەدەم ھەر ھەلقە و بەندە  
 چ داویکە کہ ھەر داویکی بەندی سەد خیرە دەمەندە  
 کہ تۆ ھاتی بە گۆلشەندا لە شەرمی زولف و پرووی تۆ بوون  
 وەنەوشە و گۆل سەراسەر غەرقی خوین مان و سەرئەفکەندە  
 خودایا ئەو جەمال و قامەتەي دوور کەي لە چاوی بەد  
 درەختی گۆل لە نارچ و گۆل و بادامی پەییوەندە  
 گوتم قوربان زەدەي چاوم! شفای دەردم چیبیە، بیدە!  
 دەمی خۆی کردە خونچە و پیکەنی فەرمووی: کہ گۆل قەندە!  
 بە خەتیکی شکستەي زولفی پیحانی لە سەر پوخسار  
 کہ مەعنای ئاگری ئەم تۆمارە شەرحی زەند و پازەندە  
 لە عیشقی تۆ ھیلاکی ئەو دلەي دیوانە، دوو شت بوون:  
 وەک ئاسک چاوپرەش و وەک خونچە زاری پیر شەکەرخەندە  
 لە ژیر باری غەمی زولفی خەتی ھات و پرەھای کردم  
 ئیلاھی قەت جەوانمەردان نەکەي داماو و دەرمەندە!  
 وەفایی ھەرچی بی، ئاخەر ھیلاکی چاوەکەي تۆیە  
 بە چاوی سووکی مەنوارپ و مەلئ مەییخوارە و پرەندە

تۆسەرى زولفى بلاوت زولفى خاوت با مەدە  
 جىيى دلى سەودايى يە، چىدى دلم جەزىيا مەدە  
 من كە بىت نازىم وەرە رەحمت ھەبى نەشكى دلم  
 با بيناي كەعبە نەپووخى، چاوكەم لىم لامەدە  
 عاشقى زولفم بە روح و دل ئەمن جويايى تۆم  
 خىرى خۆتە دەست لە سىنەى مەردى خوش سەودا مەدە  
 ھەر دەمەى من خالى گوشەى لىوى تەعلیمی دەدام  
 عەيش و نۆش و كونجى تەنھايى بە پرووى دونيا مەدە  
 شەوقەرارت دا لە سەر زولفت بە دل شاد بم بە تۆ  
 لامەدە زولفت! وەفات بى .. وەعدەى فەردا مەدە !  
 با قىامەت رانەبى، با پوژ نەگىرى چاوەكەم !  
 توند مەبە ! ھەل مەستە پى، سونبول بە پرووى گولدا مەدە  
 چت لە زەوقى دىنى دل بەر داوہ .. تۆ بى و دىنى خۆت !  
 تا بمىنى دەم لە وەسلى ئاتەشى سىنا مەدە  
 مەرگى من ساقى دلم بگرە دەمت وا بىنەوہ  
 يا كەرەم كە جامى لەبىرىز، يا شەرابى وا مەدە  
 ئەى وەفايى ھىندە خوین مەگرى لە پرووى ئارامى دل  
 گەوھەرى تۆ وا لە كن تۆيە ، خۆت بە دەم دەريا مەدە

پوژی تهره ب و وهختی گول و فهسلی بههاره  
 یاران گولکه کهم کوا که ده می بووس و کهناره  
 گولزاری ئیره م، سورته تی غیلمان، قه دی تووبا  
 گوشه ی چه مهن و پرووی گول و پای چناره  
 بنواره له نیو ههلقه یی زولفی سه ری کولمی  
 دوو پوژی دره خشانه له نیو دوو شهوی تاره  
 هه ر له حزه که دی پیده که نی هه قمه که بگریم  
 پشکووتنی گول مایه یی بارانی بههاره  
 بوچی نه گریم کوشته یی سه د غه مزه خه ده نگم  
 من یه کم و ، نیزامی حه به شی زاده هه زاره  
 به و زولف و موژه مه مکووژه هه رده م به جه فایئ  
 جارئ له ته نافم مه ده جارئ له قه ناره  
 به و قامه ته حه بیرانی شکوفه ی قه د و بالام  
 قه د ناروه نه و باغی گولان باغی هه ناره  
 سووتاوم و شیواوم و سه ودایی و مه ستم  
 به و عاریزه ، به و په رچه مه ، به و چاوه خوماره  
 گول ده سته ، نیگه ه مه سته ، ده ههن پسته ، گول ئه ندام  
 زولفی که هه موو داوی دلئ عاشقی زاره  
 به و دوو به ره زولف و روخی توؤ نوبه ره ی سه رون  
 هه ر عه تره به تا هه ر گول و نارنجه به باره  
 پرسیم چیه ؟ ته بخاله له سه ر ئه و له به ، فه رمووی  
 جیی ماچه .. وه فایی ، ئه وه نیشانه یی پاره

دلبهرا تو بی و سهری زولفت به پوخسار داوهره  
 کی دهلی ئاخر که شهو بی پوژه، پوژ بی سیبه ره !  
 تا به دل نووری جهمالی توم نه دی زارم نه دی  
 زهره مه علومه که شهو دابی له گوشه ی پهنجه ره  
 عاشقی بهرگی گولم، نهو ماره بگره باغه وان!  
 پوحه کهم ! یه عنی که کولمت بیینه زولفت لابه ره  
 ههلقه یی زولفی به باری خسته بهر دهم دولبهرم  
 یه عنی عینی عنبهرم بهو نوخته ئه مرؤ غه م به ره  
 ههر دوو زولفی خسته بهر دهم شاهیدی پروو، تا بلین  
 میمی بیسمیلا له جهننه ت عینی شههد و شهککه ره  
 خهنتی بهر زولفی په ریشانی به مورگانی دهلی  
 پادشای حوسنی شکا، توژی شکسته ی له شکه ره  
 تاقی ئه بروی تو به خوینریژی به دوو زولفی سیاھ  
 خه نجهری زولجه وشه نه عیشوه و ئیشاره ی جهوه ره  
 تو که ئاوینه ی دلم ده شکینی بنوینه ویسال  
 با هه ناسه م نه تگری پرووت واوه بیینی چاتره  
 چاوه کهت وا ته شنه یی خوینه به مورگان ت بللی  
 بو هیلاکی من دهلی مه ستیکه دهسته و خه نجه ره  
 قبیله گوراوی وه فایی ئاشقی سادق نییه  
 بی سه فای دل، عومره کهم، نهو سه عیه ههر دهر دیسه ره

ده میکی ههسته پی قوربان، جه مالت عالهم ئارا که  
 بزائن نه خلی تووبا، باغی جه ننهت، خار و خاشاکه  
 ئه گهر ره نجیده بووی قوربان له ویرانهی دلی ته نگم  
 وه ره سهر مه نزه ره ی چاوم ته ماشای مه و جی ده ریا که  
 به ئه مری چاوی بیماری که ههر خوینخوارییه کاری  
 مه گهر تاری سهری زونناری زولفت ماری زه حاکه؟  
 له عهینی ئاه و سوژ و گریه، زولفت هاته تاراجم  
 شهوی پر بهرق و بارش پوژی هیندووی دوزدی ناپاکه  
 شه هیدی چاوی بازی پر له نازی شاسوریکم  
 که گوئی چه و گانی زولفی داییره ی خورشیدی ئه فلاکه  
 دلم شیواوی چاو و زولفته بهو زاره چاره ی که  
 که ئه و بیماره ماران گه زته یه و درمانی تریاکه  
 له پرووی تو دانه ما، پهروای شه هیدانی نه بوو چاوت  
 له پوژی هه شرئ ناترسی، عه جه ب تورکیکی بی باکه !  
 به یادی پرووی دلی بگری، بلا چاوم له گریهت بی  
 به هاران نم نمی باران به مه یخواران ته ره بناکه  
 له فه می جه وه هری خه نده ی دهمت، عومرم چوو نه مزانی  
 که سیرپی حالی و یجدانی سه رووی فه هم و ئیدراکه  
 له قه تللی عالهمی دل بووه خالی پرووت، بلا بهس بی  
 سوه یلی کاروان کوژ چی دهوی بهو پوژه پرووناکه  
 ده می هیئا، دلم کرده نیساری پیکه نی و فه رمووی  
 که زه پر یکیش بی ون نابی "وه فایی" چاکه ههر چاکه

هه تکی گول و غونچهیی خه ندان مه که  
 بیوسفی دل چیدی له زیندان مه که  
 قه تللی منی خهسته به مهستان مه که  
 یارییی کافر له موسولمان مه که  
 تفللی دلّم حه یفه له گهریان مه که  
 ئاره زوویی چه شمه ییی حه یوان مه که  
 مه نعی له قووتی شه که رستان مه که  
 سونبولی ئالۆزت په ریشان مه که

بهم پوخ و له ب مه یلی گولستان مه که  
 گیانی عه زیزم به سه ری زولفی خۆت  
 بمکوژه بو خۆت نه به دوو چاوی مه ست  
 دلّ مه ده زولفت به ته مای کوشتنم  
 گولّ شه که ری زار و عوزاری ده وی  
 حه یفه له سار خالی ده می ئه ی (خدر)  
 توتییی دلّ زاری قسه ی زارته  
 حالی وه فایی گوله با تیک نه چی

غەمزە دەھى خۆتم! نىشانەى تىرى موزگانم مەكە  
 عاشقى رووتم غەزىزم تىرەبارانم مەكە  
 بەس دلم بشكىنە بەو ئەبرۆيە بو ماچى دەمت  
 مەمدە بەر تيغ و لە سەر هيچى لە گريانم مەكە  
 چىم لە ئەبرۆ داوہ من پاپەندى زولفم لىم گەرى  
 كافرى عيشقم، بە قىبلەى خۆت مسولمانم مەكە  
 عاشقى خەندىكى تۆم با بەس بە ئاھ و نالە بم  
 بولبولم پەروانە نىم و حەز بە سووتانم مەكە  
 دل بە من ناکا لە بەر ئاورى دەروونم دىتە جۆش  
 تۆكە سووتانت نەدىوہ مەنعى گريانم مەكە  
 مەمدە بەر تابوورى موزگانت ھەتاکوو غەمزە بى  
 ھا بە جارى بمكوژە، يەخسىرى توركانم مەكە  
 سەت كەرەت كوزراوى يار بم ، لىم مەپرسە ئەى رەقىب  
 دەردى يارم خۆشترە بىھوودە دەرمانم مەكە  
 غەرزەچى نى تۆ بە قوربان، پادشاھى عالەمى  
 دادى مەزلوومان بپرسە، حەيفە بى لانم مەكە  
 پىم بلى ياقووت و رەيحان خەتتى كاميان خۆشترە؟  
 وا غەيارە چاوەکانى، لەعلى خەندانم مەكە  
 ھەقىەتى بەو چاوە كالانە كە تالانم دەكا  
 تفللى نادانم لە سەر ماچىك لە گريانم دەكا  
 پەنجەكەى پاكى لە سەر خوینى وەفایى بۆتە گول  
 دەمكوژى و پيشم دەلى: ئالودە دامانم مەكە



چ ته له سمیکه؟ چ سحریکه؟ چ سهوداییکه؟  
 سهری زولفت که دوو سهت چینی به ههوداییکه  
 ناله نالی دلی سهودازده لهو په رچه مه دا  
 نهوه نیشانه یه دیوانه یی سهوداییکه  
 وهره مه نواره به سووکی له نیساری قه ده مت  
 نه شکی دیده ی ته ری من گه وهه ری ده ریاییکه  
 نه ی شه کهر لیو که مه ری تو چیه بهو مه حکه مییه  
 که هه زاری وه کوو من به سته یی ههوداییکه  
 نیرگسه غاره تی دین، په رچه مه شیواوی دلی  
 هه ری که ئافهت و فیتنه ی سهری مه ولاییکه  
 کوشته یی تیغی غه می، کافیه ماچیکی ده می  
 به لی نهو دل به ره لهو عه سره مه سیحاییکه  
 مانعی نالینی وه فایی مه که مه جنون سیفه ته  
 ئاخر نهو غه مزده پا به سته یی له یلاییکه

راسته ئەمپرۆ گۆلە خەرمانی گۆلە  
 سونبولستانی گۆلستانی گۆلە  
 ھەل نہیی شەو کہ لە گریانى گۆلە  
 بەستەیی چاو و زەنەخدانى گۆلە  
 ئەوہ چەتری سەرى سولتانە گۆلە  
 کافرى تازە مسولمانى گۆلە  
 يا ھەناسەى دەمى خەندانى گۆلە  
 بولبولى گۆشەيى بوستانى گۆلە

قەد گۆل و پروو گۆل و دەرمانى گۆلە  
 تا بە تاي زولفى کہ شيواوہ بە پروو  
 پروژ بەدەر ناکەوئ تا سوبحى عوزار  
 بو دلى شيفتە بوچى بگريم؟  
 زولفى تورکانە لە سەر عارىزى يار  
 پروو بە ميحرابى برو پەرچەمى خاو  
 عەترى خەندەى گۆلى باغانە کہ دئ،  
 غولغولەى شورى وەفایى کہ دەلئ

۷۵

ئەى سەبا! تىك مەدە تۆپەرچەم و كاكۆلى گۆلە  
 زولف و كاكۆلى گۆلە مەسكەنى سەد پارە دلە  
 رامى دامم نەبوو ھەرگىز بە فسوون دل بوو خويىن  
 گۆلە سەرمەستە غەزالىكى عەجەب وەحش و سلە  
 چىيە ئەو نوختە كەوا بۆتە نىشانەى دەمى تۆ؟  
 نوختەيى ھىچە كەچى نوكتەيى سەد ئاھى دلە  
 دەمى خەندە و قسەيى، ماچى دەم ھەرزانە بە پوح  
 دەم و خەندە نوقولستانە قسەى وى نوقولە  
 وەرە بىروانە دلە ئەى گۆلە! بۆ زارى گۆلت  
 بولبولىكە چەزىنە، چە لە گريان بە كۆلە؟  
 قەت بە دل يارى وەفائى نەبوو، ھەيرانم ئەمن  
 دل كە مەعلوومە يەكە، بەس گۆلە بۆچى دوو دلە؟!

له محهت به سهفا نيوه يي ماهيكي ته ماوه  
 دل عاشق و سهوداييه ماهيكي ته مامه  
 ههلقه ي سهري زولفت له دوو لا چه تري عوزارن  
 دهوري وه رهي لاله و گولعه نبهري خامه  
 بو قه تلي دل م بوته دوو سهف له شكري موزگان  
 دوو نه رگسه فه رماندهري سولتانه نيزامه  
 نهو روژه كه ديم تورپره له سهر عه نبهري خالي  
 زانيم نهوه بو سه يدي دل م دانه و دامه  
 پيمگوت وه ره بو خوت به دهمت بمكوژه، فه رمووي  
 مومكين نييه نهو نه مره له سهر چاوي سيامه  
 بهو په نجه كه رهنگي دل ه ساقى كه نه تو بي  
 په يمانه يي زه هرم بدهري عه يني شيفامه  
 بو كوشتني من دهست مه ده خه نجه ر به فيدا تم  
 لهو خونچه گولي وهك ده مه يهك ماچي ته مامه  
 من تاليب و دل ره هره وي نيو زولمه تي زولفت  
 خالت خدرى زينده، دهمت ناوي به قامه  
 قوربان ييه نهو ماهه ته مامه وه ره قوربان  
 قوربانى سهرت بم به دل نهو ماهه ته مامه  
 پيم گوت به نه سيمي سه هر نه ي په يكي وه فايي  
 مروهت نييه گول هينده له سهر جهور و جه فايه  
 گول هاته شه كه ر خه نده به دم بايي سه باوه  
 فه رمووي وه فايي كه جه فام عه يني وه فايه  
 مه تل ه ب نييه شيعر و غه زهل و به يت و قه سيده

مه‌نزووری وه‌فایی که له گه‌ل کاکه سه‌لامه

۷۷

ئهو زولفه دوو تایه چ ته‌له‌سمیکه چ دامه  
 سووتاوه ئه‌وی پوخته‌یه به‌و عه‌نبه‌ره خامه  
 دل که‌وته سه‌ری زولفی له‌به‌ر جه‌زبه‌یی خالی  
 وه‌حشی سه‌به‌بی دانه‌یه پا به‌سته‌یی دامه  
 ده‌ستم بگری تو که به جامیکی سه‌بوو‌حی  
 به‌و چاوه، ئه‌گه‌ر پادشه‌هی شامه، گه‌دامه  
 شه‌یدایی من غه‌مزه‌یی ئه‌و چاوه‌یه یه‌عنی  
 سه‌رمه‌ستی من جومله له به‌ر نه‌شه‌یی جامه  
 بو‌قه‌تلی دلم بوونه دوو سه‌ف له‌شکه‌ری موژگان  
 ئه‌و نی‌رگسه فه‌رمانده‌ری سو‌لتانی نی‌زامه  
 له‌و زولفه بلاو و سه‌فی موژگانه ده‌له‌رزم  
 مه‌علوومه که شه‌و له‌شکه‌ری به‌رگه‌شته به‌سامه  
 عومریکه ده‌نالم به دل ، ئه‌و قه‌د گو‌له نه‌یگوت  
 ئه‌و بولبوله - ئاخ‌ر به‌ته‌مای میهر و وه‌فامه  
 بو‌کوشتن ئه‌تو ده‌ست مه‌ده خه‌نجه‌ر له وه‌فایی  
 له‌و غونچه گو‌له‌ی وه‌ک ده‌مه یه‌ک خه‌نده ته‌مامه

برینداره دلّم سهودازدهی زولفی دلّارامه  
 مهکهن مهنعی دلّی زارم کهوا بیّ سهبر و ئارامه  
 به ناز هات بوّ تهماشای شیوهنی دلّ ، پیکهنی فهرمووی:  
 له گهّل گریه‌ی سوراخی، نه‌شئه‌یی مه‌ی، خه‌نده‌یی جامه  
 موفه‌سسیر غه‌مزه‌که‌ی ریژه و شکسته‌ی زولفی مه‌عنا کرد  
 ده‌لی: چی که‌وته به‌ریپم کافریش بیّ سه‌ر به ئیسلامه  
 خه‌تی هات و به‌سه‌ر چوو ره‌ونه‌قی زولفی دلّ ئاویزی  
 له تازی‌ه‌ی ئه‌هلی دلّ گیرانی رۆژ مه‌شه‌ووری ئه‌ییامه  
 به مه‌رگی من هه‌تا ماوم سه‌رت وا بیینه‌ بیزانم:  
 رۆخه‌ یا به‌رگی نه‌سرینه ، له‌به‌ یا شه‌ککه‌ری خامه؟  
 به مه‌حزی پوئیه‌تی زولفت سه‌رم دانا، ده‌بیّ چ بکه‌م  
 له ئه‌م بازاره‌ ته‌رکی سه‌ر، که ئه‌وه‌لّ سوود و سه‌ودامه  
 به غه‌مزه‌ی چاو و لوتفی ئه‌و ده‌مه‌ رۆحم وه‌به‌ر بیینه  
 ده‌می توّ رۆحی شیرین، چاوه‌که‌ی مه‌ستت مه‌سیحامه  
 له شه‌وقی پرووت ده‌نالینم له سایه‌ی گه‌رده‌ن و زولفت  
 گوڵستان بیّ سه‌دای بولبول نییه‌ گه‌ر سو‌بچه‌ گه‌ر شامه  
 به تاتای زولفی پرووی کرده‌ وه‌فایی و پیکه‌نی یه‌عنی:  
 شه‌که‌ر هه‌مراز و عه‌نبه‌ر هه‌مسه‌ر و گوّل باغی بالامه

به ماچئ گیان ده به خشئ ئەم مه سیحای عه سره، بیستوومه  
 ئەوا من عاشقی پروتم ده خیل دل زار و مه زلوومه  
 ئیشاره م کرده زولفی پرو به ئەبرۆ، بوچییه؟ فه رموی:  
 به قبیله م نهو مسولمانیکه زهنگی زادهیی پرومه  
 دلم تفلئ ده بستانی غه مه، وا مه یده بهر غه مزه  
 هه تاکه ی تیره باران؟ ئاخر ئەو مه زلوومه مه عسوومه  
 له بهر تاقی برۆت، گریانی دل بو زولفه بهرپا بوو  
 عه جهب ماوم ده لئین شهو، پرو به قبیله ناله مه حکوومه  
 له سپرپی حکمه تی زارت که نووخته ی جه دوه لی پروحه  
 عه جهب ماوم چ نوکتیکه؟ نه مه وجوده نه مه دوومه!  
 سیه رۆژ و نه خوشی توّم، گولم ئاشوفته بوو یه عنی  
 به داوی توورپه وایه چی له دووی دوو چاوی جادوومه  
 وه فایبی وا له کول ده گری، به دل بو گول ده نالیئنی  
 به سه د غولغول ده لئ بولبول له باغی قبله مه حررومه

تا خهندهیی گول کاشفی ئه سڤاری نیهانه  
 زارت له ته به سسوم نه که وئ قهت له زه مانه  
 زولفت چیبیه وا تا بهری پی هه لقه به هه لقه  
 یا نا شهوی هیجرانه که زیندانی دلانه؟  
 تو پییده که نی یا زه وقی دلانه به هه ناسه؟  
 یا عه تره ده باری، ئه سه ری باغی گولانه؟  
 قولایی موژهت گرتمی پرووی کردمه ئه برۆت  
 یه عنی که ئه وه قیبله نمای ئه هلی دلانه  
 تو رۆژی دره خشان و ئه من شه و وه کوو زولفت  
 سه رگه شته له دووی تو ده گه ریم خانه به خانه  
 گریان دانه له سه ر ئه و زولفه به پروو دا  
 یا نالهیی مورغانی شه و ئاو یزی به یانه؟  
 با عیس به جودایی له به هاری گولی پرووته  
 بی رهنگیی رهنگم که وه کوو رهنگی خه زانه  
 هیشتا دلی من ناده یه وه هه ر له جه فا دای  
 بو تیری هه موو ده رد و خه مت بوومه نیشانه  
 بولبول له زمان که وت و بووه خوین په ری گول، گول  
 جاریکی نه پرسی که چ فه ریاد و فوغانه!  
 حهیرانی برو و خالی له پرووی تو یه وه فایی  
 بوچی حه رهم ئاته شکه ده ی پی ری موغانه؟



ئيلا ئەي ساقىيى مەستان بە ھەقى پىرى مەيخانە  
 بە گەردىش بىنە جامى مەي بە يادى چاوى جانانە  
 ئەمان ئەي موتريبي مەجليس بە ھەقى پىرى پوحانى  
 بلا بى نەغمەكەي سارت كە ئاوى ئاورى ھيجرانە  
 ئەتۆ ئەي رۇحەكەم ساقى، ئەتۆ ئەي عومرەكەم موتريب  
 پەياپەي لىدە چەنگ و نەي، دەمادەم پىر كە پەيمانە  
 بە تىرى غەمزە بملاوپىنەوہ زولفم لە گەردەن كە  
 بەسەر ھاتوومە مەيدانت، بە دل بۆت بوومە نيشانە  
 ئەگەر شەوقى جەمالى تۆ نەبى من مەست و ھەيرانم  
 لەبەر چى بۆتە بولبول گول، چرا بۆچ بۆتە پەروانە  
 لە شەوقى تۆيە سەرمەستە، بە زەوقى تۆيە پى بەستە  
 ئەگەر عارف لە كەعبەيدا، ئەگەر كافر لە بوتخانە  
 لە شيرىنى جەمالى تۆيە پۆژى روونى لەيلايە  
 ئەگەر فەرھادى سەرگەردان، ئەگەر مەجنونى ديوانە  
 دەمىكى مەست و بيمارم، دەمىك بى ھوش و وشيارم  
 چ كەس نازانى دەردى من، مەگەر ئەو چاوە كالانە  
 دە ھەر ھەلقىيدا سەد دل گرفتارە دەنالينى  
 سەرى زولفى پەريشانى مەگەر زەنجىرى شاھانە؟  
 ھەناسەي ئاشقان با نەتگرى بى مروەتى تا كەي  
 بترسى ئەي گولى نازوك بەدەن لەو بايى زريانە!  
 ئەگەر زولفت وەكوو من ئاشقى رووى تۆ نىيە بۆچى  
 سەراپا تىكچووہ كەوتۆتە بەر پىت، دەست و دامانە؟  
 ترازا دوگمەكەي سىنەي بە يارىيى زولفى ھات غەمزە

بهيان بهر بوو له لای چین، باخه بهر بن تیره بارانه  
 وهفایی بو گولیکي سه روبالا شیت و شهیدایه  
 وهکوو قومری دهنالیني وهکوو بولبول غه زه لخوانه

۸۲

دلی پر ئیشی من بویه وها خوینباری گریانه  
 ههموو سینهم وهکوو نیشانه جیی نیشی موژگانه  
 به زاری پیم گوت ئاخر سه بووری تا به که ی ، فهرمووی  
 دهسا بیکوژن، ئه ی یاران که پوژی بهرده بارانه  
 به لاگردانی توم، ئه ی من به قوربان خالی روخسارت  
 خه لیلی ئاگری نه مرووده خه تی سهوزی په یحانه  
 که تو سولتانی حوسنی بوچی ئه برووی تو پری نادات  
 له بهر چاوت که هیندوو مالی که عبه ی کرده مه یخانه  
 ته بیبی میهره بان بیهووده تاکه ی دلنه وازی من ؟  
 وهکوو بو خوم ده زانم ههسته - بیللا - پوژی گریانه  
 ده لی حالت له سه یلی دیده، سوژی چیه قوربان  
 له دووری تو بلیم چی، حالی من خنکان و سووتانه  
 ئه من لهو شاره کوژراوی خه دهنگی نازهنینیکم  
 فهرهنگی تینه ته، کافر دل، زاهیر مسولمانه  
 به هیچ جوړیکی ناویرم که نیزیکت بجم قوربان  
 به عهینی هه ر له من رووی داوه حالی شهمع و په روانه  
 ده خیل ئه ی مه حره می دهردی وهفایی! خزمه ته کبیریک  
 ئه وا مه حبووبه چاره ی نایی خو کوژرانم هاسانه

حەریقى ئاوری دوریم، داغداری زولفی جانانە  
 ئەگەر بائی لە لای قیبلەم نەیی حالم پەرشانە  
 نەسیمی سوبح دەم قوربانی نەشئەى تۆزى پىگات بم  
 غەریبیم ، بیکەسم ، روح و دلم سووتاوی هیجرانە  
 ئەمن وا لیڤرەکە و روحم لە خاکی پاکی بەتحادا  
 حەیاتم بیئەو پابیرە بەو باغ و گولستانە  
 ئەگەر دەریایی ئاور بی، ئەگەر توفانی خوین هەستى  
 بە سۆز و گریهیی زارم، بلی بەو ماھە تابانە  
 بە غەمزەى چاوهکەى مەستت هەموو جیى نەشتەرە جەرگم  
 بە موژگانى سیات قەلبم سەراسەر جیگە پەیکانە  
 بە تارى زولف و گولنارى جەمالى تۆ بە پوژ و شەو  
 سەرم دەربەستى سەودایە، دلم سەرگەرەمى سووتانە  
 دلم سەوداسەرە و گیانم پىرى غەوگایە و نازانم  
 نە داخى تارى زولفانە، نە دەردى وردە خالانە  
 نە خالت پەحمى پیم دادى، نە هەلقەى دایەرەى زولفت  
 عەجەب ماوم دەلیى دەورى فەپەنگى کافرستانە  
 بە شەوقى پرووت لە هەلقەى زولفەکەت دى ئا و نالەى دل  
 لە سوبحى کازیبەى شەودا چریکەى مورغى خووشخانە  
 شەهیدى تیغى ئەبرۆتم بە جەزبەى خالەکەى چاوت  
 مەقامم قابى قەوسینە لە سایەى پىرى مەیخانە  
 هەموو عالەم بە دیداریكى تۆ قوربانى ئەبرۆتن  
 مەگەر تاقى برۆت قوربان، هیلالی جەژنى قوربانە؟  
 عیبادهتخانە بەرھەم بوو بە نەشئەى قیبلەکەى ئەبرۆت

له سايه‌ی چاوه‌كانت مالى كه‌عبه‌ش بوته مه‌بخانه  
 به ئاه و گريه بو سه‌يرى جه‌مالي چووم و پيى فه‌رمووم  
 ته‌ماشاي باغ و گولشه‌ن بو چييه به‌و باو و بارانه؟  
 خه‌تى هات زولفه‌كه‌ى له‌رزى له‌سه‌ر خالى سيا، گويا  
 حه‌به‌ش بو چين له‌تيلي دا كه‌رؤم و هينده شه‌پريانه  
 به‌ناز رووى كرده ميحرابي برؤ، موژگاني ده‌يفه‌رموو  
 كه‌تو لوتفت هه‌بئ قوربان، خه‌راباتيش مسولمانه  
 وه‌فايي ده‌ردى بئ ده‌رمانه به‌و چاوانه نازانم  
 هيلاكى توويه؟ يانه خه‌سته جاني ده‌ستى په‌ريانه

٨٤

خه‌رامان به‌و سه‌رى زولفى په‌ريشان چيه‌ره بنويينه  
 له‌گول ره‌نگ و له‌سونبول بو، له‌سه‌روان جيلوه بستينه  
 شه‌هيدى تاقي ئه‌برؤى تو، به‌جه‌ننه‌ت شاد و نازاده  
 ئه‌تو قبيله‌ى مورادانى ده‌ميكي پروت وه‌ها بيينه  
 زه‌كاتى خالى ليوت ماچيكي له‌و چاوه‌كافيمه  
 ئه‌تو بى و ساقبي كه‌وسه‌ر دلّم به‌و جامه مه‌شكينه  
 به‌زولف و رووى گوشاد جاريك بپرسه‌ حالى شيواوم  
 ده‌ميك شه‌ككه‌ر بده، سونبول به‌باده، گول ببارينه  
 دلّم هيئاوه بو ليوت بلا زولفت په‌زاي لئ بئ  
 وه‌كوو قه‌ننادى خووش سه‌ودا، به‌زوو زوو بيده بستينه  
 زه‌ده‌ى چاوم، له‌ليوى خووت شيفام ده، به‌س به‌رقد چؤ  
 به‌قه‌تريك ئاوى حه‌يوانت نه‌خووشى خووت مه‌سووتينه  
 ئه‌گه‌ر سه‌د روح و دلّ بيئم مورادى من ره‌وا نابئ  
 له‌بى له‌على به‌من نادا ده‌زانئ روح چ شيرينه  
 له‌ئنه‌فاسى سه‌حه‌رگاھى بترسئ ئه‌ى چرا، جاريك  
 هه‌ناسه‌ى عاشقان تيره، مه‌لى په‌روانه بئ خوينه  
 ده‌ليلى چاك و پاكي پيده‌وئ وه‌سلئ روخ و زولفى  
 خودا شادى به‌شانه‌ى دا و سه‌فای جه‌ننه‌ت به‌ئاوينه  
 له‌سه‌ر ميحرابي ئه‌برؤى كه‌وتمه‌ زولفى، داميه به‌ر غه‌مزه  
 به‌جه‌للادى ده‌گوت: مورته‌د حه‌لاله‌ خويني برژينه  
 سه‌رى دانا له‌سه‌ر رووى تو، به‌شويني زولفى تو دا چوو  
 وه‌فايي ئاخري خير بئ، ده‌ميكه‌ بئ سه‌ر و شوينه

ئەى حوسنى ئەزەل، دا نەفەسى خۆت بنوینە  
 ئاوینەیی پرووی خۆتە دلّی من مەشکینە  
 کەوتوومە شکەنجی سەری زولفت بە تەمای پرووت  
 یاریم کە نەکەى چووم بە تەلیسماتی خەزینە  
 عالەم ھەموو رەنگینە لە بەر عەکسی جەمالت  
 ھەر رەنگە بە رەنگیکى ھەزار رەنگە نوینە  
 چونکە سەبەبی دەولەتی خەندەى گولە باران  
 ئەى دیدە ھەتا ھەى بگری، خوین برژینە  
 چونکە شەرەفی قوربی بەقا وا لە فەنا دا  
 ئەى دلّ وەرە تا زیندووہ بی، خۆت بمرینە  
 سووتاوہ دەروونم وەرە ئەى بائی بەھاری  
 زیندووم کەوہ بوئیکى لە خونچەى دەمی بینە  
 راببرە بە دامان و خەیبانی یەخەیدا  
 نەختی لە گولّ و سونبولّ و نەسرین بوەشینە  
 مەمکین نییە لەو چاوہ نەجاتی دلّی زارم  
 ئەو مورغە بریندارە گرفتاری شەھینە  
 عەینی کەرەم و مەرھەمەتە ھەرچی بفەرمووی  
 لوتفت نییە جارّ بە جوینم بدوینە  
 دەمگوت کە خەنتت بی دلّی خۆم نادەمە چاوت  
 نەمزانی کە مەى فەسلّی بەھات تۆبەشکینە  
 خۆی داوہتە زولفت لە دوولا گۆشەیی ئەبرۆت  
 میزان کە دلّان ھیندە دەبا سووچی شەھینە  
 فەرموویە وەفایى بە دلّی تۆیە ویسالم  
 قوربان ھەر ئەتۆ و دلّ؟ وەرە روھیش بستینە !

ڀوڄ به فيڊاٽ ئه‌ي گولڙي گولڙاري مه‌دينه  
 لوٽفت هه‌بڙي ڀوو وا بکه مه‌فسوودي مه‌م، دينه  
 به‌و جيگه‌يه بوويته شهره‌ف و قورب و مه‌قامت  
 لوٽفت بڙي بمبه‌خشه وه‌وره جورمي مه‌بينه  
 ده‌رمان مه‌که هاتوومه هه‌کيمي هه‌موو ده‌ردان!  
 ده‌رمان بکه جه‌رگم که هه‌مووي کونه برينه  
 عومريکه ده‌نالڻ به هومڀڀي گولڙي زارت  
 جاريکي بفه‌رموو که چ هارواره، چ شينه ؟  
 فه‌رزه‌ن هه‌موو دونيائي من و عومري خزرم بوو  
 بڙي جه‌ننه‌تي ڀووي توڙ چ هياتيکه چ ڙينه؟  
 ئيچساني گولڙ و خاڪي ده‌ري پاڪي له چاو دا  
 بوڙيکه فه‌له‌ک تا هه‌يه چاوي له زه‌مينه  
 ڀه‌وشه‌ن بکه چاوم به کلي خاڪي ده‌ري خوٽ  
 به‌و عيڙزه‌ته فه‌رشي قه‌ده‌مت عه‌رشي به‌رينه  
 زولفت له دوو لا شاد و گوشادن به جه‌مالت  
 کوا ئه‌هلي شيمالي هه‌موو ئه‌سحابي يه‌مينه  
 مه‌وقوفي نيگاهيکه بفه‌رموو به ته‌ڀه‌حوم  
 ڙه‌نگاوييه ئاوي نبييه ئاويينه‌يي سينه  
 ڀا به‌ندي ئيشاريکه ده‌ريکه له ده‌روونم  
 خوڙيني و بوخل و هه‌سه‌د و نيخوه‌ت و کينه  
 به‌و خال و خه‌ت و سورپه‌تي گيسووي هه‌ته ، هه‌قيه  
 ماني که په‌رڙيشاني سه‌نامخانه‌يي چينه  
 نايدهم به هه‌موو ده‌وله‌تي دنيا و قيامه‌ت  
 جاري به وه‌فايي که بلڙي که لبي ئه‌مينه

۸۷

له سەر چى لىم زىزى، چ بووه، چ قهوماوه؟  
 دەمم له پووى تۆ داوه كابه نه پووخواوه!  
 چ كىوى توورىكه چ شۆلهى نوورىكه  
 دلّم له تاوى پووى تۆ ئەگەر نه سوتاوه؟!

چ بهرق و بارانه، چ گۆل به هارانە  
 چاوم له بهر خەندەت ئەگەر نه گرياوه  
 نه زولفى جادووتم، نه خالى هيندووتم  
 عەزىزه كەم بۆچى ئەمنت وه لاناوه؟

چبكه م كه هەر نه گريم له دەست ئەو چاوه كاله؟  
 شههيد به هيچ وهختان خوینی نه وهستاوه!  
 له بهر هه ناسهى من ، زولفى له پوو لاچوو  
 مه گەر نه سيم ئەنگوت، به يانى بهرداوه؟!

به زارى خۆى داخوا ، پرسى له من ئاخۆ  
 گۆل بۆچ وهها پشكوت، شهككەر بۆ وا تئاوه؟!  
 به تارى زولفانت، ئەمن وهها شىواوم  
 سهبر و قهرارى من پۆيى و نه گه پراوه

له بهر شهكەر خەندەت ، ئاورم وهها كهوتى  
 سۆز و گودازى من ، (نهى) بۆى نه شىراوه  
 سۆراغى ديوانان، چراى پهروانان  
 شهرابى مه يخانان، خومارى ئەو چاوه

ئەتۆ و گۆلى بۆ خۆت، كردت به ئاوينه  
 ئەتۆ و دەمى فهرمووت بهو ئاوه كووزاوه  
 ئەى پۆزى شهوگەردان، پووى تۆ له نىو پهردان

شفای هموو دهردان به خندهت هیئاوه

تۆ و زولف و خالی خۆت، ئەتۆ و جهمالی خۆت

که شهو به تاریکی لهو رۆژه گیراوه

بهو ئال و والایه، بهو بهژن و بالایه

که زاتی ئەسمایه، که وهحدهتی ناوه

یهخسیر و بهندی تۆم، له دووی کهمهندی تۆم

به زولفهکاننت جارێ بفرموو بهولاه

فرمووت دهبی بگری، سهبر و قهرار نهگری

ئهمرت له سهر عومرم، حوکمت له سهر چاوه

به تیری ئەو شوخه چلۆن نهنالینم

برینی تیراوی به ئیش و زووخواه

فهزهن ئەمن شیت بووم، رووم نهبوو نهمزانی

همیشه خو پاشا رووی به گه دا داوه

به غه مزه کوشتوومی، به شیوه گرتوومی

دهشلی وهفا مهگری، شههید نهشوراوه

دهمیکه رهنجوورم، له یاری خۆم دوورم

شهمال دهخیلت بم، وهعهدی دوعا و سلاوه

برۆ به زاری من، بلێ به یاری من

دوور بی له چاوی تۆ، روحم به نیو ماوه

ئەتۆ که پیزانی چۆل و بیابانی

دهستی من و دامانت، وهفایی داماه



له بهر نازی چاوبازان خورد و خهوم خویناوه  
 به تیری تیر ئەندازان، چبکه م جهرگم برپاوه؟!  
 شیت و شهیدا و سهحرایی دهگریم هەر وهک وهفایی  
 چبکه م له دلّهی سهودایی، پهرییان دهستیان لیدّاوه  
 له سهر تاقی دوو ئەبرۆت مهیلی زولفان ده مکیشی  
 خو وهخته من کافر بم، چبکه م قبیلهم گۆراوه  
 عیشوهی پرووی تو هەر خوش بی، موشکیل گوشا و سهر خوش بی  
 بزووت بایی نه ورۆزی، گریی زولفت کراوه  
 ئەهی ئاوینهی دلبهری، زار گول زولت زهری  
 با هه ناسه م نه تگرئ، پرووی خو ت بینه به م لاوه  
 زولفت جیی بیقه راران، پرووی پوژی شه و بیداران  
 ئەمان ئەهی شای گولزاران، په حمیک تا پرووح ماوه  
 بهس عومری من به با ده، روت بینه زولفی لاده  
 دل بویه ناموراده، به م شه وه پوژ گیراوه  
 با شه و برپا سه حهر بی، باغی گولان وه بهر بی  
 گهر تو مه یلت له سهر بی، کافت ئیسلامی ناوه  
 دهستم له تای زولفت دا به م به لایه م نه زانی  
 بوچ ده مکوژی خو قوربان، پردی قیامهت نه پساوه  
 له بهر چاوت نه مزانی، بی باخه وان گولچینم  
 مهست بووم هوشم لی نه بوو، ده مم بو روت هیناوه  
 هاتم به بۆنه ی خالت، تووشی داوی زولفت بووم  
 ته بیرکی نابه له د بووم نه مزانی دانه و داوه  
 ئەمرو سه بای مورادان کاسی کردم نه مزانی  
 نه عهتری نافه ی چینه، نه بونی زولفی خاوه؟

له سایه‌ی چاوه‌کانت بوومه رندی خه‌رابات  
 له لای پییری مه‌خانه خه‌رقه‌م له گره‌و مه‌ی ناوه  
 توّ خودا دلّم مه‌شکینه، بابزانم پوت وا بیینه  
 پرووته یان گولّ هه‌ناره، لیوته یان شه‌کری خاوه؟  
 وه‌ختی ئاره‌ق ده‌پیزی بو کوشتنی وه‌فایی  
 به گولی کولمی سویند ده‌خۆم، گه‌رده‌ن شووشه‌ی گولاوه  
 له ده‌ردی بی ده‌رمانی که‌وتومه سه‌رگه‌ردانی  
 به جوابی (له‌ن ته‌ره‌ئنی) چبکه‌م جه‌رگم سووتاوه  
 قه‌یتانی دوو لیوانت به‌ندی جه‌رگی پساندم  
 کفره‌ له لام زاهیره، ره‌حمت له لا نه‌ماوه  
 سلاوم کرد له یارم، به دلّیکی غه‌مگینه‌وه  
 به له‌فزیکی زور شیرین جوابی سلاوی دامه‌وه

چاوه‌پیی موزده‌ی نه‌سیمم، تا له گولشه‌ن دیتته‌وه  
 به‌لکه فه‌رمایش بکا گول، بولبولم با بیته‌وه  
 وا وه‌عیدی به‌فری زستانه و فیراقم که‌وته دل  
 هه‌ر به بای وه‌عه‌دی ویسالت کیوی دل ره‌ش بیته‌وه  
 میروه‌حه‌ی زولفت له ده‌وری ئاوری پرووت بی چلون  
 ئاگری عیشتت به ئاوی چاوی من ده‌کوزیتته‌وه؟!  
 سووچی زولفت بوو که په‌روانه‌ی دلّم پرووی کرده پرووت  
 ئاگری وه‌سلّی شه‌م و په‌روانه شه‌و ده‌کریتته‌وه  
 خه‌نتی میهر و زولف و خالی حوججه‌تی مولکی دلّه  
 نه‌قشی ئه‌و موهره به ئاوی خو‌رخوره ناچیتته‌وه  
 دلّ له ترسی چاوی بوو، پرووی کرده میحرابی بروی  
 ئیستی بیستوومه له چینی زولفی جیی نابیتته‌وه  
 کیوی هیجرت خسته سه‌رشان و دلّم پیی خستووه  
 تا نه‌گا ده‌ستی به زولفت زه‌حمه‌ته هه‌ستیتته‌وه  
 سه‌د که‌رته خستمته گیژی مه‌هله‌که‌ی به‌حری فیراق  
 ئاخری قوللابی موزگان‌ت ده‌رم دینیتته‌وه  
 مه‌زره‌عه‌ی میهر و مه‌حه‌ببه‌ت توخمی وه‌سلّی شین نه‌کرد  
 گول به شادی داده‌چینم خاری غه‌م ده‌رویتته‌وه  
 خوت ده‌زانی مودده‌تیکه سه‌یر و پامالی جه‌فام  
 که‌ی وه‌کوو نه‌قشی قه‌ده‌م سه‌ر نیمه ژیری پیتته‌وه؟  
 دلّ ئه‌وا که‌وتوته زیندانی غه‌م و قوربانتم  
 تاییکی زولفت بنیره به‌لکه بوم ده‌ربیتته‌وه  
 بی ئیشاره‌ی حکمه‌تولعه‌ینی شفات نایه شفام

خۆت دەزانی زامی دووری سهخته خوۆش نابیتتهوه  
 فیکری من چونکه دهقیقی عاشقی قهددی ئهوه  
 موو له موو گیراوه، چبکهه م لیک جودا نابیتتهوه

۹۰

چین چین و تاتا گریی زولفی هه ریری بکهوه  
 دین و دلان مهسکه ریی میسک و عه بیری بکهوه  
 چه ند خوۆشه ماچکردن ، پیکهوه دهست و گهردن  
 ئیدی هه تاکوو مردن به شههد و شیر ی بکهوه  
 گهر وه کوو زولفی سیای، هه لقه ببهستن سهفای  
 بمره له بهر خاکی پای، هه ر به ئه سیری بکهوه  
 له میژه بی حاسلم، تاکه ی بنالی دلم  
 بولبولی خوۆته گولم، جاریکی بیری بکهوه  
 دل که له توۆ زیز بووه، خوین وه سهری که وتوو  
 تفله گرووی گرتوو، به و مه مه ژیری بکهوه  
 چاو مهسته روو گول ههسته زاری خوۆت کرده پسته  
 فه رمووی وه فایی ههسته به زویری بکهوه

مه مکوزه تو گهردهنی خوت پرووت له زولفان دهرخه وه  
 نهی سبهی سالحان نه تو بکهی نه شه وه پوژ بیته وه  
 تاقه تم چوو ئاره قی گهر دنت به زولفان ون مه که  
 نهی ستاره ی سوبده م نه شوکه زووتر دهرکه وه  
 سووتبووم خومدا په نای زولفت ده میک ئاسووده بووم  
 پرووت نیشان دام و له سایه ی تووه ئاورم گرته وه  
 زولفت نه فشان کرد و په نهان بووی و دونیات کرده ته م  
 خوت وه دهر نا عالهمت سووتاند و ئاورت کرده وه  
 با به ههویای پایبوسیت عومری من کوئا نه بی  
 مه یخه پشت گوئی، مه رگی من بی و زولفه کانت به رده وه  
 ئولفه تی زولفت چیه قوربان له گهل پوخساری تو  
 خو به هیچ دینیکی نابی کفر و ئیمان پیکه وه  
 هاته سه رخنه ده که من سولتانی حوسن و دل به ریم  
 غایه تی سوورته نوما ی پوژی جه مالی من شه وه  
 بای سه با بورقه ع گوشا بوو، یا نه تو بووی خوت نواند  
 یا نه ریزوان دهرکی گولزاری به هه شتی کرده وه؟  
 من له بهر عه کسی نیگاهت که وتووم هوشم نییه  
 چاوه که ی تو ههر نه خوشه یا نه سه رخوشی خه وه؟  
 خاریقولعاداتی زولف و خال و خنده ی زاری تو  
 میشک و عه نبر، شه هد و شه ککر، له عل و گه وه هر پیکه وه  
 زولفی لادا تا دیار بی جاعیلی له یل و نه هار  
 پرووی وه دهرنا تا بزنان خالقی نه سبحا نه وه  
 نه و په سیده ی نه خلی بالای شهرحی حهرفی وه حده ته  
 نه و نه که هت، نور و زولمهت، نار و جه ننهت پیکه وه

وهك سهري زولفت دهبي كي بي حيسابي تيک نهچي  
 گهر به ناز تو بيه پای مهحشر به چاوي مهستهوه  
 چم له ئوميدي بههشت و بيمي دوزه خ داوه من؟  
 دوزهخي من ههر فيراقه، جهننهتم وهسلي ئهوه  
 ليوهکتهت عومرم بوو شهرتت کرد به دل جاريکي ديش  
 وهختهبوو بمرم وهره عومري دوباره م پي بدهوه  
 خوش به ناز رامهبره قوربان، ئيلتيفاتيکت ههبي  
 دادخواه زور کهوتوون و نهختي سمهنتت بگرهوه

تاقی ئهبروت دهرخه شادم که ههتا قوربانی بم  
 جهزنی قوربان چونکی شهرتی دیتنی مانگی نهوه  
 دخوا چیکا پاش خهت و خالان سهفی موزگانی به ناز  
 لهشکهری تورکان ئهوا هات و فهړهنگی پيشرهوه  
 ئاه و نالهی بي قهراريم عالمی خستوته جوش  
 گول به ناز پهروهدهیه ئهی دل ده ميکی بسرهوه  
 من له سهر خاکی دهری یاری سهفه رکهرده نهمام  
 نامرم ئههلی بههشتم گهر ژيانم بيتهوه  
 تو هه لستای و بهو ده مه روحی وه فاييت ژياندهوه  
 با قيامهت کهس نهلي ههر بيکه تو خودا ههستهوه

تا به تا له و پوژه تو زولفت به روو دا خستهوه  
 من له سایه زولف و رووی تو پوژی پووناکم شهوه  
 دا بزنان خهت له دهوری عاریزی هات و گوتی  
 ههرچی نهیدیوه شهو و پوژ، نور و زولمهت پیکهوه  
 دل له سهر تاقی بروی خوئی خسته داوی زولفی خاو  
 قیبلهکه م گوراوه بویه پییم به داوی کفرهوه  
 روحی شیرینم به چاوان وا به زاری دهمکوژی  
 قهت نهلی داخو ئهوه فهرهاده، یا خو خهسرهوه  
 چونکه دل عاشق به ئهبروی بوو به داوی زولفی بهست  
 ههقیه زهنجیری بکا دیوانهیی ماهی نهوه  
 من وهها زوو مهستی مهی نابم به نه شئی چاوه کهت  
 مهرگی من ساقی له گهل ئه و جامه لیوت بیینهوه  
 تو وهفاییت کوشتووه ئیسباتی کولمی سوورته  
 پوژ که گیرابی نیشانهی قهتلی مهزلمومان ئهوه

سهره و یا عه‌عه‌ره یا تازه نیهالی چه‌مه‌نه  
 یا ئه‌وه گولبونی بالای گولی گولزاری مه‌نه  
 عاشقی زولف و پوخی سهرسهری یاریکم ئه‌من  
 چاوی بی‌ماره، گولی زاره، قه‌دی ناروه‌نه  
 قه‌دی سهره به‌ری هی‌ناور که میوه‌ی ده‌می وی  
 ناری پستانه، گولی نه‌وره‌سه، سیوی زه‌قه‌نه  
 به‌ه‌وای باغی گولانی که ده‌نازی، هه‌قیه‌تی  
 گولی من گولده‌مه، گول چه‌پکه‌نه، گول پیره‌هه‌نه  
 دل که کوشته‌ی روخیه به‌سته‌یی زولفه، ده‌گری  
 شه‌وی هیجرانه ده‌لیی ناله‌یی مورغی چه‌مه‌نه  
 ئه‌شکی من چونکه له‌سهرچاوه‌یی دل دیته‌ ده‌ری  
 ره‌نگی گولنارییه مرواریی خاکی یه‌مه‌نه  
 زولفی له‌رزانی به‌سهر چاوی به‌ده‌م بایی خه‌زان  
 میشکی ته‌ر، عه‌نبه‌ری ته‌ر، چه‌تری غه‌زالی خوته‌نه  
 کوشتنی بولبولی مسکین چییه؟ پشکووتنی گول  
 مه‌تله‌بت کوشتنی ئاشق نییه، تو‌پی مه‌که‌نه  
 دل و دینم له‌به‌های ماچی ده‌می داوه، ده‌لی  
 له‌وه‌فایی مه‌گرن، ئاشق و مه‌جنوونی مه‌نه



چاوی پر خوینم ده گپم قبیله کهم په یدا نییه  
 نووری چاوم پوښووه، یا دیده کهم بینا نییه؟  
 وهک نهیستان ئاگرئ بهر بوته دهروونم بهند به بهند  
 دل که ههر وهک نهی ده نالئ ده مبه ده م بی جا نییه  
 ئه ی چرا له حزیک مودارا، تیر ببینی رهنګ و پروت  
 وهرنه په روانه ی غه ریب، گیان و دلئ په روا نییه  
 بو نیساری مه قده مت عومریکه ده گریم پوژ و شهو  
 تابه که ی گه وه هر فشانی، چاوه که م ده ریا نییه!  
 چیده که م، ده گریم، ده سووتیم، ئاوری دل نامریته وه  
 چبکه م ئاخر نووری دیده م، سینه که م سینا نییه  
 گهر هه زار جار بی به کو ی زووخال به نووری کیوی توور  
 ئه و دلّه، جو یایی یهک دیداری وهک مووسا نییه  
 هات و پرووی والا کرد و دونیای کرده ناله ی ئاشقان  
 تا نه لئین نایی قیامت، پوژ ی واوه یلا نییه  
 هه لقه هه لقه ی تاری زولفت خسته سهر پروو، نازهنین!  
 تا نه لئین پوژ هه لقه گو ش ی ماهی شه و ئارا نییه  
 پیکه نی مه منونی کردم، زولفه که ی دامی به دل  
 تا نه لئین شه که هر فروشی ئیمه خو ش سه ودا نییه  
 خو م به سهر گپرا کو تم، قوربان په ریشانی به سه!  
 سویندی خو ارد به و زولفه وه سلّم عهینی سهر گهر دان نییه  
 مه نعی نالینم له شه و قی گهر دهن و پرووی خو ت مه که  
 بولبولی سوبحی به هار بی شین و واوه یلا نییه  
 دل که به سته زولفه له و لیوانه مه حروومی مه که

بئ شەكەر ئەو توتىيە ناژى كە هيندوستانييه  
 گا به ناز، گاهئ به غەمزە مەمدە بەر تيغى برۆت  
 كوشتنى ئاشق به هيچ دينيكي، قوربان چا نيبه  
 با فريوى من نەدا واعيز به گولزاري ئيرەم  
 ئاشقى رووى توّ به هەويای جەنەتولمئوا نيبه  
 گەر هەموو عالەم بلّين مەجنونە، هەتا دەمرم دەلّيم  
 هەر دوو دونيا قيمەتى ديدای يەك لەيلا نيبه  
 داد لە دەست حوسنت كە زولفت نابئ بئ نالەى دلّان  
 ئارئ ئارئ دايەرەى شاهانە بئ غەوغا نيبه  
 چيت لە وەسلئ زولفى من ؟ فەرمووى: وەفایى ها دەمم  
 تاليبى عەيشى ئەبەد بە، عومرى دونيا فانيبه  
 سەد هەزار دلّ پيکەنى وەك گولّ بە دەم بايى بەهار  
 يا هەناسەى جانفەزای گولزاري غەوسى سانيبه

دلی دیوانه له سهر زولفی له عالم بهرییه  
 قهت ره‌هایی نییه لهو داوه که بهسته‌ی پهرییه  
 به وه‌فابه که ده‌شمکوژی به میهرم وهره سهر  
 تا نه‌لین ئاشقی بی میهر و وه‌فا و سهرسه‌یییه  
 چت له دل داوه عه‌زیزم وهره نیو دیده‌یی من  
 دل هه‌موو ئاوره، چاو مه‌نزه‌ره‌یی دوو ده‌رییه  
 چاوی بی‌ماری ته‌ببیم هه‌موو ده‌ردی دل‌مه  
 غه‌مزه ده‌رمانییه، په‌یکانی موژه نه‌شته‌رییه  
 قامه‌تی تو که گول و به‌ی به‌ری بی، بی به‌ری بی  
 بوچ ده‌لین ئیدی سنه‌وبه‌ری به‌ری بی، بی به‌رییه  
 بو‌یه سووتاوم ئه‌من ئاشقی به‌د ناوم ئه‌من  
 دل‌ه‌که‌م غه‌مزه‌ده‌یی غه‌مزه و نازی پهرییه  
 روو به ئه‌بروته ئه‌گه‌رچی دل به ئازاره موژه‌ت؟  
 ئه‌هلی قیبله عه‌جه‌با وا ره‌وشی کافر‌ییه !  
 سه‌روی گول‌زاری وه‌فاییه که گول‌زاری جه‌مال  
 خنده‌گول، گول به‌رییه، هه‌م گول‌ه هه‌م گول پهرییه

کار و پیشه‌ی ئەم دڵە چبکەم خودا ھەر زارییە  
 سەیلی فرمیسکم وەکوو جوگە لە چاوم جارییە  
 سەرۆه یا شمشادە یاخۆ عەعەرە، یان ناروونە  
 یا چنارە یا کە تووبای قامەتی دڵدارییە  
 نوختەیی ئایاتی قورئان یا نە ھیندووی خەتی تۆ  
 یا سەوادى عەینە، یا خۆ خالی سەر پوخسارییە  
 بئى قسە وەختی تەبەسسوم سەد ھەزارانی دەکوشت  
 یانە غیلمان، یا پەری، یا حوورە، یا گولزارییە  
 مات و ھەیرانم کە بوچ ئەمپرو دەمی ھینا ئەمە  
 یا نە تەئسیری فوغانە، یانە وەعدەى پارییە  
 زەخمى ناسۆرى قەرارە، یا نە ئیئشی خەنجەرە  
 یا خەدەنگى چاوى بيمارت لە جەرگم کارییە  
 دەنگى قووقووی قومرییە، یا خۆ سەلایی شیوونە  
 دەنگ و نەغمەى بولبولە یا نالەنالی تارییە  
 ئەشكى دوو چاوى وەفایى سوورە چاوى ئاوییە  
 چونكى لیوى لەعلە، گەردەن بەندەکەى مروارییە

فەرەنگى مىللەتتى، كافر دلى، ئەگرىجە تەرسايى  
 مەلايك سوورەتتى، ئاھو خورامى، ماھ سىمايى  
 پەرى پەيكەر بوتتى، گول پەرچەمى، زەنجىر گىسوويى  
 شەكەر لىو، نازەننى، عىشوە سازى، سەرو بالايى  
 نىگارى، توندخووى، سەركەشى، ئاشق كوژى، شوخى  
 گول ئەندامى، دل ئارامى، سەمەنبەر، دىدە شەھلايى  
 بە دوو زولفان رەسەن بازى، بە دوو ئەگرىجە تەننازى  
 بە دوو چاوان سىحرسازى، بە دوو لىوان مەسىحايى  
 كەمان ئەبرۆي پەيوەستى، لە عىشوەي نىرگسى مەستى  
 كە سەھمى خستە نىو شەستى نران ھەر يەك لە سەر لايى  
 ھەلدا داي لە جەرگم، خستى قەسدى سەرى كردم  
 شەھىدى كەربەلا من بووم، ئەسىرى دەستى تەرسايى  
 شكاندى سەددى ئىمان، پشتى دىن دەستى تەوانايى  
 حىجابى ئابروو، تۆبەي وەفايى سىدقى مەولايى  
 دەخىل ئەي ھم جەلىسان، ئەي رەفىقان، خزمە تا ماوم  
 بە ھەر نەوئىكى بو خوتان دەزانن بوم بکەن رايى  
 ھەموو عومرى عەزىزم سەرفى دەردى ئىنتىزارى بوو  
 بەسەر وەختى وەفايى داخوا دى ئەم شوخە يا نايى؟

سه‌هر مه‌ستانه رابوردم به بهر ده‌رکی کلیسایئ  
 که‌چی ده‌ستی دلّی گرتم خه‌رامان به‌چه‌ته‌رسایئ  
 ئیره‌م بوو عه‌نبه‌رین زولفی، ئه‌سیری چه‌نبه‌ری زولفی  
 که‌پاماتی سه‌ری زولفی به‌هر تایی مه‌سیحایی  
 به‌دوو زولفی موژهی هه‌ستان له‌سه‌ر مولکی دلّم وه‌ستان  
 نیزامی چین و تورکستان پزّان به‌ربوونه‌یه‌غمایی  
 نیگاری دلّستانی من خوماری دا به‌گیانی من  
 ته‌بینی حالزانی من، نه‌خوش بووم شه‌ربه‌تی دامی  
 ئیشاریکی به‌چاوان کرد، برۆی هه‌مباشی تورکان کرد  
 دلّیانم تیره‌باران کرد که‌مانداران له‌هر لایی  
 سه‌با زولفی په‌ریشان کرد به‌پوخساری عه‌ره‌قناکی  
 چ شیرینه‌له‌گه‌لّ یه‌کتر مه‌ه‌ و په‌روین که‌شه‌و دادی  
 په‌ریشان زولفی زونناری، دره‌خشان پوویی گولناری  
 له‌زاری گولّ شه‌که‌ر باری، که‌ئه‌ی مه‌جنوونی له‌یلایی  
 وه‌ره‌بنواره‌مه‌یخانه، چ مه‌عموره‌چ ویرانه!  
 له‌هر لایی دلّارایی، له‌هر گۆشیکی شه‌یدایی!  
 که‌ده‌ستم داوه‌ری! دلّ بوو، نه‌دلّ بوو! گولشه‌نی گولّ بوو  
 هه‌موو نه‌سرین و سونبولّ بوو، قه‌ره‌نفول نخلی تووبایی  
 له‌جیگایی ته‌جه‌للا ده‌مبه‌ده‌م بی "له‌ن ته‌ره‌ئنی" بی  
 به‌قوربانی دلّی ئاشق هه‌زار وه‌ک تووری سینایی  
 سرشکم هاته‌خواری، دوور له‌چاو و گه‌رده‌نی ساقی  
 به‌سه‌ر هه‌وز و فه‌واره‌ی ئاشقان ئاخ جام و مینایی  
 جه‌مالی موتریبم که‌وتۆته‌یاد، کوا نه‌غمه‌که‌ی تاری  
 هه‌وای خورشید ئه‌وا سووتاندمی، ئاخ بوّ کزه‌ی بایی!

موغەننى كوانى ئاھەنگى حىجاز و بەربەت و چەنگى؟  
 مەدارى ئاۋ و ئاور بووم، ئەمان موتريب مودارايى  
 بە لەھجەى دەنگ و ئاوازت، بە شۆلەى زەخكەى سارت  
 مەدارى ئاۋ و ئاور بووم، ئەمان موتريب مودارايى  
 بە شەوقى ئاگرى پرووى تۆ، بە بادەى چاۋى جادووى تۆ  
 سەراپا بوومە كۆى ئاور، ئەمان ساقى سەراپايى  
 لەبەر تاۋى جەمالى عالەمى، مومكىن بوو ئارامم  
 دەسووتام ئەز ئەگەر سايەى سەرى زولفى نەبوويايى

بە گريانى دلى من هاتە رەحم و پيکەنى فەرمووى  
 مەحال بوو خەندەيى ساغر ئەگەر مينا نەگريايى  
 ئەمان شۆخى خەراباتى! كە بو دین و دل ئافاتى  
 بفرموو بوچ كە تۆ هاتى لە من دەنگ و سەدا نايى؟  
 بە ئاب و تابى پوخسارت وەفایى وا مەسووتىنە  
 خودا را ئەى چراغى دیدە! بو پەروانە پەروايى  
 وەفایى ماوہ دەست بەردان، لە دەورى نوختە سەرگردان  
 ئەمان يا قوتبى رەبانى، مەدەد يا شای بوخارايى!

۱۰۰

له دووری نامه شهرحی ماجه رایئ  
 که تو بگری خودا ئه شهم به بایئ  
 دهسا بو حالی من ته دبیر و پایئ  
 ئه مان ساقی به مهرگی من سه مایئ  
 ئیلاهی که ئیجابته کهی دو عایئ؟  
 وه فایی چوو له گوشه ی خانه قایی

ههتا ئه و رۆژه ی قیامهت دیت و نایی  
 له ئاه و ناله یی په روانه خهوفی  
 دهمت ده رمان، ته بیب تو، من بریندار  
 برینداری هه وای جیلهوت شه هیده  
 هه موو ده م روو له میحرابی بروتم  
 به یادی تاقی میحرابی بروی تو



۱۰۱

ئەرى ئەى حەبیبى رهوانم، تەبیبى دەردى جودایی  
 "چنین تۆو عهدشکن یار شوخ دیده چرایى؟  
 دلّیکه داومه به زولفت فیدای غەمزەیی تۆ بئ  
 "که کمند تۆ خوشتر عزیز من که رهایی"  
 له تاوی دەردى فیراقت نەماوه روح له بەدەندا  
 "طمع بریدەام از جان مگر تو باز بیایی  
 هەمیشە بۆیه دەنالّم به ئاه و نالّەیی بولبول  
 "دەمی چو غنچە بخندی و هم چو گل بەدر آیی  
 نەسیمى باغى گولّە یا عەبیر و عەتر دەبارئ  
 "تۆیى شکرشکنى یا زلف نافەکشایی"  
 به چهره باغى گولّانى، به خەندە زەوقى دلّانى  
 "مگر تۆ شاخ نباتى، گل بهشت خدایی؟  
 بلا به جیلوه نەنازن غولّام و حۆرى بەهەشتى  
 "خدای را چه شود گر جمال خود بنمایی؟  
 به غەمزە کوشتمى چاوت عیلاجى دەردى نەفەرموو  
 "بیا که صد گلە دارم ز آهوان خطایی  
 دلّت شکاوه چ قەوماوه خیلافى عەهدى مەحەبەت  
 "خدا نکرده چه دیدى ز دوستى وهفایی"

۱۰۲

تا نەرگسى تۆ نازى ھەبى غەمزە نومابى  
 شەرمەندە دەبى چىنىيە ئاھوويى خەتابى  
 ئەى خوسرەوى خووبان بە دوو لىوى شەكەرینت  
 شیرین نییە فەرھاد بکوژى، تۆ بە عىتابى  
 سەبزەى دەمتە داویە شکست بە خەتتى ریحانى  
 خەتیکە غوبارى کہ بە یاققوت کشابى  
 ھەیرانى دەم و سەبزەیی نەو خیزی لەبى تۆم  
 بى نوکتە نییە قەت خەتى ئایاتى خودایی  
 سووتاوہ دەروونم لە غەمى غەمزەیی جانان  
 موتریب بلى ، ساقى بە کہرەم بیئە شەرابت  
 خوینی دلى رشتەم لە ھەوای دل نەبوو خالى  
 عاشق بە خودا وایە وەکوو من بە وەفایى  
 حوسنت بە لەتییى قەد و شیرینی زارت  
 قەت باغى ئیرەم دارە گولیکە گولى نابى  
 تۆ ھەر بە جەفا ماىلى "وہفایى" تە عەزیزم  
 مەعشووqە دەبى ھەم بە وەفا و ھەم بە جەفا بى

شهرحی دهردی ئاره زوومهندی له کهس تهئسیری نابئ  
 ئەو کهسهی دهردم دهزانی گهر له یاری خوی جودا بی  
 ئەی برادر خانه ویرانی، جودایی بی وهفایی  
 وهک وهفایی ئەی جودایی یا خودا خانهت خهرابئ  
 غهیری دلبر دهردی دل نالیم به هیچ کهس تا بمینم  
 دهردی دل بو وهی بلیم چاکه به دهردم ئاشنا بی  
 ئاخر ئەی سولتانی خوبان تا به کهی نامیهره بانی؟  
 چاکه مه حر و موم نه فه رمووی، یا خیتابی یا عیتابی  
 پوژ و شهو تو بوو یته قوربان شیوهن و شینی دلی من  
 کاری بولبول فه سلی گول نالینه تا ئاهیکی مابی  
 مه نعی سووتانم مه فه رموو با وجودی ئەو جه ماله  
 پیشه یی په روانه ههر سووتانه تا شهوقی چرا بی  
 ههر که سیکی گولفرۆشه باغی پر جوش و خرۆشه  
 یا دهری گولزاری بگری، یا له بولبول بی سه دا بی  
 ههرچی تو پیت خو شه مه حزی په حمهت و مه قسوودی دل مه  
 گهر عیتابی (لهن ته ره ئنی) یا خیتابی (ئه وده نا) بی  
 بویه سه رتاپا گونا هم ، بویه عاسی و پووسیا هم  
 تا گه دا شایانی روحم و ئیلتیفاتی پادشا بی  
 دوور له ئه غیار و په قیبان عومری دوو سهت سالی دینئ  
 دهست له دهستی یار و سه حه نی باغ و گو شه ی ما هتبابئ  
 په نگ زهر د و لیو به بار و ئه شکبار و بی قه راره  
 زور په ریشانه وهفایی وهک له یاران هه لبرابئ

زەردى پروتم، بە چاوى تو شفام بى ليوهكەت نابى  
 بە ھەققى ئابرووى پىرى موغان ساقى مەيى نابى !  
 ئەتۆش ئەى تارزەن سا دەى سروودىكى بە نەغمەى نەى  
 بلا تەى بى و نۆبەى غەم و نۆبەى سروورى جامى ميناى  
 ئەتۆش دەمدەم بە نەغمەى نەى، ئەتۆش خۆش خۆش بە جورعەى مەى  
 كزەى بايىكى روحانى، نەشەى جامىكى يار بابى  
 بە قوربانى سەداتم ھا بللى موتريب وەرە ساقى  
 نەيستان ئاورى تى بەر بۆتى، بلا تۆقان لە سەر دابى  
 لە شەوقى بادە داگىراوہ ساقى پرووى عەرەقناكى  
 وەكوو شەونەم لە سەر گول كەوتبى رۆژ عەكسى لىدابى  
 وەرە بنوارە تاب و تابوشى زولفى دلاوىزى  
 ئەگەر نەت ديوہ (عەرش ئەللە) چراى دەير و كليساى  
 لە تاو ئاورى جەمالت كەى دەزانى حالى دلسوژان  
 كەسىكى تاوہكوو زولفت نەشىوابى نە سووتابى  
 كەنارى چاوى ھەردەم شانشىنى عاشقى پرووتە  
 بەلى وەك سوورمە واىہ ھەرچى سوتاوى تەجەلاى  
 ئەتۆ بەو چاوہ سەرمەستە دەمىكى ھەستە پراوہستە  
 ببىنم كەى قيامەت دى ، بزائم بۆچ مەسىحا بى؟  
 دەلىم غەم لەشكەرى كىشاوہ، تۆش بەو زولف و خالانە  
 بفرموو تا شەبىخوونى لە لای چىن و ھەبەش رابى  
 دەلىن يار دىتەوہ، خۆ من بە دەردىكى گران كەوتووم  
 تەبىبى دەردەداران ئەى خودا بى ، ئەى خودا وا بى  
 بە گوشەى چاو و خالى لىو و خاكى كۆى يار نادەم

ئەگەر سەت جامى جەم، ئاوى خدر، ئەورەنگى دارا بى  
 لە پرووم مەحرۇوم مەبە فەرمووى، وەفائى ئاشقى زارم !  
 كەسى زەرپرىكى ئيمان بى بەھەشتى لى حەرام نابى  
 دەريغا سەروى بالاي من گولپىك بوو هات و با بردى  
 گولپىكى وا بەھار ناگرى هەتا دونيا بە دونيا بى

۱۰۵

موتريب وەرە دەستى من و دامانى وەفات بى  
 سووتاوم بە مەستى مەيەو دەنگى نەوات بى  
 ساقى وەرە مەجلىس بە سەر و گەردەنى جامت  
 بى نەغمەيى نەى نامەوى گەر ئاوى حەيات بى  
 تۆگەنجى جەمالت ھەيە، من ئاشقى پروتم  
 يەك ماچ چ نابى كە بفەرمووى بە زەكات بى  
 نابىتەو رۆژ ئىدى سەباحى ئەمەلى من  
 بەو گەردنە، ھەر تا شكەنى زولفى دوتات بى  
 دەگرىم و دەگەل ئاھى دەروون سۆزى دلّم دى  
 وەك بەرقى بەھارى كە لە عەينى زولەمات دى  
 قوربان گوتم ئاخىر بەسە بەو زولفە ئەسىرى !  
 فەرمووى كە ئەتۆ مورغى شەوئاويزى ، سەدات بى  
 مەنعم مەكە مەستم كە بە تەفسىرى جەمالت  
 ئاشق ئەوھيە بى سيفەت و پەرتەوى زات بى  
 من رەند و قەلەندەرسفەت و مەست و خەرابم  
 تۆ پىرى خەراباتى ئەگەر مەزھەبى وات بى  
 نەمزانى ھەتا پىنەكەنى گولبەدەنى من  
 فىنجانى لە مەرجانى دەبى پر لە نەبات بى  
 ھەر چاوەروانى قەدەمى تۆم و ئەگەر دى  
 زوو بى ! نەفەسى ئاخىرە پوحم بە فيدات بى  
 ھەستە وەرە لەو جامى ئەلەستى بدە دەستم  
 بەستەى دەرى گولزارە ئەوھى مەستى سەفات بى  
 سەد جار بچم و بىم و بسووتىم ھەقى تۆيە  
 ھەرچەندە بە شەرى شەم و پەروانە خەتات بى

بۆ ماچپىكى مومكووژە، بە رەحم و بە وەفا بە  
 ھەرچەندە بە دىنى گۆل و بولبول ھەسەنات بى  
 ەھدىكە لە گەل گۆل ، كە بەبى موتريب و ساقى  
 تا ئىرە نەچى ئىدى وەفایى دە ھیات بى !

۱۰۶

وەفایى بوتپەرستى تۆیە سەد جار كفرى زاھىر بى  
 بە دىنى بەلبولان سوجدە ھەلەلە گۆل كە مەزھەر بى  
 دەمىك با دەست و گەردەن بىم، دەمىك با ھەمدەمت من بىم  
 نەخۆشى چاوى تۆم بەلكوو شفاى من شىر و شەككەر بى  
 قەسەم بەو لىو ھەندانە! ھەتا تۆ بەو شكلى و بالایە  
 لە جەننەت دا ئەگەر ھىچ نەخلى تووبا، ئاوى كەوسەر بى  
 لە تاوى تىرەبارانى نىگاہت بۆچ نەنالینم؟  
 ديارە ھالى بىمارىكى جەرگى پىر لە نەشتەر بى  
 روخ و گەردەنى پىشان دام، پىم دەلى تۆ ھەر بنالىنە  
 كە خۆشە نەغمەى بولبول بەھاران وەك بەیان بەر بى  
 لە دوولا زولف و خالى ەنەبەرىن كەتۆتە روخسارى  
 وەكوو تابوورى ھىند و چىن بە باغى دلگوشا وەر بى  
 كە رووى خوى خستەدەر، ھەستا لە ھەر گۆشىكى غەوغاى  
 جىھان پىر بوو لە نالەى ئاشقان وەك پۆژى مەحشەر بى  
 قەرارى دا بە روخ و دل ، بەرى پىى ماچ بكەم تا سەر  
 ئىلاھى ەھد و پەيمانى ھەبىبى من ھەتا سەر بى  
 بە ھەوىای خالى لىوت كەوتەمە داوى زولمەتى زولفت  
 ئىلاھى رەھبەرى ئاوى بەقام خزرى پەيەمبەر بى  
 لەوى پۆژى كە دەستم دا لە رووى، سىرپى دەمىم زانى  
 بە قورئان سویند دەھخۆم كەوسەر ئەگەر وەك لەعلى دلبەر بى  
 دەلى بگرى، ببارىنە، ھەتا بىم دەست و گەردەن بىن  
 نىسارى شای شەكەرلىوان دەبى ھەر لەعل و گەوھەر بى  
 دەلى بمرە و بسووتى تا بە دل من بىمە سەر جىى تۆ  
 سلووكى ئاشقان واىە كە دل دەرىى بە دلبەر بى

وهها مهحوى تهجهللای گهردهن و پوخساری تۆم .. قوربان!  
 له خاکم، رهنگه تا مهحشهر که ههر نهسرین و گول دهر بی  
 خوشا بهو رۆژه گۆشه ی چاوهکه ی دامی به ناز فهرمووی  
 وهفایی بو درهنگ هاتی؟ ئه ی خودا جهللادی کافر بی

۱۰۷

ئه ی به ههر ئاوینه حوسنیک و تهجهللاییکی دی  
 ئه ی به ههر چاوی دلی ئاشق دلاراییکی دی  
 بو خیتابیکی شهو و رۆژ ئه ی دله ی سوتاوی من  
 تووری پوحم تالیبی دیداره مووساییکی دی  
 چونکه ئاوینه ی جهمالی شاهی خوبانه دلّم  
 دیته ئاه و ناله ههردی پرووی زیباییکی دی  
 غاره تی هۆشم دهکا ههردهم پهریکی شوخ و شهنگ  
 بویه وا ههردهم له دلّما شور و غهوغاییکی دی  
 هیجری تۆ روحان دهکیشی ، وهسلی تۆ روحان دهدا  
 ئه ی فیدای زولف و روخت بم! تۆ مهسیحاییکی دی  
 من به چاو و گهردهنی تۆ توونی و خوینین دلّم  
 ئاوری من دانامرینی جام و میناییکی دی  
 ههر له تهغدیری وهفایی بوو شهوی دی مهیفرۆش  
 چهیغه بو تۆ ههر دهمه دهیر و کلیساییکی دی

۱۰۸

که شانەى دا له زولفى تار و ماری  
 به داو هەر تارئ بۆ من بۆته ماریک  
 مهگەر تۆ بووی به گریهم هاتیه خهنده  
 وهره سههر ههر دوو چاوم تا بزانه  
 به بهردا زولفى بهرداوه که تاتا  
 گوتم ئەى تازه خونچهى باغى جهننهت  
 له بهر شهوقى فیراق و ئیشتیاقت  
 به جارئ بمکوژه، خوینم بریژه  
 بروی تیکننا به روو دا ئارهقى رشت  
 وهها شیوا وهفایی دوور له زولفت  
 له هەر تاییکی باری نافه باری  
 له پیم هالاوه زولفى تار و ماری  
 که گول پشکووت به دهم ههوری به هاری  
 کهوا شیرینه سهروی جوئیاری  
 شهوی گیپرا به پوژ باغی هه ناری  
 گوتم ئەى سهروی چین، ماهی هه ساری  
 فهراقی کرد دلّم تۆقى به زاری  
 خه لاسم که له دهردی ئینتیزاری  
 له مانگی قهوسدا شه بنم ده باری  
 له داغی تۆ که ههر گریانه کاری



۱۰۹

حەریفان ئەلئەمان کۆشتوومی یارم، چاوی بیماری  
 دەسا بیین دەست بە شینم کەن! بە یەكجاری، بە یەكجاری  
 گرفتاری کەسئیکم، دل برینداری جوانئیکم  
 جەفا جوو، تووند خوو، زەنجیر موو، خەبیاتییە کاری  
 چ دلكئیشه ئیلاهی سەبزەیی نەورەستەیی کولمی  
 لە دەوری بەرگی گول شیرینە ئاری خەتتی ژەنگاری  
 بە خەندە هات نیگاہی کردە من وا مەست و شەیدا بووم  
 کە نەمدی غەیری وی، هەر خونچە بوو پشکووت و گول باری  
 خودا تۆبە لە دەست ئەو چاوە بیمارە چ سیحارە  
 بە عەینی دل دەکئیشی گا بە یاری گا بە عەبیاری  
 لە خەندە زار و جیلووی تار و کاکولئی پەریشانی  
 شکا بازاری قەنادی و نرخى میشکی تاتاری  
 بەهاری حوسنی خەمئیو بە باری گولبونی بالای  
 شکوفە دەمیە، ریحان خەتییە، نیرگس چاوی بیماری  
 عەجەب ماوم بە چاوت وا بە بیماری دل ئازارە  
 چ کافر میللەتە، یارەب، لە مەستیدایە هوشیاری!

۱۱۰

هیئد نه خوښی دوردی دووریم وهخته گیان و دل دهری  
 ئاخ نه سیمی سوبدهم کوا عهرز و حالی من بهری؟  
 دهرده دارم، بی زمانم، بی دل، سهوداسهرم  
 ئاخ له بو دل میهره بانئ، ههم زمانی، ههم سهری  
 کهس به حالی سوژ و گریانی من ئاگادار نییه  
 ئاخ له بو یهک حالزانی دل پر ئاو و ئاوری  
 من به دل، زولفت به سهر، کهوتووینه بهر پی پی رهمهتت  
 ئه ی هومییدی مؤمین و کافر به حالم رهمهتی  
 بی شهکه ر خنده ی دهمت وهسلی روخت مومکین نییه  
 جهننه تم ناوی ههتا نه مشون به ئاوی کهوسه ری  
 پیم بلین وهجه ی چیه زولفت موقیمی روومه ته  
 خو به شهرعی مستهفا جهننه ت به کافر نادری!  
 با ئیدی بهس بی جهفا بهو چاوه بیمارته بلئ  
 یا دهوای دهردم کهرهم کا، یا دهردم هه لگرئ  
 کردمییه مهجنوونی دهر و دهشتان و فهرهادی زهمان  
 شوخ و سهلما رهنگ، لهیلا دهنگ و شیرین شهکه که ری  
 کردمییه ئهفسانه ی ههموو بازار و شاران عاقیبهت  
 روو به خال، گهردهن مهرا ل، چاو کال و گیسوو عهنبه ری  
 مهنعی نالینم مهکه ن یاران له دست موزگانی یار  
 زور به ئیش و دهرده ژانی، جیگه نیشی نهشته ری  
 زهمهتی بیهوده تاکه ی، ئه ی ته بیبی میهره بان!  
 دهردی من دهردی که بی دهرمانه چاره ی نا کرئ  
 سوژی جهرگی من به گریان وا به بالای هه لچووه  
 گهر ههزار تو فانی نوح بی ئاوری من دانامری

دەست و دامان بووم، گولئىكى مەزھەرى تۆم بوو گوتى:  
 عىززەتى حوسن و جەمالم شەو كەتتى ھەلناگرئ  
 دوودى ئاھم سۆزى جەرگم وا كە ھەر بالا دەچئ  
 شەو نىيە ئاسمان كە نەگرئ چاكە ئاور ناگرئ  
 پووى وەدەر نا، تا بە تا زولفى دلأويى بزووت  
 ئاھ و نالەى ئاشقان ھات بوو بە پوژى مەحشەرى  
 ماچى سەر تاپاي كە داى، فەرمووى وەفایى من دەپۆم  
 ئەو دەمەت ماوہ لە عومرت ھەستە با خۆش پابرى

۱۱۱

ئەى غەزالانى خەتا، ئاھووى چىن كەبكى دەرى  
 بەندەيى تۆن بەو نىگاھ و بەو رەم و جىلوەگرى  
 جىلوە لەو سەرەو چ مەوزوونە، دەلئى نارەوونە  
 خەندە بەو زارە چ شىرىنە مەگەر گول شەكەرى؟!  
 عاشقى قامەتى تۆم كوشتەيى خەندەى دەمى تۆ  
 بەرى باغى ئىرەمى يا گولئى نەخلى شەجەرى؟  
 غايب و حازرى ھەر لەحزە دەلئى چاوى منى  
 رەوشەنى مەردوومى، يا عەينى سەوداى بەسەرى  
 گول بە خەندە پەربىيە، قىبلە بە جىلوەى مەلەكە  
 شىت و دىوانەيى كردووم، چ مالايك، چ پەرى  
 بە تەسلىمى حەبەشى زادەوہ سەرگەردانم  
 ئاشقى خالم و دلئەستەيى داوى كەمەرى  
 وا دەگرىم بە زەللىلى لە غەمى گەردەنى تۆ  
 ئاگرى خستە دلئ نالەيى مورغى سەحەرى  
 دەورى دوون ھەر بە دلئى مونەيمى دوون دئ و دەگەرئ  
 مەسەلى توركئىيە: "حيز حيزە تاپارسون، چغرى  
 خەندەيى گول سەبەبى جوئشى بارانە بەلئ  
 چونكە تۆ پىدەكەنى بۆيە وەفایى دەگرى\*  
 \* واتاكەى ئەمەتە: زەمانەى پەست بە ئارەزووى دەولەمەندى پەست دەگەرئ بۆيە  
 تورك دەلئ: حيز چاوى بە حيز بكەوئ، بانگى دەكا.

۱۱۲

به یادی زولفته ئارامی روح و پراحتی گیانی  
 عهجهب ئاشق وهها جهمه له گه‌ل عهینی په‌ریشانی!  
 له باتی بمکوژی ده‌مخاته داوی زولفی شیواوی  
 له باتی بی و ئازادم بکا ده‌مکاته زیندانی  
 به سهر نه‌یدا مه‌گهر زهنجیره یا زوناره یا ماره  
 له نه‌خلی قامه‌تت ئالاهه یا خو زولفی ریحانی  
 به‌شیرینی که گیان به‌خشی، به مه‌حبوونی که دل کیشی  
 ئەتۆ ههر ئاوی حه‌یوانی، ئەتۆ ههر ماهی که‌نعانی  
 زه‌مانی قیبله‌م ئەبرۆته، ده‌می زوننارم گیسوته  
 به‌ده‌ردی بی ده‌وا ماوم له گه‌ل کفر و مسو‌لمانی  
 به‌دووگیسویی په‌شماری ئەگهر زهنجیری داوودی  
 به‌دوو له‌علی شه‌که‌رباری ئەگهر مۆری سوله‌یمانی  
 عه‌جهب ماوم به‌ماچی ئەو ده‌مه گیان به‌خشینه‌ت  
 به‌ئیعجازت قه‌سه‌م ئاگر په‌رستم گهر تۆ موسو‌لمانی  
 له‌سهر چاکی یه‌خه‌ی زولفی له‌قوببه‌ی سینه‌ ئالاهه  
 له‌گو‌شهی دوو ئوفوق نه‌مدیوه شه‌و دوو ماهی نورانی  
 قسه‌ی خاکی به‌ری پی‌ت شوهره‌یه بو چاوی نابینا  
 هه‌تا نه‌مدی با چاوی خو‌م به‌سورمه‌ی دیده نه‌مزانی  
 له‌به‌ر چۆراوی ئەشکی خو‌م و سو‌ز و تاوی ئەشقی تۆ  
 سه‌راپا عاقیبه‌ت ههر وه‌ک وه‌فایی بوومه‌ بریانی

۱۱۳

یارم که قه‌دی به‌رزی سه‌د نه‌خلی شه‌جهر دینئ  
 په‌روینی شه‌که‌ر به‌ندی سه‌د رسته گوهر دینئ  
 دل به‌سته‌یی یاریکم کوژراوی نیگاریم  
 زاری له ته‌به‌سسومدا خنده‌ی به شه‌که‌ر دینئ  
 ئەم ئاهوویی تاتاره، به‌و نه‌خلی شه‌جهر داره  
 هه‌ر نار و به‌یه باری، هه‌ر شه‌مس و قه‌مه‌ر دینئ  
 گه‌ر خه‌سته و دیوانه‌م بوو نیرگسه کالانه‌م  
 ره‌مزیکه به تالانم، ئەگریجه به شه‌ر دینئ  
 ناچیتته دلم غه‌مزهی په‌یوه‌سته که‌چی ده‌مخا  
 ئەو له‌شکره به‌رگه‌شته هه‌ر فه‌تح و زه‌فه‌ر دینئ  
 دلسۆزی منه ئەشکم دايم له که‌ناری دام  
 مه‌یلی پده‌ری نانئ ئەو حوببی پسه‌ر دینئ  
 ئەه‌ی مردوومی بینایی، ئیدی به‌سه‌ر پيسوایی  
 گریانئ به‌خوڤرایی، هه‌ر قه‌تعی نه‌زه‌ر دینئ  
 چی روو ره‌شییه کاری، هه‌ر سوبحه شه‌وی تاری  
 زولفیکی به‌عه‌ییاری ده‌ستی له که‌مه‌ر دینئ  
 سووتاوی جودایی به، هه‌مه‌ده‌ردی وه‌فایی به  
 پروانه که ئەم ده‌رده هه‌ر ئەه‌لی نه‌زه‌ر دینئ

ئەگەرچى بايى نەورۆزى نەويدى ۋەسلى گول دىنى  
 ھەتا گول دى بە ناز، بولبول بە سەت يەك عومرى نامىنى  
 بە ھومىدېكە جارى بېتە خەندەي گول ، بەلام بولبول  
 ۋەكوو ھەورى بەھارى ھەر بنالى .. ھەر ببارىنى  
 ھەۋاي جىلەۋى گولانە، بولبول ئاۋرى گرتوۋە، نازانم  
 بەھار ھات يا ئەيار ھات، شەۋقى پروۋى وا من دەسووتىنى  
 بەھارىكى چ شۆخ، ھىچ لە فىكرى باي خەزان دا نىت؟  
 دەترسم ئاھى رەنگ زەردان ۋەكوو زولفت بشىۋىنى  
 بە شىنى ئاشقان رەسمى قەدىمە شايى مەعشوقان  
 بە لەيلى نەغمەيى عوششاقە گەر مەجنون دەنالىنى  
 دەزانى تاۋى بارانە شەرابى پېكەنىنى گول  
 دەمىك نابى لە سەر خەندىكى سەد جارم بگريىنى  
 گوتى پروم ۋادەكەم تىرم ببىنى، چاۋەرېم داخو  
 لەلای قىيلەم كە كەي باي ۋەعدە بۆنى نەستەرەن بىنى؟  
 لە جەرگم تەرفەتولعەينى ھەزار نەشتەر چوو نەمزانى  
 نە تىر و تەركەشى تووركە، نە ئەۋ چاۋانى ھەلدېنى  
 غەمى ئەۋ زولفە ناھىلى دلم يەك بى دەگەل بالات  
 بە ژەنگى كىسپرەت ئەۋ ئاۋىنە ۋەحدەت دوورە بنوۋىنى  
 بە ھەر شىۋىكى بى ئاشق مورادى ھەر رەزاي يارە  
 بلا شىرىن بە خوۋىنى كۆھكەن پەنجەي برەنگىنى  
 قەزاي چاۋت لە روھى من كەۋى، دەمرم ئەتۆ خۆش بى!  
 ۋەفايى بۆ چىيە گەر خۆى دەبەر ئەۋ چاۋە نەمرىنى!

۱۱۵

دلی دیوانه ویسالی له بی جانانی دهوی  
 بولبولی شیفته خندهی گولی باغانی دهوی  
 دل له سهر پهرچه می شیواوه ئه سیری زهنه خه  
 ئاری ئاری ئه وه دیوانه یه زیندانی دهوی  
 به کولی گریه ی من بویه گولم پیده کهنی  
 شه کهر و گول دهروشی دوور و مهرجانی دهوی  
 به سته یی زولفیییه، بو زاری ده نالی دل که م  
 توتییی گولشه نی هیئنده شه که رستانی دهوی  
 دل به سهر جیگه له نیو زولفی ده سووتی به عوزار  
 پادشای حوسنه به شه و حوکه مه چراخانی دهوی  
 غه زه لی تورفه یی من قهت نییه به و ناسکییه  
 بو له بهر کردنی دانایی قه درزانی دهوی  
 خه سته یی چاوته سوتاوه وه فایی، ساقی!  
 سه رخوشی باده یی سادیکه غه زه لخوانی دهوی

له باغان ئاه و نالین دئ، ده لئین شای نیو گولان پوئی  
 له مه یخانان سهدای شین دئ کهوا پیری موغان پوئی  
 ده لئی دهوری قه مەر، سهیری فه لهک ، میزانی گوراه  
 کهوا گول زهر د بوو، سونبول تیکچوو، رهنگی ئه رخهوان پوئی  
 له بهر دیدهی جیهان بینم ، جیهان تاریک بوو نه مزانی  
 نه نووری چاوه کانم چوو، نه خورشیدی جیهان پوئی  
 له دووری توئه سوور بوو چاوه کهم بهو گریه مه علومه  
 شه فقه دئ، کهوکه ویش هه لدئ، که میهری خاوه ران پوئی  
 ده میکی هات به چاوی سورمه سا، یه عنی وه فادارم  
 که جهرگی سورمه یی کردم به سیحری جادوان پوئی  
 سه حر مه ستانه هات بولبول به شادی بو ته وافی گول  
 که دی باغ بی گول ه، داغ بوو، به سهد ئاه و فوغان پوئی  
 مه لئین بولبول مه نالینه کهوا گول گولشه نی چول کرد  
 دل ئارامی نه ما چ بکا؟ که ئارامی دلان پوئی  
 قیامت بو دلان هه ستا که چاوی مهستی وه رگپرا  
 مه گهر خواجای سه مه رقه ندی له نیو ساحیب دلان پوئی  
 چ ئافهت کهوته بهر چاوم کهوا چوو نووری بیناییم؟  
 مه گهر شاهی بوخارایی له قه سری عارفان پوئی  
 به ناله ی دل شفام نایه ده ریغ بو مه ره می جهرگم  
 له زهنگی کاروان چبکه م؟ ده لیلی کاروان پوئی  
 خرابوو خانه قا بی شیخ و، شهوقی تالیبان سهد حه یف  
 چه مهن ویران بوو، نه غمه ی بولبولان چوو، باغه وان پوئی  
 به ناله ی بولبول و قومری ، وه فایی بوئه هه ر ده گریم  
 گولیکی سه رو بالام بوو به تاراجی خه زان پوئی



۱۱۷

به بیباکی دهمیکی هات و داغی کردم و پوی  
 ده بی حالی چ بی بولبول ، بههار زور پی نهچوو پوی  
 نیگار هات دایه خنده، کهوته دونیا ئاهد و نالهی من  
 بههار هات خونچه پشکوت، دهنگی بولبول سوئ به سوئ پوی  
 فهراقم کرد له پاش تو، هیچ هیاتم پی نهما قوربان  
 هیاتی من که تو؛ مه علومه نامینم که تو پوی  
 له سهر ماچیکی زاری خوت که نهت دا رهنگ نهبوو زیز بی  
 عهزیم بی وهفاییت کرد له سهر هیچی نهبوو پوی  
 خهرمانان هات و چوو دلبر، وهفایی ما به ناکامی  
 دهریغا عومری شیرینم چ زوو هات و چ زوو پوی؟

به نازيكي كوشندهى سهد هزار گيان و دل ئوفتادهى  
 مهلهك يا خوړى عهينى تو، فريشتهى يان پهريزادهى؟  
 به دل خهنديكي بنويينه، بلوورين ساعيدت بيينه  
 يهدى بهيزات ههيه، تو دهم له ئيعجازى مهسيحا دهى!  
 نه قهند تامى ههيه قوربان، نه گول ريز و نه عهمبر بو  
 ئهگر جاريك به خهنده بيى، سهرى زولفت به دهم با دهى  
 گوتت ها زولف و كافر بووم؛ گوتت ها رووم و چاتر بووم  
 كه من ههر بييمه سهر رپى تو، دهبي تو بوچ له من لادهى!  
 دهمت وا بيينه دهستم بگره، با بمرم له بهر چاوت  
 به جاميكي خهلاسم كه له دست ئهو توركه جهلادهى  
 به چاوى مهستى تو كهوتووم، به نارى زولفى تو شهيدام  
 نهخوشى تو دم ده نالينم، حهياتم! بوچ بهرم نادهى؟  
 كه تو سولتانى، رهمت بي به زولفان بهس دلم بگره  
 دهبي تا كهنگى بهيتوللا به دست كافر به يهغما دهى؟  
 دهمت بيينه به دل بيگرم، له بهر خونچهى دهمت بمرم  
 ده مادهم روح بهخشى تو، له باله ب ساغير و بادهى  
 چراى قهنديله، شه مسى ئاسمانه، رووى درهخشانت  
 ئهگر سهد جار به زوهره و موشتهرى روو بهندى پي دادهى  
 وهكوو ماسى و سه مهندهر تينوه تيم ناشكى ئهگر سهد جار  
 به ئاب و پهنگ و رووت، سنگم وه بهر تيرى ته جهللا دهى  
 له بهر چاوى وهكوو زولفى پهريشان كهوتم و فهرمووى  
 وهفايى چت له مه خانان كه تو وا پير و ئوفتادهى؟!

## پینج خشته کبییه کانی وه فایی

پینج خشته کبییه ژماره ۱

غهمزه و نیگه و پروو له خهمی زولفی دو تا دا  
 وهک نه شئه له مهی، زوهره له نیو شامی سیا دا  
 تووی جیلوه ده کهی یانه مه لاییک له سه ما دا  
 خهندهی گولّه وا عهتری له شهونم به سه با دا  
 یا خود ز شکرخنده عرق کرده لبانت؟

\*\*\*

ساقی به سه ری نه رگسی ئاهووی ته تاری  
 به و چاوه خومارته بده جامیکی به یاری  
 تو خهنده ببارینه ئه من گریه به زاری  
 جامی مهی و خهندهی گول و بارانی به هاری  
 زین هر سه توان گشت من پیر، جوانت

\*\*\*

ئهی زولفی رهشت قافلّه سالاری ته ریدان  
 بنواره سه فی ئاشقی غهمدیده له چی دان؟  
 هیئندهت به جهفا خهنجهری موژگان له دلاندان  
 خو وخته بگاته که مهرت خوینی شه هیدان  
 کی باز کشی آخر از این عزم، عنانت؟

\*\*\*

به و چاوه ره شانته که ده لئی ئاسکی چینی

بۆچ وا دهبی توؤ خوؤشدل و ئهمنیش به ههزینی؟  
 پروومهت گول و قهه سهروی رهوان، زوهره جهبینی  
 مهه عارز وسیمین کهمهری توؤ به یهقینی  
 بگذار در آغوش کشم سرو روانت

\*\*\*

بۆقه تلی وه فایی که بهدل ئه و گولی خهندان  
 فهرموویه برۆ ، نه رگسی سهرمهستی به موژگان  
 قوربانی نیگاهی بوو به غه مزیکی دل و گیان  
 نه مدیوه دوو نیشانه به تیریکی له ئینسان  
 قربان شوم ای ترک به این تیر و کمانت

\*\*\*

## پېنج خشته کيی ژماره ۲

فهرمووته که من پادشه هی حوسنی دلّارام  
 خورشید و مهّن ئاوینه داری روخی زیبام  
 فیردهوسی جه مالّم به نیهالی قه دی تووبام  
 یه عینی به دوو لیو ساحه بی ئیعجازی مه سیحام  
 ماچیکی ده م کافیه بو کوشته یی بالام  
 \*\*\*

فینجانی دهمت ساغیره یا قووتی ره وانه؟  
 وهک نه شئه حه یاتی دلّه یا قووتی ره وانه!  
 ئه و چاوه ته بیب و به له دی دهردی دلّانه  
 عیلله ت چیه بو من که حه کیمیکی نه زانه؟  
 جی نه شته ری وی ئاگر به ردا دلّ و، سووتام  
 \*\*\*

ئه گریجه و په رچه م مه ده دی نیرگسی کالن  
 فهوجی حه به شن، له شگری سولتانی جه مالّن  
 ئارایشی روو، ره ونه قی باغی خهت و خالن  
 هر بیکه له لایهک به هومییدی سهر و مالّن  
 بهو داوی ئهوی به سته یه خوّم و دلّی شیدام  
 \*\*\*

من سایی ئاشوفته گیی زولفی دووتا بووم  
 تیچوو که ئه من عه نبه ری تهر، میشکی خهتا بووم  
 من هه م نه فهس و هه مده می شازاده و شا بووم  
 تا دیم گولی تو ئاشقی ئه ندایمی به لا بووم  
 سه رگه شته ئه ویستا که له دووی گولبونی بالام

\*\*\*

ئەبرۆ و جەببىن و پوخی بى شوبە و ميسالن  
 تىكەل بە گول و ياسەمەن و غەرقى لوانن  
 بو ملكى جەمالى كە شەهەنشاهی جەلالن  
 يا شەمس و قەمەر، قەوس و قەزەح، بەدر و هیلالن  
 وا جوملە هەلاتوون لە گریبانى گولەندام

\*\*\*

خەت هاتوو دەورى لەب و پووی داوہ لە سەر دا  
 يا خو حەبەشى فایەقە داغى لە جگەر دا  
 گولزارە دەمى پستە و باغى گولى بەردا  
 يا لەشكرى كيشاوه بەزىي شیر و شەكەر دا؟  
 شەریانە لە سەر كەعبەيى پووی كافر و ئيسلام

\*\*\*

ئەى ميشكى خەتايى خەت و خەت جەوھەرى كولمت  
 ئەى سونبولى تەر دووكەلى سەر مەجمەرى كولمت  
 سووتاوہ وەفایى لە ھەواى ئاگرى كولمت  
 سا ئەو دەمە وابینە ئەتۆ بى و سەرى كولمت

غەيرى ئەوہ - بیللا - نىبە لەو لیوہ تەمەننام

\*\*\*

### پېنج خشته کيی ژماره ۳

ئەرى ئەى به زولف و روخسار، سەنەمى چين ماھى تابم!  
 دەمەكە و خەندەكە و نيگاھت ، نمەك و مەزەى شەرابم  
 من لەبەر نيگاھت بمرم، تۆ و سەرى غەمزكەى جەلابم  
 بلى پيم گولەكەى بەھارى، لە تۆ تا بەكەى جودا بم؟  
 وەرەوہ بە شەرتى جاران، رۆژى سەد جارت فيدا بم

\*\*\*

لە ويرانەى دلى شيواوم، شيوہن و واوہيلايە و پۆ پۆ  
 ئاورى بەربۆتە ھەناوم ديتە دەر لە ھەناسەم بۆ سۆ  
 بوومە ئەفسانەى ولاتان، شار بە شار، مال بە مال، كۆ بە كۆ  
 خالى چاوت گوشەى ئەبرۆ، دوو دينيان كردم لە سەر تۆ  
 يا بمكە پيرى مەيخانە، يا موریدی خانەقات بم

\*\*\*

تۆى مەلەك، فریشتە و پەرى، گول دەم و گولبەر و دلبەرى  
 لالە رەنگ و فەرەنگى چينى، شوخ و شەنگى، خەتا و بەربەرى  
 نازك و نازەنين و شیرين، ئاوينە رۆژ رەنگ ئاگرى  
 لە نيو مەنزەرى دوودەرى خووشە سەيرى مەوجى بەحرى  
 وەرە سەر چاوم عەزیزم، چى دەكەى لە دلەى كەبابم؟

\*\*\*

ئەو شوخە بەتای زولفانى زەنجیری كردم ديوانە  
 رۆحمە ، رۆحى كيشاوم! رۆح نيبه لە رۆح بيگانە  
 ئاشكرا و ديار و مەخفى، دور نيبه، نزيكە جيرانە  
 غەرەزم چونكى پەنھانە، وەرەزم لەو جيسم و جانە  
 مەرەزم مەرگى دەرمانە، ھەر ئەزم بۆ خۆم حيجابم

\*\*\*

ئاشق وا دەبىي بە ھەموو دەم، چاوپر ئاۋ، دل پىر ئاۋ و مەرزوون  
 پىي ھەۋاي بشكىي، پىي نەمىنى غەيرى ھوو لە دەروون و بىروون  
 خاكي رىي دل بەر ۋە بزاني سورمەيە بو چاۋى پىر خوون  
 سەگەكەي رىبازى لەيلئ ۋەرە سەر دوو چاۋى مەجنوون  
 دونيام ئەو رۆژە لى روونە خاكي بەر پىي ئاشنا بم

\*\*\*

پروھەكەم پروى خۆت بنوینە، تابەكەي كوشتەي نازت بم؟  
 دەمەكەت بە تەكەللوم بىنە، تا نەمردووم ھاۋرازت بم  
 جارىك بە كەرەم بىدوینە، من فیدای دەنگ و ئاۋازت بم  
 مەيلى ئەبرۆى تۆقەت نانيم، غەمزەدەي چاۋەكەي بازت بم  
 من كە ھات و قىبلەم گۆرى، يا خوا كافر بى بە ھالم

\*\*\*

بەزەبىت گەر ھەبىي يا نەبىي، بەندەي بالاتم .. سەد شا بم  
 تۆخودا دل مەشكىنە، من كەوا ئاشقىكى چاك بم  
 سەرەكەم فیدات عەزىزم ۋەرە زىز مەبە لە سەر دل  
 سەرە پاىبەبەندى تۆيە، دلە مالى خۆت ھەتا ما بم  
 بە كەمەندى تۆۋە بىرم خۆشترە نەۋەك رەھا بم

\*\*\*

گوتەم ئەي شاي دلنەۋازان مانگ و پۆژن موشتەرى پروت  
 دلئى چاكي پاكي بازان، پى بە داۋى زولفى جادووت  
 لە غەمى وىسالى پروى تۆجگەر و ھەناۋى من سووت  
 خۆش بوو ئەودەمى گول پشكووت شەكەر دەبارى لە ياقووت  
 لادە لىم ۋەفایى، دەيگوت: تۆگەدا من شا بوئ نام

\*\*\*



پېنج خشته کيی ژماره ۴

ئەي غارەتي ھۆش و خيپرەدم نەرگسي کالت  
 رۆشنگەري ئاويئەيي دل عەکسي جەمالت  
 حاشا مەکە قوربان لە کوژاوي خەت و خالت  
 ئيسباتي شەھيديم ئەوھتا پەنجەيي ئالت  
 دەستم کە نەگەيي بەسە بەو گەردەنە خوینم

\*\*\*

وھک زولفي رەش و نەرگسەکەي فيتەگري تۆ  
 سەرمەستم و سوداسەرم و دەر بەدەري تۆ  
 گەر دين بووھ گەر دل بووھ قوربان بە سەري تۆ  
 ئيستاکە لە سایەي سەري زولف و نەزەري تۆ  
 گەردەم کەچی زوننارم و مەيخانە نشينم

\*\*\*

رۆژ عاريزي تۆ ئاگري بەردامە ھەناوان  
 شەو پەرچەمي تۆ دووکەلي ئاويئەمي چاوان  
 بەند بەندی دەروونم ھەموو سووتاوھ لە تاوان  
 نالەم وھکوو نەي دي لە خەمي ھەلقە و داوان  
 لەو شيوھ وەرن گوئ بەدەنە شيوھن و شينم

\*\*\*

زولفت کە لەسەر عاريزي تۆ خۆش ھەرەکاتن  
 گويا سەھەري جەژن و شەوي قەدري بەراتن  
 دايم دەگەرپن تەشنەيي خويني شوھەداتن  
 دوو سەف لە فەرپەنگي، لە تەرەف رۆمەوھ ھاتن  
 برديان بە ئەسيري دلەکەي زار و ھەزينم

\*\*\*

وہک کافرئ تینوو بیؔ بہ خوینی سہری ئیسلام  
 وہک تورکئ لہ دین و ہر بگہرئ مہست و مہی ئاشام  
 چاوت بہ کہمان مؤرہیی ئہبروی سیہ فام  
 تیریکی وہگا سہختی لہ مؤرہی جگہری دام  
 تا رۆژی حہشر ہہر دہتکئ خوین لہ برینم

\*\*\*

چبکہم وہکوو قومری کہ نہیی ئاہ و فوغانم!  
 پؔر خوینہ وہکوو نافہ دلئ بہستہ زوبانم  
 ہہر لہحزہ بہ نازیکی دہکا غارہتی گیانم  
 رادہبریؔ بہ بای عیشوہ، دہلئ : سہروی رہوانم  
 دہنوارئ بہ تہی زولفی، دہلئ ئاہووی چینم

\*\*\*

سینہم ہہموو سووتاوہ لہ تاو ئاوری سینا  
 دیدہم ہہموو پؔر خوینہ لہ بہر چہشمہیی مینا  
 ئہو دہردہ وہفایی کہ لہ چاوی گولئ ہیئا  
 موشکیل کہ شفای بیؔ بہ ہہزار بوو علی سینا  
 جاریکی مہگہر بیؔ بہ دلئ خوئی ببینم!

\*\*\*

پېنج خشته کيی ژماره ۵

گولیکم بوو له دنیا دا شکوفه ی باغی په عنایي  
 له داخی په رچه می شیوام له نیو بازار ی ریسوایی  
 وه کوو بولبول به روح و دل شهو و پوژ بوومه سه ودایی  
 هه موو عومری عه زیزم چوو له ریی خه ندیک به خوړایی  
 به جارئ مائی ویرانم ئەمیشم چوو ئەویشم چوو!  
 \*\*\*

ئەمن وهک په رچه می گیانان، ئەمن وهک نه رگسی یارم  
 له لایی خاو و سه رگه ردان، له لایی مه ست و بیمارم  
 بلا بگریم بنالینم ، کهوا تی کچوو سه ر و کارم  
 دلّم دانا له ریی دل بهر، نه دل بهر بوو نه دل دارم  
 به جارئ مائی ویرانم ئەمیشم چوو ئەویشم چوو!  
 \*\*\*

گولیکم بوو له باغی دل بهری دا ماهی که نعانای  
 دل یکم بوو له ریزه ی عاشقان مه جنوون به سووتانی  
 دل ی بردم فریوی دام با ماچی لیوی مه رجانی  
 ئەسیری ئیلتیفاتی سه ر زمانی بووم و نه مزانی  
 به جارئ مائی ویرانم ئەمیشم چوو ئەویشم چوو  
 \*\*\*

به ئاوی چاو و خوینی دل، به سه عیی روحی شرینم  
 غازالیکم له داو خست ئافه تی دل غاره تی دینم  
 هه تا چووم چاوه کانی ماچ بکه م، تاویکی بی بینم  
 له دهستم چوو وه کوو دل، بوو به مایه ی شیوه ن و بیم  
 به جارئ مائی ویرانم ئەمیشم چوو ئەویشم چوو !

\*\*\*

وهفایی من شههینی قۆلی چاوبازانی شاهان بووم  
 ئەسیری دەستی گۆل دەم، سەرو بالا، ماھروویان بووم  
 گەھئ بولبول، گەھئ تووتی، گەھئ مورغی غەزەلخوان بووم  
 بە ھومییدی عەزیزیک - دوور لە چاوم - پیری کەنعان بووم  
 بە جارئ مآلی ویرانم ئەمیشم چوو ئەویشم چوو!

\*\*\*

خوداوەندا! خوداوەندا! پەشیمانم، پەشیمانم  
 بە کاری ئاخیرەت نایەم عەجەب ئالوودە دامانم  
 بە باری مەعسییەت شەرمەندەم و چاوپر لە گریانم  
 نە دینم بوو نە دونیا، گەر نەکیشی خەت بە دیوانم  
 بە جارئ مآلی ویرانم ئەمیشم چوو ئەویشم چوو!

\*\*\*

پینج خشته کیی ژماره ۶

پوژی تهره ب و که یف و ده می جو ی و که ناره  
 به و ده سته یی جوانی وه ک پهری بوته نیشانه  
 ده سته به مه توند گه تووه گهر می قه وه تانه  
 نیوکی نه که وئی یاره بی به م باره گرانه  
 گیانی منه جو ده کوتی به بی عوزر و به هانه  
 \*\*\*

په روانه سفه ت سوخته یی شهوقی چراغم  
 وه ک بولبولی شیدا هه موو سووتاوه ده ماخم  
 دلپر له غه م و داغی جه مائی گولّه باغم  
 وه ک نه رگسی مه خمووری پهری مه ست و نه ساغم  
 گیانی منه جو ده کوتی به بی عوزر و به هانه  
 \*\*\*

دلبر که به خنده سهری زولفان ده هه ژینی  
 بازاری شه که ر، قیমে تی عه نبر ده شکینی  
 ماندوو بووه ئاره ق به پروندا ده پرژینی  
 به رگی گول و نه سرین به گولاوی ده پرووشینی  
 گیانی منه جو ده کوتی به بی عوزر و به هانه  
 \*\*\*

ئه و شوخه که جیلوه و رهوشی که بکی دهری بی  
 پرچی شه و ، مانگ سورته و گهر دن سه حهری بی  
 چاوی رهش و زاری گول و زولفی قه جهری بی  
 ئه و دلبره به و رهنگی جوان رهنگی پهری بی  
 گیانی منه جو ده کوتی به بی عوزر و به هانه

\*\*\*

هەر له‌حزه له خه‌نده‌ی ده‌می وه‌ک هوققه‌یی یاقووت  
 شه‌که‌ر ده‌وری، گۆل ده‌رژا، خونچه ده‌پشکووت  
 سه‌رتا به‌ قه‌ده‌م رو‌حی وه‌فایی له‌ غه‌مان سووت  
 ناله‌ی دل‌ی زاری ده‌گه‌بیه‌ی عاله‌می لاهووت  
 گیانی منه جو ده‌کوئی به‌بی عوزر و به‌هانه  
 \*\*\*

### پینج خشته‌کیی ژماره ۷

سو‌لتانی هه‌موو سه‌رو قه‌دان ، ماهی سه‌ساری  
 چاوی که غه‌زائن، ده‌گرن شی‌ری شکاری  
 بو هه‌تکی ریازی چه‌مه‌ن و بایی به‌هاری  
 زولفی که هه‌وا خسته‌یه سه‌ر غونچه‌یی زاری  
 هەر له‌حزه له خه‌ندیکی گۆل و نافه ده‌باری  
 \*\*\*

گۆل هاته ده‌ری لافی له حوسنی بوئی ما دا  
 له‌رزی قه‌دی به‌رزی له رقان زولفی به با دا  
 عه‌تریکی له ده‌م په‌رچه‌م و ئه‌گریجه به با دا  
 چین و خوته‌ن و هیندی به شاباشی سه‌با دا  
 یه‌کسه‌ر هه‌موو عه‌له‌م که بووه موشکی ته‌تاری  
 \*\*\*

له‌عل و شه‌که‌ر و زاری که وه‌ک فیکری ده‌قیقه  
 شوبه‌هی نییه ئه‌و مه‌رکه‌زه په‌رگاری عه‌قیقه  
 ئه‌و سه‌بزه له سه‌ر ئه‌و له‌به وه‌ک راحی ره‌حیقه  
 هەر جه‌وه‌ره، جه‌وه‌ر خه‌ته، خه‌ت موشکی عه‌بیقه  
 یاقووتی گۆلم نه‌خشه له گه‌ل خه‌تتی غوباری  
 \*\*\*

بو هه‌تکی ریازی خوته‌ن و کانی به‌ده‌خشان  
 وه‌ک له‌شکری هیند و حه‌به‌شن، گه‌رمی ته‌ماشان  
 تیکه‌ل بوون زه‌رره و خورشیدی دره‌خشان  
 یا زولفیه بی شانه له سه‌ر شانی په‌ریشان  
 وا دین و ده‌چن هه‌ر دوو له سه‌ر زار و عوزاری

\*\*\*

په رچم حه به شی زاده، فه رهنگی بوت - ی زیبام  
 سه ره لقه یی شوخانی په ریچیهری گولئه ندام  
 پیم گوت چییبه ئه م نوخته له نیو دوو لهب و یهک جام  
 فه رمووی ئه وه نوکتیکه به دوو لیوی شه که رخام  
 تا ماچی نه که ی ناگه یه سه ر حیکمه تی باری

\*\*\*

بایی سه حه ری هات و دل و روحی مه نی دا  
 عه تری گول و گولزاری خه تاو و خوته نی دا  
 یان دهستی له دوگمه ی وه ره قی پیره هه نی دا  
 یه کسه ر هه موو عالم گولی جه ننه ت شکه نی دا  
 باغی سه مه ن و یاسه مه ن و سیو و هه ناری

\*\*\*

فه رموویه وه فایی که ده بی ئه هلی نه زه ر بی  
 ئاشق ئه وه تا هه مده می ئه نفاسی سه حه ر بی  
 سیلاوی سروشکی هه موو خویناوی جگه ر بی  
 بو ته و قی ریازی حه ره می قبیله له به ر بی  
 ئه و سه عیه سه فای عومه ئه گه ر ئاشقی یاری

\*\*\*

ده م خونچه یی نه شکوفته یی گولزاری جه مالّه  
 ئه برؤ چییبه میحرابی دوعای نه رگسی کاله  
 قه د ناره وه نی نه وره سی باخی خه ت و خاله  
 نه رگس به پوانین خه ته راتی سه ر و مالّه  
 یه کسه ر هه موو عالم که بووه میشکی ته تاری

\*\*\*

من ئاشقی رووتم وه کوو په روانه وه فایی  
 بیماری نیگاهم به غه زالانی خه تایی  
 تو بی و سه ری خو ت ئه ی گولی سه ره پنجه خه ناوی  
 چیت دیوه خه تا مه مخه ره زیندانی جودایی  
 بنوینه ویسالت که له سه ر وه عده یی پاری

\*\*\*

پینج خشته کیی ژماره ۸

شیرین تهشی ده پرسی

تاییکی ریشه یی دل، به نووکی غهمزه دادا  
 دهستیکی بو سه ما برد رووبه ندی ماهی لادا  
 نافه ی گولی عه یان بوو، عه تری به دم سه با دا  
 باریک و لووس و ناسک، دوو زولفی خاوی بادا  
 وهک شاخی گول به لا دا، شیرین تهشی ده پرسی!  
 نووکی تهشی به گهر دیش چه رخیکه قوتبی پیوه  
 "مه جه پره" بوو به داوی که چه رخی که وته نیوه  
 وهک "زوه ره" دهستی کیشا که به ندی قهوسی زیوه  
 نهستی ره ماهی داگرت سابت کرا به پیوه  
 ئارهق به روو به پیوه، شیرین تهشی ده پرسی!  
 له بانئ ئارهقی رشت له پیکه نینی زاری  
 به خهنده، خونچه گول بوو، گولای لی ده باری  
 وتم: بفرموو بوو سهر دوو چاوی من به یاری  
 به چاوی من ببینن، ته لیسم و سیحر کاری  
 له سهرووی جو یبارئ، شیرین تهشی ده پرسی!  
 که دهستی برد و هیئای به دولبه ریی به تادا  
 وه چه رخی خست و گیرای به رانی سافی دادا  
 عه یان بوو په نجه یی پوژ به "خه تتی ئیستیوا" دا  
 به سوبحی سادق نهنگوت "زه نه ب" له نیو سه مادا  
 حیرهت له "ماسیوا" دا، شیرین تهشی ده پرسی!  
 که کهوته چه رخ و بازی تهشی به رانی لووسی



ده‌که‌وته پایبووسی دوو زولفی ئابنووسی  
 زه‌نه‌ب له مانگه شه‌و دا ده‌هاته چاپلووسی  
 له سه‌ر به‌یازی گه‌رده‌ن به‌ خه‌تتی خو‌شی نووسی  
 ما‌ه‌تابه پایبووسی، شیرین ته‌شی ده‌رپ‌یسی  
 یه‌خه‌ی کراسی لاچوو پشکووت به‌ هه‌ر دوو لیوان  
 گو‌ل و شه‌که‌ر ده‌باری له کووچه‌ی باغی سیوان  
 زولفی په‌خشان بوو کو‌لمی وه‌ده‌رکه‌وت له نیوان  
 شه‌مس و قه‌مه‌ر هه‌لاتن دوینیکه‌ نویری شیوان  
 وه‌فایی که‌وته کیوان، شیرین ته‌شی ده‌رپ‌یسی  
 که‌ که‌وته چه‌رخ و گه‌ردیش ته‌شی به‌ ده‌ستی ره‌نگین  
 هه‌ودای له لیو و ده‌م دا خورشیدی سینه‌ نه‌س‌رین  
 سه‌مای به‌ زه‌وزه‌نه‌ب دا که‌فی خه‌زه‌یی شیرین  
 گرتی خه‌تی مه‌داران شه‌فه‌ق به‌ عه‌قدی په‌روین  
 سیحریکه‌ بو‌ دل و دین، شیرین ته‌شی ده‌رپ‌یسی  
 دوو زولفی چین به‌ چین کرد، که‌ نافه‌یی خه‌تایه  
 دوو مه‌مکی دامه‌ ده‌ستی، هه‌ناری دل‌گوشایه  
 به‌ خه‌نده چه‌رخ‌ی پی‌دا که‌ شه‌وق و نه‌شئه‌ وایه  
 به‌ نوکته‌ پی‌ نیشان دام، سه‌ما له سه‌ر هه‌وایه  
 هه‌موو ئیشاره‌ وایه، شیرین ته‌شی ده‌رپ‌یسی!  
 به‌ عیشه‌ زولفی لادا، له سه‌ر عیزار و زاری  
 دوگمه‌ی یه‌خه‌ی ترازا، بزووت هه‌وری به‌هاری  
 که‌ شه‌و به‌یانی به‌ردا، گو‌ل و وه‌نه‌وشه‌ باری  
 سه‌لای به‌ عاشقان دا، باخی گو‌ل و هه‌ناری  
 دونیا به‌ ئینتیزاری، شیرین ته‌شی ده‌رپ‌یسی!  
 قوتووی لوئالییانه‌ له زیوی دار‌ژاوه  
 له‌باله‌به‌ له‌ حیکمه‌ت، له شه‌هدی هه‌ل کراوه  
 له‌ به‌ر نه‌زاکه‌تی رۆژ، په‌واقی تی‌ تزاوه  
 به‌ ته‌رزی درزی ده‌رزی له‌ خو‌وه درزی داوه  
 به‌ مه‌ی عه‌یان کراوه، شیرین ته‌شی ده‌رپ‌یسی!  
 که‌ زولفی که‌وته‌سه‌ر روو، هه‌موو خه‌تای به‌ چین دا  
 خه‌رامی تاووسانه‌ی به‌ سه‌روی نازنین دا  
 سپیده‌یی به‌یانی به‌ باخی یاسه‌مین دا  
 فه‌نایی پر به‌قا بوو، ده‌می له‌ پیکه‌نین دا  
 سه‌د ئافه‌تی له‌ دین دا، شیرین ته‌شی ده‌رپ‌یسی!

شيفای جهراحتی دل ، تهشی نه‌بوو که رستی  
 شه‌ستپه‌ری خاوی خوئی بوو، پراوپره به دهستی  
 هه‌تیوی که‌لله‌شعق بوو، به داوی حیلله بهستی  
 له تاوی هاتوچوؤ دا، به لیوی خونچه گهستی  
 به رۆح و دل به قهسته، شیرین تهشی ده‌پرسی!

سمی غه‌زاله‌یی چینی له نافه‌دا عه‌یانه  
 ده‌لیی له نیوه‌شه‌ودا سپیده‌یی به‌یانه  
 قه‌دی گول و ده‌می گول، دوو مه‌مکی قووتی گیانه  
 له باخی یاسه‌مین‌دا شکوفه‌یی گولانه  
 به‌هاری بی خه‌زانه، شیرین تهشی ده‌پرسی!  
 شکوفه وا هه‌لستا له زیړ و زیو حوبابی  
 له که‌وسه‌ری به‌هه‌شتی، ده‌روونی پر کرابی  
 خر و له‌تيف و ناسک، بلوری خودنوما بی  
 به جورمی نووکی ده‌رزی، له نیوی درزی دابی  
 دیاره سه‌روی وا بی! شیرین تهشی ده‌پرسی!  
 به داو و دل که سوئن له خونچه‌گول به رق بوو  
 به هاتوچوئی سه‌ماوه، گولی وهره‌ق وهره‌ق بوو  
 شه‌قایقی که شه‌ق بوو، شه‌قایقی که شه‌ق بوو  
 به عاره‌قی عورووقی که سه‌رخووشی عه‌ره‌ق بوو  
 به مه‌ی چ موسته‌حه‌ق بوو، شیرین تهشی ده‌پرسی  
 شه‌وئی له بیره‌خه‌و دا جه‌مالی ویم به دل دی  
 دوو چاوی مه‌ست و کالیم وه‌کوو غه‌زالی سل دی  
 نه‌گه‌رچی نه‌وبه‌هارم به ره‌نگی باغی گول دی  
 هه‌ناری نه‌ورپه‌سی ویم شکاو و سیس و بل دی  
 گولم به خاک و گل دی، شیرین تهشی ده‌پرسی  
 وتم: چبوو نه‌مامم! به خال و خه‌ت نه‌ماوی؟  
 وه‌کوو به‌هار و سونبول بلاو و تیکشکاوی  
 وتی: گلاوی سه‌گ بووه، شکوفه‌گول، گولاوی!  
 به که‌رته‌شی سه‌ماوه، ستاره‌یی سه‌ماوی  
 به‌سه‌رچوو چاو و راوی، شیرین تهشی ده‌پرسی!

مهكهن مهنعى "وهفایى" كه خاو و دلّ بلاوه  
سهريكه مهستى نازيه، دليكه بوى نهماوه  
به داو و دلّ، دلّى خووى به داوى زولفى داوه  
دلّم حهقى به دهسته، فتواى سهرى دراوه  
كه ئهم غهزاله چاوه، شيرين تهشى دهپيى!